

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

Muhakkak ki Biz seni, şahit,
müjdeleyen ve uyarıcı olarak
gönderdik

İbrahim Günel

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

Halil İbrahim Baki Hz

EMEK YAYINLARI

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

Yazar: Özkan Günal
Derleyen: Emine Aytül Erol
Editör: Özkan Günal
Kapak: Özkan Günal
İç Tasarım: Özkan Günal
1. Basım: Şubat 2015
ISBN: 978-605-65198-1-9

Baskı:

EMEK DİJİTAL MATBAA

Hoşnudiye Mh.Cengiz Topel Cd. No.13/A ESKİŞEHİR
Tel : 0(222) 231 65 62 - Fax : 0(222) 231 65 61

EMEK YAYINEVİ

Reyhan mah. Cumhuriyet cad. Doruk işh. No:150 D:1B/38
Osmangazi BURSA
Tel : 0(224) 221 03 22

info@emekyayinevi.com
info@emekdijitalmatbaa.com
www.emekyayinevi.com
www.emekdijitalmatbaa.com

©2015 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

Halil İbrahim Baki Hz.

İbrahim GÜNAL

Zahiren, 1947 yılı Bursa, Mudanya doğumludur.

12 yaşında annesini ve babasını yitirmiş olup, o yaşında tek başına kalıp türbelerde hizmetkar olarak yaşamaya başlamıştır. Gündüzleri, kimi zaman limon satmış, kimi zaman simit, kimi zamanda ayakkabı boyacılığı ve askıcılık yaparak geçimini sağlamıştır.

15 yaşında manada Şems Hz. kendisini çağırır. Konyaya giderek 6 ay Şems Hz. Türbesinde hizmet eder. Bir gece yine manada kendisini Hacı Beştaşı Veli Hz. çağırır. Oradan Ankaraya gidip, Hacı Bektaşî Veli Hz'nin türbesinde 3 ay hizmet ettikten sonra Bursa'ya döner.

16 yaşında Bursa'da İnsan-ı Kamil olan Sabit baba ile tanışır. Bu dostluk, Sabit baba ile birlikte handa yaşayarak üç yıl sürmüştür. Sabit baba terk-i dünya olunca, İstanbula gitmiştir.

19 yaşında İstanbul'da üçüncü devre Melami piri, Seyit Pir Muhammed Nuri'ül Arabî Hazretlerinin torunu ve Halifesi Kemal efendinin tek halifesi olan, Melami Mürşid-i Kâmilî, Mustafa Nuri Hz. ile tanışmış, onunla birlikte Tokat iline gidip, onun hanesinde kalmaya ve zahir batın hizmet etmeye başlayarak, hizmet görmüştür.

Bu hizmetin neticesinde, Mustafa Nuri Hz'nin halifesi olarak 27 yaşında Bursa'ya dönüp irşad vazifesine başlamıştır. Bu vazifesi, 2013 yılının 25 Aralık'ta terki dünya olup, sevdiklerine kavuşuncaya kadar toplam 40 sene sürmüştür. Bildirmiş olduğu Melamet ilminin, zevkinin ve neşesinin ispatı olarak yaşamış olup, eminlik makamında, bildirdiğinin ve muhabbetlerinin tecellisine varıldığında, kendisiyle kucaklaşılan olmuştur.

O, yaşantısının her alanında, Ehlibeyt sevgisini, aşlamıştır.
O, Ehlibeyt efendilerimizi anlatırken göz yaşı döken, döktüğü göz yaşı ile kalpleri Ehlibeyt sevgisine layık hale getirmek için paklayandır. Tüm zahiri ömrü, Hak ile Hakk'a hizmet anlamında geçmiştir.
O, içinde kendisinin olmadığı namaz kılan ve kıldırandır.
O, Hakk'ın Kendisini bildirdiğidir.
O, her daim taliplerinde ilahi âşk u uyandıracak hizmeti yapandır.
O, kendisine değil, Hakka tabi kılandır.

Onun hayatında, Cenabı Allah, Cenabı Resulullah, Ehlibeyt ve tevhit en değerli, en sevilen, en öncelikli olmuştur. Bu hali, bize, tevhidin hayatımızdaki en değerli olgu olmadan tevhit eri olunamayacağının hal cihetiyle muhabbetidir.

O, cehalet ve şirk karanlığımıza doğan irfaniyet nurudur.
Bizler, O gelince insanlığı görür olduk.
O'nun doğumunun Şükrü, Onu doğurmaktır.
Onu doğurmak, O'nun gözleriyle bakıp, doğunun da, batının da sahibi olan Hakk'ı, her nereye yönelsek görmektir.

Cenabı Allah, Melami Mürşid-i Kamilimiz, gönüller sultanı Halil İbrahim Baki Hz.'nden, Kendisini sevme, Kendisini zikretme, Kendisini muhabbet etme gayretimizi daim eylesin. Sevdikleriyle hem dem eylesin.

Aşk u niyazlarımızla

Halil İbrahim BAKİ Hz.

**ÂŞIKLIK YOLUNDAKİ TÜM CANLARA
SELAM OLSUN**

*Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa,
Gönülleri birleştiren Muhabbeti sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa,
Cümle cihan var oldu Aşk-ı sevdayı meşk için.*

GİRİŞ

Süluku tevhit de bulunmanın anlam ve manası, insanın aslına dönüş yolculuğu olup, Allah'tan geldiniz yine Allah'a döndürüleceksiniz. Kur'ani bu hitap gereğidir ki, insanın hem kendi hakikatine hem de âlemi cihanın hakikatine arifi billah olabilmesi için tevhit ve tasavvuf yoluyla Allah'tan geliş ve yine Allah'a dönüş olarak bildirilen manayı esrarı, tahsili edep ile ikmal eylemesi gerekir. İnsan cismani vücut ile vücudlanmadan evvel mana âleminde ruhen mevcut olup bu mevcudiyeti sırasında elest bezmi olarak adlandırılan boyutta Kudretullah hitaben buyurdu ki, ***Ben senin Rabbin değil miyim?***

Beliğ Ya Rabbi, sen benim rabbimsin, senin varlığınla kaimim. Hakikat'te mutlak olan sensin. Sen zatında, sıfatında ve efalinde şeriki olmayan, vahid-i mutlak, hakim-i mutlak, alim-i mutlak uluhiyyet sahibisin.

Öyleyse ahdine sadık ve vefalı ol ki, Ben senden razı ve sen de Benden razı olarak, Aşk sevgi ve muhabbette bu gerçeğin demi ve devranı oluşsun.

İnsan, bu ahdin gereği olarak Allah'ın vahdaniyetinden kesrete intikal ederken yani, isim ve sıfatlar âlemine, mana âleminde madde boyutuna intikal ederken, maddi boyutun şartları gereği, ruh cismani bir kalıba büründü. Ruhun imkân âleminde yani, madde boyutunda bir bedenle bedenlenmesiyle bu bedene bağlı yaşamın istek ve arzuları, ihtiras ve tutkuları, anlayış ve görüşleri bize evvel emirde rabbimize verdiğimiz sözü unutturmuş olup fani olan nesnelerin esiri ve tutsağı etti.

Oysa bizden, âlemi şahadet diye adlandırılan kâinat mülkünde, tecellide Hakk'a şahit olmamız istenmekteydi.

Düştüğümüz bu gaflet, delalet ve dahi cehalet, Allah gerçeğinden ve bu alandaki aşktan sevgiden ve muhabbetten bizleri uzak düşürdü. Varlığı tanzim eden, bilinmekliğini murat eden kudretullaha yakınlık asıl amacımızdır. Bunun içindir ki, Cenabı Allah Kuranı Kerimin, Fecr suresi 27-28 ayetinde:

Ey mutmain olan nefis! Rabbine dön razı olarak ve Allah'ın rızasını kazanmış olarak!

demektedir. Çünkü insan gaye varlığı olup maksadullah için halk olunmuştur. İnsanın varoluş planındaki asli görev ve hizmetini kudretullah şöyle belirliyor.

İnsan, insan denilen boyutta manayı hakikat olan Allah gerçeğine muhabbet için var olmuştur. Zuhuru kâinat kitabında tecelliye suphana aşk sevgi ve muhabbetullah ile vasılı illallahın tahakkuku için bulunduğu idrakını oluşturması ve bu idrakın gereği olan yaşantının gerçekleşmesi emrolunmaktadır. Yoksa yiyip içip, giyinip süslenip şirki riya içinde maddesel istek ve arzularını egolarını tatmin ile ömrünü zayi etmesi kadar üzücü bir şey olamaz.

Nefsi emmarenin istek ve arzuları, haset, buğuz, kin, kibir, riya, inat, tamah gibi gayeler, bizi gerçeklerden mahrum ve gerçeklere kör ve sağır bıraktı. Kendimize, kendi aslımızı perdeledi. Bizi, nefsi emarenin kulu yaparak, şirk ibadetini tevhit olarak gösterdi. Bu nedenledir ki, Kur'anı Kerimin, Bakara suresi 165 ayeti:

Ve insanlardan bir kısmı, Allah'tan başka "eş ve ortak " edinenler, onları Allah'ı sever gibi severler. İman ehli olanların Allah'a olan sevgileri çok daha kuvvetlidir. Ve zulmedenler, azap görecekleri zaman, bütün kuvvetin tamamen Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın şiddetli azabı olduğunu keşke görselerdi.

demektedir. Kişinin nefsini ilah edinmesi ancak gerçek ilahı terki ile mümkündür. Bu anlayış, misali Firavun anlayışıdır. Bu anlayışın terki için tevhit ve tasavvuf yoluyla Hak ve hakikatin idrakına ulaşması gerekmektedir. Bunun içindir ki, uyarıcı olan irşat ehli, insana, asli görevinin ne olduğunu ve ne için insan denildiğini ve dahi bulunması gereken yerin ve anlayışın ve de işitiş ve görüşün ne olması gerektiğinin idrakini ve yolunu ilim ve irfanını bildirmek suretiyle kişinin aslına dönmesini sağlar. İnsan, zahiri yaşamdan yani madde boyutundan mana boyutuna geçmek suretiyle, varlık kesafetinden kurtulup mananın idraki ve şahadeti ile İlmen yakın, Aynel yakın ve Hakkel yakın mertebesine erer. Bu mertebede nazar eder ki, mevcudu hakiki ancak Zatullah olup gayrısının olmadığını âlemi şuhutta, zat'ıyla, sıfat'ıyla ve efal'ıyla ve dahi esmasıyla tecelli ile her an bir şende olan Allah gerçeğine erer ki, ***La ilahe illallah*** sırrının ve zevkinin gereği aşikâr olur.

Aşkî mutlak, zevkî mutlak, seyrânî mutlak ve gördüğü Hak olur.

Bu anlayış insanın evvel emirde Rabbine verdiği ahdin bir gereği olup tahakkukuyla nereden gelip nereye gittiğine arif kılar. Bu manevi yolculuğun süluku tevhitteki anlayışına ***Halktan Hakka uruç*** denildi. Yani, halka nispetle görüş ve anlayıştan ifna ile Hakta ispat zevkinin oluşumudur. Ruhen bu yolculuğu gerçekleştirenler Ehlullah ve Evliyauallah neşesine erdiler. İnsanın gerçek manada insan olabilmesi için, madde engelini aşp, mana âlemindeki gerçeği zevk-i müşahede etmesi kaçınılmaz bir gerçektir. Kur'anı Kerimde belirtilen insani ve imani esaslar var oluş gayesini ve amacını bildirirken, insanın mümin ve muv vahit olması ve bu alanda tekâmül ederek Âdem sırrının tahakkuku için ve bu tahakkukun ilahi program gereği olarak insandan tecelli etmesi istenilmiştir. Talibi Hak olan âşık, İnsan-ı Kamile biatı ile yaradılış gerçeğine ve yaratanına kavuşmasını sağlar ki, buna melamilikte âşıklığın seferiliği denir. İnsana, gerekli bilgi ve irfaniyetin tahakkuk edeceği yer,

mekteb-i irfaniyettir. İrfaniyete ermek insanı gerçekte mümin ve muvvahtit eyler. Müminlik, insan ve iman değerlerinin ışığında, Hak ile kaim, seveni sevdiğiyle daim kılar. Âlemi cihanın halkiyet sebebi aşkın, şevkin ve meşkin oluşumu içindir. Sevdayı Mevla, Hüda'yı Kibriya, gönüllerde cilvegah oldu. Bunca tafsilatı ilahi olan yer gök dahi ikisinin arasındaki cümle mevcudat, muhabbeti aşk ve seveda için var edildi. Lakin kalpleri mühürlü olanlar, kulakları mühürlü olanlar, gözleri mühürlü olanlar, anlayışları mühürlü olanlar ilahi güzelliği göremediler. Bu iman ve insanlık değerlerinden mahrum olarak, yaşamlarını yalnız maddesel boyutta, fenası olan nesnelerin peşinde zayıf edip tükettiler. Aştan sevgiden ve muhabbetten mahrum olarak, anlatılmak istenilen şu gerçeklerin tadına ve lezzetine eremediler. Ömürlerini gaflet ve delalet karanlığında, nefsanî istek ve arzularını tatmin için heba edip gittiler. Oysa Mevla, insanı düştüğü bu esfelden alaya yüceltebilmek için ***Yine insandan, insana hitap ile irşat görevlileri sunmuştur.*** Kur'anı kerimde bu husus, Fetih suresi 8. ayeti kerimede:

Muhakkak ki Biz seni, şahit, müjdeleyen ve uyarıcı olarak gönderdik.

denilmektedir. Bu uyarıcı olan gönül erleri, halkı Hakk'a davet için gönderilmiştir. Buna rağmen nispeti benliğine yenik düşen avam-ı nas, davete icabet etmeyerek karanlıklar içerisinde, zulmeti yaşamıştır. Kendi aklını ve anlayışını her şeyin üzerinde zannederek, Allah dostlarına tenezzül etmemişlerdir. Onların bu tenezzülsüzlüğü Hak erenlerin dostluğundan, sevgisinden ve muhabbetinden uzak kalmalarına sebep olmuştur. Ey âşıkân, ey dervişân, ey arifân! Şu iyi bilinmelidir ki, sülûkû tevhitte, canı canana vasıl eylemektir murat. Hüsnü güzelliğini görecektir ve güzelin huzurunda güzele nazar edecek kıblesi belli, gönül ehli, aşk dilli, secdesi mutlak, kalp hanesi Beytullah, zikri zikrullah, fikri fikrullah ve zevki zevkullah olan, manayı hakikat eri gerektir.

Aşk u niyazlarımla

İlahi Ya Rabbi, anlatmaya gayret ettiğimiz bu gerçeklerin
yaşanmasını cümlemize Hak nasip eyleye,

Hak erenlerin himmetleri üzerimize daim ola,

Kalp hanemiz zevki sefalar bula,

Hazreti Muhammad Mustafa'ya ve Aliyyel Murtezaya layık ve
makbul ola, Hızır yoldaşımız ola, Seyyidül Enam, Sırrul
Kur'an,

Muhammed Nurül Arabbiyyül Sultaniyyül Pirin Azamül
Ekberin yolunda muvaffak eyleye,

Yolumuzu gerçekler deminde Cemali yâre erdire, aşkımızı
şevkimizi, meşkimizi, muhabbetimizi daim eyleye,

Verdiğimiz ahde vefalar, dertlerimize devalar, gördüğümüze
sefalar ihsan eyleye,

Dergâhı izzeti alada dostlarıyla dost ve Zatı Hakk'a aşınayı
sevgili eyleye,

Gerçekleri gerçek bilip, gerçeklerin demine, devranına, sırrına
meydanına Allah eyvallah diyelim ya HU.

Ne mutlu aşkı bulana, âşık olana. Ne mutlu Hizmetullah ve
Gayretullah ile Cemalullaha erene. Zahir batın illa HU.

Fakir İbrahim'i niyazınızdan mahrum bırakmayın.

Cümle dostlara sevgi ve muhabbetimle.

MELAMET RİSALESİ

Hak ve hakikat sırrına talip olan bir insanın, ilk yapması gereken kural, kendisini gerçeklere vasıl edecek olan Mürşid-i Kâmil'ini bulmasıdır. Bu işin başı olup çok önemli bir kuraldır. Melamilîğe intisap ancak bu şekilde gerçekleşir.

Melamilik, Resulullah'ın batını olup sırrı velayet yoludur.

Bu yolculuk idrak yolculuğu olup meratip ve makam üzerine inşa edilmiştir. Bu meratip ve makamların üçü terakki, dördü ittihat olup, yani üçü uruç, dördü nüzul diye adlandırılmıştır.

Uruç makamları:

Tevhidi Efal, Tevhidi Sıfat, Tevhidi zat

Nüzul makamları ise:

Makamı Cem, Makamı Hazret'ül Cem, Makamı Cemülcem, Makamı Ehadüyetülcem

Uruç makamlarına **Fenafillah**, nüzul makamlarına **Bekabillah** denilir. Fenafillah, yani **Allah'ta yok oluş**, Bekabillah, yani **Allah ile var oluş**. Bu meratip ve makamları, bir Mürşid-i Kâmilden tahsil etmek kaydı şartı gereklidir. Bunun için Mısır-i Niyazi Hazret derki:

Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa uğratar

Mürşidi Kâmil olanın gayet yolu asan imiş

Bu kuralı, bu desturu bilmeyenler gerçekle alakası olmayan birçok meydanlara giderek ömürlerini zayi ettiklerine bizzat kendim şahit oldum. Oysa gerçek, insana şah damarından daha yakındır. Bu alandaki selayet ve tasarruf sahibi olan Kamil'ini bulduktan sonra, yolu gayet asan olur. Yalnız kolaymış gibi gözükse de birçok aşılması gereken ve öğrenilmesi gereken konu ve mevzular olduğu için sabır, sebat ve kanaat ile Kamil'ine şartsız ve kayıtsız, ölünün, ölü yıkayıcısına teslim olduğu gibi teslim olması gerekir. Bunu gösterebilirse ancak

yolu asan olur. Yola ve meydanına kendi nispeti benliğinden hiçbir şey katmamalı, söylenilenleri anlamaya çalışmalı ve anlayamadıklarını ariflerle paylaşmalıdır. Hak ve Hakikate varmanın yolu ölmezden evvele ölümden geçer. Bunun için Cenabı Resulullah:

“Mutu kable ente mutu” demiştir.

Nedir ölmezden evvel ölmek?

Biraz açılırsa, kişi mevcutta kendisini gördü. Alanın, verenin, yapanın, bilen ve dahi cümle oluşumun kendisine ait olduğunu zannetti. Bu zan onu Haktan ve Hakikatten mahcup bıraktı. Çünkü oluşumda hep kendisini mevcut gördü. Ben varım gayrısı yok dedi. Bu zan ve vehim onu kâfir ve müşrik kıldı. Hayalinde, nerde olduğu da bilinmeyen bir Allah da var idi. Bu vehminden oluşan Allah anlayışı onu gerçeklere kör ve sağır kıldı. İşte, bu anlayışını terk etmesi için yerine yeni bir anlayışın oluşması gerekir.

Bu anlayış, Evliyaullah anlayışı ve görüşüdür.

Şunu iyi bilecek ki, bu anlayışın oluşabilmesi için talip olduğu alanda Aşk sevgi ve muhabbet ile bir gönül oluşturmaları gerekir. Çıkacağı tevhit yolculuğunda önemle istenilen kısaca bunlardır. Öncelikle, Kâmiline rızayı teslimiyet halinden sonra, kalbine ilka edilecek olan mayayı Muhammediye denilen Zikrullahın onda yeşermesi ve filizlenmesi gerekir. Çünkü o zikrullahtır Aşk, sevgi ve muhabbeti yeşertecek olan. Bunun için denir ki her nefeste;

Allah adı de müdam Allah adıyla her iş olur tamam.

diyen merhum Çelebi güzel beyan etmiştir. Kamil'i de ona ne der?

Gezerken, çalışırken, dolaşırken, yatarken her nefeste sana tarif olunan bu zikri çalıştır evladım. Al-i İmran suresi 191 Ayeti celile de şöyle der Mevla,

Ayaktayken, otururken, yan yatarken ve her yönde beni zikredin. Yerlerin, göklerin ve dahi arasındakilerin yaratılış hikmetini tefekkür edin. Bakın görün ki noksan bir şey var mı?

Bu nedenle, zikri daimlik kalbe ilka olununca, salık önce zikriyle bütünleşmelidir. Kendisine bildirilen zikri sevecek, o zikirle meşgul olurken zevk alacak, o zikir esnasında iştiağ duyacak. Bunları oluşturabilirse, iç âleminde gönül oluşur. Şimdi, biraz ölmezden evvel ölüm ne demektir onu açıklamaya çalışalım.

Ölmezden evvel ölüm, kendine mal ettiği varlıktan kurtulmaktır.

Neden mi?

Biraz evvel bahsettiğimiz gibi, kendine mal ettiği varlık tabiri çaişse onu firavun eylemişti. Firavun bir kişinin ismi değil bir anlayışın ismidir. Bu anlayışı terk etmek gerek. Buda ancak,

***Efal cihetiyle, yapan, işleyen kendisini fail zannetti.
Sıfat cihetiyle, gören, işiten, bilen, bir şeyi yapıp yapmamaya muktedir olarak kendisini mevsuf zannetti.
Vücut cihetiyle kendisini mevcut zannetti.***

Bu görüş ve bu anlayış süluku tevhitte yok olacak. Bu yok oluş, mutü kable ente mutü sırrına erdirecek.

Birinci durak, kendisine nispet ettiği efalinden ifna ile faili hakiki ancak Allah'tır deyip fiilin gerçeğine erecek.

İkinci durak olan kendisine nispet ettiği sıfatlarından ifna ile mevsufu hakiki ancak Allah'tır zevkine, idrakına erip sıfatın gerçeğine erecek.

Üçüncü durak olan, kendisine mal ettiği vücudundan ifna olup, vücudu hakiki ancak Allah'tır zevkine, idrakına erip, vücudun gerçeğine erecektir. Bu tevhit yolculuğunda, Efalinden ifna, sıfatından ifna, vücudundan dahi ifna ile ölmezden evvel ölüm denilen varlığından kurtuluşa ermiş olur. Varlığın sahibi olan Allah bütün güzelliğiyle kendisini âşikar eyler. Ben size şah damarınızdan yakınım sırrı tahakkuk etmiş olur. Yunus Emre Hz.'nin, arayı ben beni bir dahi bulmayayım dediği yer burasıdır. Salık cümle nispetini vermiş olup, bir daha kendim dediği müstakil varlık zannını bulamaz. Şimdi sorarlar, Leminel mülk, bu gün mülk kimindir. Ancak Allah'ındır. Malikel mülk, mülkün sahibi, kimdir ancak Allah'tır. Kasas suresi 88 ayet:

Her şey yok oldu, görünen ancak mutlak olan Allah'ın yüzüdür.

beyanı, buraya naziren inmiştir. Fail kimdir, mevsuf kimdir, mevcut kimdir ancak Allah'tır zevkine, şuuruna, idrakine varmış aradan ikilik kalkmış ve tevhit tahakkuk etmiş olur. Bu, **Lailaheillallah** gerçeğine ermektir. Rabbim cümlemize nasip eyleye. Lailaheillallah tevhidi yani, birliği beyan eden Kelamullah olup bu kelamın manası,

La efalim yok, ila sıfatım yok, he vücudum dahi yok imiş Hakikatta var olan ancak Allah imiş.

idrak ve şuuruna ermektir. Bu idrak ve şuura eren, Evliyaullah sırrına mazhar olur. Yani, ehlullah makamı olan Allah'a ehillik makamına erer, zan ve vehimindeki Allah'tan kurtulur, mutlak olan Allah gerçeğine erer.

Burası makamı Cem'dir.

Makamı cemin bir adı da, uluhiyyet makamı denilmesindeki sebep ise, her şeyin hüvviyeti kendisi olduğu içindir, o kadar ki, salikin dahi hüvüyeti kendisi olmuştur. Burada kurbu ferayiz makamı olan makamı vahdet sırrına erip, cümle oluşumda, cümle tecellide, Hakk'ı zahir, halkı batın bilir. Ne kendi halkiyetini, ne bu âlemin halkiyetini görebilir, her yerde Hakk'ı zahir ve mütecelli görür.

Mısri Niyazi Hz. bu hususu şöyle beyan etmiştir;
***Aç gözün bir etrafına bak her şey olup durur Hak
Haktan ayrı bir nesne yok gözsüzlere pünhan imiş.***

Hakk'ı Hakkel yakın idrakıyla, manadaki mutlak doğumu gerçekleştirmiş olur. Hazret burada şifre ile ne der?

Bugün Meryem ben oldum atasız İsa'yı doğurdum.

Gerçek Ruhullah burada tecelli eder. Buradaki Meryem, salik olup, doğan İsa ise gerçeklerdir. Yani, Hak ve Hakikattir. Bu doğumun gerçekleşmesi, salikin ikinci doğumu olup, bundan sonraki makamlara, bu idrak ile devam edecektir. Özetle buraya kadar bahsedilenler, bir salikte tahakkuk etmeden şirkinden küfründen asla kurtulamaz. Ne demektedir Cenabı Resulullah?

Derhe küfretmeyin çünkü Allah o Derh'dedir.

Salikin küfründen ve delaletinden kurtulabilmesi için özetle bildirilenlerin kendisinde tahakkuku gözlenir. Bu gözlemin yapıldığı makam, makamı cem olup, cümle halkın Hakta tevhit olduğu yerdir. Hz Pir ne der burası için?

***Efali efali Hakta, sıfatı sıfatı Hakta, cümle zevatı zatı Hakta
tevhit ile ne ben varım ne sen varsın, Hakikatte var olan
ancak Allah'tır.***

Bundan sonra varacağı menzil, gerçek kulluk makamı olan, **Hazret'ül Cem** makamına vasıl olmaktır. Hazret'ül Cem makamının diğer ismi de, Rububiyet olup, Rububiyet denmesindeki sebebi hikmet ise halk Hakk'ın hüviyeti konumuna geçilmesidir.

O kul Hak ile Hakk'ı görür, Hak ile Hakk'ı iştir, Hak ile Hakk'ı zikreder, Hak ile Hakk'ı bilir, Haktan ayrı müstakil bir varlığı yoktur. Ancak Hak iledir. Allah için yaşamak güzeldir lakin Allah ile yaşamak güzelinde güzeldir.

İşte burada Hak ile yaşamaya başlar. Halk, Hakk'ın hüviyeti oldu. Çünkü burası **abduhu** makamı olup, verasetül enbiya makamı da denir. Bir ismi de **kurbu nevafil** makamıdır. Kurbu nevafil denilmesindeki hikmet ise, varlığın gerçek sahibini tanır ve tefekkür ibadetine başlar. Mearic suresi 23. ayet:

Onlar daim salat üzeredir.

Beyanındaki gerçeğe erer. İbadetten maksat da zaten, Hak ile daim olmaktır. Kul Hakk'ın hüviyeti olup, namına sıfatullah denilmiştir. Bu makamda halk zahir Hak batındır. Bir evvelki makamda kul yok idi, ancak Hak var idi. Burada Hak halkın kuvviyesi ile âşık etti kendisini. Halkı kendisine alet ile halkın batını oldu. Bir evvelki makamda tenzih ile bulundu, şimdi bu makamda teşbih ile bulunmaya başladı. Halkın zahiri idi, şimdi burada halkın batını oldu yani, halk esmasında gizlendi. Bu makam arifi billah makamı olup, Mısır-i Niyazi Hz. bu hususu beyanında,

Arifin her nazarda gördüğü Hak imiş, Her görüşte nice ihsan eylemiş.

Sözleri bu anlamı taşır. Resulullah efendimizin,

Ya rabbi bana eşyanın Hakikatini göster.

dediği cümle, burada âşikar olur. Çünkü eşya Hakkın aleti olup, masharı billahtır. Çünkü buraya fark makamı denilmiştir. Farktan maksat esmayı, müsammasıyla tanıyıp, her şeyi yerli yerine koyarak zevk etmektir. Salik cümle nispetinden kurtulmuş olarak buraya gelir, Hak ile var olduğunun bilinç ve şuuruna erer, gerçek kulluğunu yaşamaya başlar.

Bu kulluk nispetsiz kulluktur. Nebinin gerçek varisidir.

Eşyadaki cümle tasarrufun Hakk’a ait olduğunu bilir ve eşyanın istidadı gereği, ne ise yerine koyarak tefekkür eder. Eşyanın yaratılışındaki istidatı fark ile sergilenen hikmetleri çözmeye başlar. Hikmet ehli olur. Eğer eşyanın istidanın ne olduğunu bilmez ise eşyayı istidanın dışında kullanmaya kalkar ve o eşyaya zulüm etmiş olur. Bunun için noksanlığı eşyada zanneder, kendi noksanlığını görmez. Oluşumda Allah’ın muradını çözmeye başlayan ise, muradı ilahi neyi takdir etmiş ise, onun yaşanmakta olduğunu görür ve böyle iman eder.

Şimdi bundan sonra bir makam daha vardır.

Bu makamda **Cemül Cem** diye adlandırılan, yani iki cemin cem olduğu, kabe kavseyn makamıdır. Kuranda ki kabe kavseyn ayetini tutar.

Cümlemize nasip kılına inşallah. Hu.

ALLAH'A VASIL OLMAK

Talip, Allah'a kavuşmayı murat eden insan demektir. Bu kavuşma isteği gerçekte ilahi kudretin künt-ü kenz sırrının tahakkuku içindir.

“Âlemi cihanı var ettim çünkü gizli bir hazineydim bilinmezdim bilinmekliğimi istedim.”

Cihan mülkünün oluşum nedeni bu ilahi amaçtır. Cenabı Allah'ın bu muradı, ilahi âşık maşuk muhabbetinin doğmasına sebep olur. İnsan varlık planında bu amaç ve bu maksat için var oldu. Niyazi Mısri Hz'leri ne diyor?

**Kanden gelir yolun senin, Ya kande varır menzilin,
Nereden gelip nereye gittiğini Anlamayan meğer hayvan
imiş**

Yani yaradılış gayesinin ne olduğunu bildin mi?

Allah'ın muradı neydi ki seni insan eyledi ve varlıklar âleminde sana en şerefli hizmeti verdi, seni zatına davet ile muhatap eyledi. Bunun içindir ki Ahsen-i takvim üzere halk ettim dedi yani, hiçbir canlıya bahşetmediği yücelikte en şerefli kıldı. Bu şeref, cümle âlem Cenabı Allah'ın bilinecek yönü, insan ise bilecek yönüdür. İşte bilecek yönünü, bilenlerden olarak zahir etmekle mümkündür.

Bu şeref fizyolojik, canlı metabolizma olan bedensel yönümüzün insan suretinde olmasından öteye idrak boyutunda bir şereftir.

Neden mi?

Bakın davet ancak insanadır. Kanden gelir yolun senin derken, ilahi muradın, seni var etmekle yüklenmiş olduğu mükellefiyetinin ne olduğunu anladın mı?

Anladıysan insan olmanın maksadını çözdün demektir.

Buradan yola çıkarak, ya kande varır menzilin demekle, madem bilinmekliği için varsın şu kâinat mülkünde, asli görevin rabbini bilmek olacak. İşte burada ikinci anlamın gereken boyut başlıyor. Burada, bu varlık boyutunda, gayba atmadan, Allah kavramının gerçeğine ermen isteniyor. Bunun içindir ki, hizmet verilen bütün peygamberlere yani, irşat ehillerine insanlığa bu gerçeği anlatmak için görev verilmiştir.

Neden bizi Hak ve hakikate davet eden davetçinin davetine icabet etmeliyiz?

Çünkü insan olmanın gereği budur. Evvel emirde, en mükemmel yaratılan insan, gaye varlık olarak, esrar-ı Küntü Kenzi keşfetmek için var oldu. Öyleyse, bu anlayışla değerlendirilmesi istenilen yaşam aslı itibarıyla bu olmalı. Bu görev Allah'a imanı kapsar. İşte Allah'a iman nedendir yahut ne inçindirir kısa tarifi. Buradaki iman, ötelerin ötesindeki bir varlığa yani gayba değil, mutlak iman istenmektedir. Allah kendi varlığına insanı şahit kılmak murat eyledi ve bu sebeptir ki

“Ey insan aslına dön”

diyerek kendisinden gayrı cümle masivadan geçerek, varlığın hakikati olan kendisine davet ediyor.

İnsan derken ne anlıyoruz?

Et kemik yığını değil, oradaki görme, işitme, düşünme, konuşma gibi bu özellikler bizi diğer canlılardan ayırıyor. Yoksa kedide de köpekte de görme işitme var lakin ne görür ne işitir malum, o da yer içer malum, o da eşleşir, o da anne veya baba olur malum ama oradan öteye geçemez. İnsan da, yaşamı yiyip içmekten ibaret sanıyorsa delalettedir. Çünkü insanın asli görevi yiyip içmekle beraber, iman kanalına girip, aşk-ı

Hüda'yı oluşturup, maksudu canana muhabbet etmektir. Ya kande varır menzilin derken, bu maksadı anlatıyor.

Peki, menzil nedir?

Allah'a ulaşmaktır. Bir rehberin öncülüğünde Allah'a kavuşturacak bilgi lazım. İlimsiz irfaniyetsiz bir şey bulunmaz. O alanda aşk lazım, meşk lazım, şevk lazım, feragat-ı nefis lazım.

Yunus Emre Hz.

***Ben giderim yane yane
Aşk boyadı beni kane
Ne akilem ne divane
Gel gör beni aşk neyledi***

diyerek ilahi aşkı anlatmaktadır. İşte, ilahi gerçeğe yanmak gerekir. Mevlana Hz. ne diyor?

“Çiğdim, piştım, yandım”

Çiğdim, gerçeğe karşı irfansızdım. Ben sanırdım ki ben gayrıyam dost gayrıdır. Kendimi Haktan gayrı müstakil var sanırdım. Dilediğimi yaparım, dilediğimi yapmam, mülkün sahibiyim, kadir ve mutlak kendimi görürdüm. Bunun, Hak katında şirk olduğunu, bu anlayışın çiğlik olduğunu ima ediyor. Şems-i Tebrizi Hz. ile vuslat bulunca gerçeğe erdi ve onun mektebi irfaniyetinde pişti olgunlaştı, yani gerçeğe ulaştı. Vardığı bu iman boyutunda ilahi güzele mazhar oldu. Bu güzellik karşısında yandı ve yandırdı. Buzun güneşe yaklaşmasıyla erimesi gibi gerçeğin karşısında cümle nispetinden geçip, mest oldu.

Bütün Evliyaı Kiram ve Arifan-ı Kamılan bu üç kelimenin tahakkuku için meydanı Muhammed Ali sırrına talip oldular.

Menzil neydi? Cemal-i yare ermek, o halde bunun tahakkuku için ne gerekiyor ve maksat nasıl hasıl olur? Bunun için geçmişe bakarsak, Yunus, Taptuk Emre birliğini buluruz, Hünkar Hacı Bektaş Veli, Ahmedi Yesevi Hz'ni buluruz, Hacı Bayramı Veli, Somuncu Baba beraberliğini buluruz, daha da Muhammed Ali birliğini buluruz. Neden? Çünkü varlık planındaki Sünnetullah'ın sistemi böyle oluşmuş. Bu gerçeğin kabulü gerekir. Allah'ın muradı, İlmi ezelde, varlık planını tanzim eden Kudretullah, Zatına mahsus olan ilahi güzellik ve özelliğin, kâinatla açılıp saçılmasını murat etmiş olacak ki, Künt-ü Kenz sırrını beyan için, imkân âleminde takdiri hüdanın muradı doğrultusunda vücutlandılar.

Bu oluşumda gerçek “Ancak ben bilineyim istedim” dediğine göre yine varlık planının gereği olan bu murat doğrultusunda, keşfi ilahi için bu alanda idrak ve irfana ihtiyaç gerekli olduğundan, bu da kendi kendine yani, bir öğretici olmadan gerçekleştiremeyeceğine göre, işte burada Rab sıfatı devreye giriyor.

Yani, eğiten, öğreten, yetiştiren, terbiye eden.

Allah mademki bilinmekliğini murat etti, bu doğrultuda, o idrakı da oluşturmak, muradı ilahinin bir gereği olarak karşımıza çıkıyor. Çünkü, Allah var idi O'nunla beraber bir şey yok idiyse, kendisinin haricinde kudret ve kuvvet ve dahi âlim gibi bu özelliklerde bir güç olmadığına göre, kendisini bilecek ve onu tanıyacak idrakın oluşumu için tabi ki Hüda kendini bildirmiş ve tanıtmış olması kaçınılmaz bir gerçektir. Allah, muradı ilahinin gereği olan işte o planı yürürlüğe koyarken, eğitici ve öğretici sıfatıyla ilk olarak, bizzat kendisi devrede olup bu planı gerçekleştirmiştir. Onu bilmenin ve tanımanın ilki böyle olup ondan sonra, hadi bakalım şimdi sıra bu idrakın oluştuğu yerde olup beni tanı ve bana muhabbet et denilmiştir. Bu nedendir ki ilahi nutukta **‘Ben varlık boyutunda bir halife halk edeceğim’** denilmiştir. Bu şerefle şereflendirilen

esmada Âdem denilen varlığın oluşumunu incelersek, anlatmaya çalıştığımız sırları orada buluruz. Mesela;

- Âdem'e ruhumdan üfledim.
- Ona bilmediklerini öğrettim.
- Onu zatıma mazhar kıldım.

gibi bir çok beyan buluruz. Esmada Âdem denilen, hakikatte bu idrakin tecelli ettiği mahaldir. Netice itibarıyla bilinmekliğini murat ettim sözü, varlık planında layık olduğu yeri ve görevi almış oluyor. Allah bu idrakte belirdi ve sırrını ayan etti. Bu nedenledir ki, Âdem doğrulduğunda

La ilahe illallah

diyerek bu gerçeği ifade etmiş oluyor. Ve Âdem varlık boyutunda ilahi güzelliği ve Allah'a mahsus gerçekleri keşfederek eşyanın hakikatini bilmiş, Zatullah'a muhabbet ile yüklendiği sorumluluğu yerine getirmiştir. Öğretici Rab, kendisini tanıtmış olup bundan sonra öğretici özelliğini yani, rab sıfatını Âdem'e ziynetleyip gelecek olan cümle nesli Âdem'e bildirmesini emretmiştir. Bunun içindir ki, ilk peygamberdir yani, bu gerçeğe davet onunla başlamıştır ve ila nihayet devam edecektir. Bu davete icabet etmek farz olup, süluku tevhitte ilk olarak Âdem'de tecelli eden o idrakin yani, Allah'ı bilme, onu tanıma boyutundaki oluşuma iştirak etmekle, aynı idrakin nesilden nesile taşınması, muradı ilahinin gereği olup, bu alanda nasip alıp insan olarak yaratılanın Âdem boyutuna yücelmesi, maksadın hasıl olması demektir.

Bunu gerçekleştiremeyen insana, insan-ı nakıs denilmiş olup, bu insanın varlık planında asli görevinin ne olduğunu henüz anlamamış veya ona anlatılmamış olmasındandır ki, olması gereken yerde olamamıştır. Bu nedenle ilahi hitap, Enfal suresi 24. ayetinde der ki:

Ey iman edenler! Sizi canlandıracak, size hayat verecek, sizi düzeltecek mesajlara çağırdığı zaman, Allah ve elçisinin mesajına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve kişinin yöneleceği yöne göre kalbini o tarafa çevirir veya kişinin arzu ve eğilimlerinin yaptırmaya yönelttiği şeylerden alıkoyup caydırabilir. Sonuçta hepiniz O'nun yanında toplanacaksınız.

Neden? Çünkü her iki taraf için maksat hâsıl olmuş olur. İnsanın şu gerçeğe icabet etmemesi için deli olması gerekmektedir, aksi mümkün değildir. Çünkü fitrat düzeninde bu gaye için var edilmiştir. Lakin insan, en güzel sıfatta yaratılmış olup Ahsen-i Takvim olarak dizayn edilmişse de, varlık yapısındaki ilahi gaye ve maksadı anlayamamış olmaktan dolayıdır ki, olması lazım olan boyutta değil de olmaması gereken boyuta düşerek, ismine esfel-i safilin tabir edilen yerde, ilahi nurdan uzaklaşmış, kendini ilahlaştırma çabası içinde egolarına bürünmüş, gerçeği inkar gerçeğe kör ve sağır olarak, dört bacaklı sürüler gibi hatta daha aşağı bir mertebede, Allah'ın muradı ve varlığın gayesi olan insan helak olup gitmektedir.

İnsan düştüğü bu nefs-i emmare boyutunda öyle azar ki, adeta canavarlaşır, sureti insan ama sireti insan olmayan bir varlığa dönüşür.

**‘Kanden gelir yolun senin, ya kande varır menzilin
Nereden gelip nereye gittiğini anlamayan meğer hayvan
imiş’**

sözü bunu anlatır. Muradı ilahi olan Künt-ü Kenz sırrına muhalif olanlar, dünyayı egolarının tatmin yeri yapar. İşte bu alana hitap ederken der ki;

‘And olsun ki insanlar hüsrاندadırlar’.

‘Onların gözü vardır lakin gerçeği görmez, onların kulağı vardır lakin gerçeği duymaz, onların aklı vardır lakin gerçeği düşünmez, onların dili vardır lakin gerçeği zikretmez.’

Neden böyle diyor Mevla? Çünkü onlar yaratılış gayelerini bilmedi. İlahi sırta ters bir yaşamın içine düştüler. Bakın Allah gözleri var lakin görmez derken ne diyor? Onlara soralım gördüklerini sanırlar, ne görürler? Taş, toprak, dağ, tepe vesaire. İstenilen görmek bu değil.

İnsana yakışan görme, sırrı Hüda’yı görmektir. Nuru cemali görmektir.

Buda ancak tevhit sülukuyla, Âdem idrakına ulaşmakla olur. Bunun için Allah ilahileşin demektir. Yani ilim ve irfaniyette, Tevhid-i Hakiki olan Allah gerçeğine yücelin demektir. Çünkü insan bunun için var edildi. İnsanın haricinde, yaratılmış hiçbir zerre böyle bir mükellefiyet taşıyor. Bu ancak insana mahsus ve insanı ilgilendiren bir husustur ve bu hususta insan sorumlu tutulmuştur, davet insanadır. İnsanın bu davete icabet etmesi, yaratılış gayesine ve ilahi muradın gereği olan aslına dönüş yolculuğudur. Bu hususta, ‘Ey insan, aslına dön’ hitabı kitabullah da beyan olunur. Diğer adıyla tevhit seyri sülukûdur. Bu sülûk, düştüğümüz esfel boyutundan ve orada edindiğimiz nispet benliğimizi oluşturan, haset, buğuz, kin, kibir, tamah, inat ve dahi gaflet ve delalet ki, insanı gerçeklere kör ve sağır yapan, ahlak ve tabiatları terkiyle, sureti insan, lakin manada henüz olgunlaşmamış insan-ı nakıs yapan değerlerin terkiyle, alaya yani, ulviyete yücelmenin basamaklarıdır.

İslam Allah’a teslim olmaktır. Allah’a nasıl teslim olunur? Laf ile teslim oldum demekle teslim olunmaz. İslam oldum, yani teslim oldum diyorsan o halde teslim değildin ki teslim oldun. Öyleyse teslim olmak nedir, teslim olmamak nedir soruları gelir akla.

Teslim olmamak, kişinin Haktan ve Hakikatten gafil ve mahcup olarak yaşamasıdır. Bu hal, kişinin nispeti benliğinin ispatından başkası değildir. Nedir nispeti benlik? Cümle oluşumunda kişinin kendini görmesidir. Yani;

Efal cihetiyle fail benim, yapan eden, alan veren benim, istediğimi yaparım istediğimi yapmam, tutarım atarım gibi anlayışta bulunmak suretiyle kendini her fiilin faili zannetmek, böyle olunca zuhurda ve tecellide kendine bir mevcudiyet tahsis ederek Ulûhiyet iddiasında bulunmaktır. O halde ben varım gayrısı yok der.

İkincisi, sıfat cihetiyle gören, işiten, söyleyen, bilen dileyen, güçlü olan, diri olan, bir şeyi yapıp yapmamaya muktedir olan yani irade eden gibi bu sıfatlarla sıfatlananın yani mevsufun kendisi olduğunu zannederek burada da kendini görmek suretiyle, ben varım gayrısı yok anlayışıyla Ulûhiyet iddiasında bulunur.

Üçüncü olarak vücut cihetiyle de mevcut olanın, yani bu varlıkla görünenin kendisi olduğunu zannederek burada da ben varım gayrı yok anlayışıyla Ulûhiyet iddiasında bulunur.

O halde üç yerde kendini var ve mevcut görmek suretiyle, bu anlayış insanı zan ve vehminde oluşturduğu bilgilerin ışığında böyle bir gaflet ve delalet batağına düşürür. İşte bu hal esfeli safilin, daha aşağı siccinde olmasına zemin oluşturur. Burada bulunanların anlayış ve görüşleri, Allah gerçeğinden mahrum ve gafil olarak zan ve vehimden oluşan bilgilerinden hâsıl olan anlayış, kendilerini ilahlaştırmalarına zemin teşkil eder. Ne yazık ki farkında olmadan, Allah'lık iddiasına başlamışlardır. Bakara suresi 165. ayette:

İnsanların bir kısmı Allah'tan başka ona birtakım eşitler edinirler de onları, Allah'ı sever gibi severler. İnananlarsa, Allah'ı onlardan daha kuvvetli bir sevgiyle severler.

Zulmedenler, bir görselerdi ki azaba düşecekleri vakit bütün kuvvet, ancak ve ancak Allah'ındır ve Allah, çok şiddetli azap eder.

denilerek, insanların nefislerini ilah edindikleri vurgulanır. Yani onlar kendilerini ilah edindiler, mevcudatta görünürde bizi değil, kendilerini var gördüler. Onlar benliklerine bürünmüş dört bacaklı sürüler gibi hatta daha aşağı mertebededirler. Gerçekleri görecektir gözleri, hakikati işitecek kulakları, sırrımı zikredecek ağızları ve de kâinatın varlık sebebi olan kudretullah'ı düşünecek akılları yoktur. Zamanlarını şirki riya içinde geçirirler. Yazıklar olsun onlara ki, onlar benliklerine bürünmüş gaflet, delalet, cehalet ve de gerçeğe hıyanetlik içerisinde, misali firavun gibi azmış azıtmış olarak, insan olmanın gereğinden habersiz zavallılardır. Ne yazık ki bu yaşantı devam ettiği sürece ve bu anlayış hâkim iken, kişi kendi benliğini firavunlaştırmış olarak, kendini her şeye muktedir görürken ve dahi kendi anlayışına sığınırken İslam olması ve İslamiyet'i yaşaması mümkün değildir. Nasıl olabilir ki! Hani İslamiyet telsim olmaktadır. Kime?

Tabi ki kâinatın sahibi olan, her şeye kadir ve muktedir olan, görünenin evveli, ahiri, zahiri, batını ve her şeyi bilen Allah'adır. Oysa Allah'a teslimiyetin gerçekte ne anlam taşıdığını bilmeyen ve öğrenmekte istemeyen uyarıldığı zaman da alay edip reddeden, kendi bilgisini ve anlayışını her şeyin üstünde zanneden şu zavallılar, Hak erenlerini, Allah dostlarını, hakikat bahçesinin güllerini asıp kesip, derilerini yüzerek, onları yok ettiler. Kendi benliklerinde oluşturdıkları anlayışlarının geçerli olabilmesi için halka Allah dostlarını hain gibi göstererek, kendilerine bir mevki ve makam oluşturabilmeleri için neler tezgâhladıklarına bir bakın. Oysaki bu zavallılar halk içinde itibar edilen ve değer verilenler olarak hep yer buldular. Neden? Halkın cehaleti yani, hakikate olan bilgisizliği ne yazık ki bunları revaçta yaptı.

Şu söylediklerimizin ışığında değerlendirme yaparsak, İslamiyet Allah'a teslim olmaktır sözünü çok iyi anlamamız gerekmektedir. Çünkü aynı hatalara bizde düşebiliriz. O halde kişi, nispeti benliğinde ifna olmadıkça, yukarıda söylemeye çalıştığımız benliği ve buna bağlı olarak davası, iddiası ve de anlayışı hüküm sürecektir. Hüküm sürdüğü müddetçe de Allah'a teslimiyet olan İslam olamayacaktır.

Lakin teslim olmanın gerçeğinden habersiz yaşayan, kendi zannına bürünen zavallılar şu anlayışlarını terk etmeden İslam oldum ve ben İslam'ı yaşıyorum derler. Onlar Hak katında münafık ve riyakâr olarak nitelenen gerçek dışı, firavun kulluğundadırlar. Neden mi? Allah' a teslimiyetin, kendilerinden istenilenin ne olduğunu kavrayamadıklarından. İslam'ın işaretleri olan savum, salat, hac, zekât, kelime-i şehadet gibi ibadetlerle meşgul olmak ile Allah'a teslim oldum ve İslamiyet'i yani Allah'a teslim olmanın gereğini yerine getiriyorum sanırlar. İşte yanlış burada başlıyor. Çünkü kullandığı ibadet araçlarını nasıl ve ne anlamda kullandığını bilmeden, gerçek maksadın Allah'a ulaşmak olduğunu anlamadan, bu İslami araçları hem de kendilerine mal ederek, dini amaç ve çıkarlarına alet etmek suretiyle hem kendilerini hem de halkı Allah'tan ve gerçeklerden mahrum bıraktılar. Kâfir gerçekleri örten demek olduğuna göre işte bu zevat, Hakk'ı ve hakikati cehlinden ve anlayışsızlığından mütevellit perdelediler, örttüler.

Perdeyi açmak isteyenleri de katlettiler.

Kişi varlığın gerçek yüzünü görmediği müddetçe, kendi zannı gibi görmeye devam edecektir, aksi mümkün mü? Kendisi gibi görmelerini ve anlamalarını isteyecektir. Eğer o pazarda bulunmazsan sana bir kulp takıp, seni din dışı ilan ederek, halka umacı gibi takdim edecektir. Kişi, imanı gereği olan Allah gerçeğine ve hakikat görüşüne ulaşamazsa, kendi zannında oluşturduğu ilmin yani, bilginin gereğidir ki görmek istediğini

görecek, duymak istediğini duyacak, zikretmek istediğini zikredecek ve zevk etmek istediğini zevk edecektir. Bu gerçek dışı görüşe ve anlayışa katılırsan seninle dost olur, aksi olursa düşman olur. Resulü Ekrem'e Mekke halkının düşman oluşu gibi onlar da dinimiz imanımız var diyorlardı ama şirk ve riya dini idi. Biz atalarımızın dininden dönmeyiz, onların bildirdikleri doğru, asırlardır böyle amel ediyoruz, senin söylediklerin uydurma diyerek gerçeği nasıl inkâr ettiler. Bugün de aynen öyle devam etmektedir.

İnsanın bildiğini ve anlayışını değiştirebilmesi, ancak mektebi irfaniyete vasil olması, düşünür ve tahkik eri olmasının gerçekleşmesiyle mümkündür. Aksi mümkün olmayıp, kendi cehil anlayışında sabit kalıp, bu anlayışına göre de teslimim, Allah'ın kuluyum, ibadetim, taatim ve tesbihatım var, gayriye ne hacet diyerek ömrünü zayi edip, huzuru ilahiye, Allah gerçeğine ulaşmamıştır. Varlığın gerçek yüzünü görmemiş, kendi özüne kör ve sağır olarak yaşamış, neticede İslami değerleri hakikat cihetiyle tahakkuk ettirememiş, Allah'a ibadet ve teslimiyetin anlamını kavramamış, dinin ve iman gereği olan aşk, sevgi ve muhabbet sırrına ulaşmamıştır.

Nazargahı ilahi olan kalp hanesine gayrı sevgiler oturtmuş, beden mülkünün mimarını tanımamış, gönlünde huzuru hakka ermemiş, özündeki sırullahı ulaşmamış, insan olarak bulunmanın değerini anlamamış, Allah dostlarına yakın olmamış, Hak erenlerin demini dem, meydanını gerçek bilmemiş, gerçeklerin davetine icabet etmemiş dahi bu alanda söylenenleri inkâr ile yalanlamıştır. Yaşamını egolarını tatmin aracı eylemiş, sonuç olarak da ömrü, benim deyip nispet ettikleriyle ne varsa cümlesiyle, yalancılar mahallesine, hem fikir olduğu nas ile bir olmak için geçip gitmiştir. Ne yazık, ne tuhaf, ne acayip ki çoğunluk bu hal ve yaşantı üzere yaşamını gerçek zannedip, Allah'ın lütfettiği ömrü Allah'tan gayrisıyla değerlendirip, zayi edip gittiler. Şimdi gelelim Allah'a teslim olmanın gerçeğine. Nedir, nasıl olur ve İslamiyet gerçek

manada nasıl yaşanır. Kulluğun Hak katındaki yeri ve değeri nedir? Kur'an'da **Salât** çeviride **Namaz** diye ifade edilen bu ibadetin, enfüs ve afak olmak üzere iki yönü vardır. Herkesin bildiği afakî yönü yani, şekli boyutunun altı şartı vardır. Bunlar sırasıyla;

- İptida tekbiri denilen Allah'ı Ekber diyerek el bağlamak
- Kıyam denilen ayakta durmak
- Kıraat denilen Kur'an'dan bir sure okumak
- Rükuya varmak, yani vücudu paralel olarak eğmek
- Secde etmek, yani alnını yere koymak
- Kade'de bir miktar oturmak

Şimdi bu açıklamadan sonra şeklen günde beş vakit olarak yapılan bu ibadetin, enfüsünde ilahi bir esrarı olduğu ve bu esrar, ehli tahkik tarafından araştırılınca her şeklin ilahi bir mana taşıdığını ve bu manaya binaen Maun suresi 5 ayette:

Onlar ki, namazlarından gâfil olanlardır.

diye dikkat çekilmektedir. Çünkü bu kutsal ibadeti Cenabı Resulullah kendisinde gerçekleştiren, miraçtan dönüşte ümmetine farz olarak getirmiş olmasındaki gizliliği çok iyi anlamış olmak gerekiyor. Namazı Cenabı Resulullah gibi kılmaz isek, O islam üzere namaz olmaz. O namaz cahiliye devrindeki gafil olduğumuz, içinde şirk ve küfür olan, kabul olmayan namazlardan olur. Önce vakitlerin ifade ettiği manalar nelerdir?

Sabah namazı: Tevhid-i Ef'ale işaretler.

Öğle namazı: Tevhid-i Sıfata işaretler.

İkindi namazı: Tevhid-i Zata işaretler.

Akşam namazı: Cem'e işaretler.

Yatsı namazı: Hazret-ül Cem'e işaretler.

Cenabı Resulullah'ın Miraçtan dönüşte ümmetine farz olarak getirdiği namazın, beş vakit olmasındaki esrar işte burada gizli. Çünkü beş vakit olarak anlatılan namaz, yukarıda işaret ettiğimiz gibi müslümanlara yani, Hazreti Muhammed'e teslim olanlara düştükleri alt boyuttan, seyri süluk edip aslına kavuşmaları için emrolunmuştur. Bu nedenledir ki Müslüman teslim olan anlamına geldiği için henüz daha istenilen hedefe yani, Menzili Maksuda ermemiş olduğu içindir ki beş vakitle anlatılan bu hakikat seyri sülukunu bizzat gerçekleştirmesi emir olunmuştur. Miraç denilmesindeki sır, kulun aslına kavuşması olduğundan esrarı ilahi olan namaz müminin Miracı olur.

Bizler kendimize nispet ettiğimiz varlık denilen tecellileri mülkün sahibine teslim etmek ile iman ehli oluruz. Mülkü nispet edip nispetimizle ikilik ve şirk üzerine bulunarak kılınan namaz ve yaşam, Hadisi şerifte beyan edildiği gibi, yüzümüze paçavra gibi vurulacak ibadettir. Tevhit eri olmak, Allah'a vasıl olmak, iman ehli olmak ile mümkündür. Kendi aklını, kendi bilgi ve anlayışını her şeyin üstünde zannedenler, yani aklın kulu olanlar Allah gerçeğine teslim olamazlar. Kişisel benliğini ilahlaştırmış olanlar İslamiyeti yaşayamazlar. Çünkü bu anlayış Allah'a teslim olmayı hazmedemez. Neden hazmedemez?

- Teslim olursa benliği yok olacak.
- Benliğinden hâsıl olan istek ve arzuları yok olacak.
- Yaşamı egolarını tatmin aracı yapamayacak.
- Varidatı ilahi olan Allah mülkünü sahiplenemeyecek.
- Gerçek kulluğun gereği olan ölmenden evvel, ölümü tadacak, hiçlik denizine dalacak. Makamı mahfiyette **'ben yokum var olan ancak sensin'** idrakine erişecek.

Bu nedenledir ki Allah, benliğinden hâsıl olan ilahlık iddiasındaki Firavuna peygamberi Musa As.'ını yollarken

'Git ve onu hikmetli sözlerle imana davet et' buyurmuştur.

Buradaki hikmetli sözden kasıt, onu düştüğü bu bataktan yani insanlık ayıbı olan ilahlık iddiasından feragat-ı nefis olması için varlığın asıl sahibini tanıtmayı içindir. Ef'alın, sıfatın ve vücudun kime ait olduğunu, bu ait oluşun sırrının ve anlamının ve dahi manasının derinliğini bildirmesi isteniyor ki ola ki anlar da iddiasından vazgeçer, mümin olur. Bunun için denilmiştir ki 'Anlayana sivrisine saz, anlamayana davul zurna az'. Ne güzel toptan ifade edilmiştir. Rabbim anlayanlardan eylesin. Öyleyse imana davet öyle tesbihle, yuvarlanmayla, aç kalmayla filan olacak iş değil. Bilgilenmeden, ilmin ışığı olmadan, tahkik edilmeden asla yakın hâsıl olmaz. Yakın hâsıl olmadan da şuhudu Hakk'a ulaşamaz. Şuhudu Hakk'a ulaşmadıkça da gerçek iman olmaz. Bunun içindir ki Allah Necm suresi 62. Ayette,

Artık secde edin Allah'a ve kullukta bulunun

buyurmaktadır. İman budur. Bu imana da taklit ile değil tahkik ile ulaşılır ancak. Takkeyle, cübbeyle, sarıkla, dolakla alakası yok. Marifetullah gerektir. Mısri Niyazi Hz'nin;

**‘Sanma zahit savum salât hac zekâtla biter işin
İnsan-ı Kâmil olmaya lazım olan ancak irfan imiş’**

sözü, sözün özüdür. Şekil ve surette kalanlar ibadeti, itaati kalıpta zannettiler. Oysa kalıp bir araçtır amaç değil. Amaç, ruhu aslına ulaştırmaktır. Aslından uzak ve habersiz olan insan, kendi zannında oluşturduğu vehim iman ile hayal putuna yönelmektedir. Şura suresi 47. ayette:

***Rabbinizin dâvetine icâbet edin reddine imkân olmayan gün
Allah tarafından gelip çatmadan; o gün, ne kaçıp sığınılacak
bir yer var size ve ne suçlarını inkâra mecâl var size.***

denilmektedir. Rabbin davetine icabet, Hak ve Hakikate icabetle olur. İşte burasını iyi kavramak gerekir. Çünkü Hak ve

Hakikat bilinmezse Allah da bilinemeyeceğinden, insan kendi zannındakine Allah diyecek. Bu nedenle önce ilim ve irfaniyetin ışığında gerçeğe arif olmak gerekiyor. Aksi mümkün olamaz. İslamiyet yani Allah’a teslim olmak ve bunun gereğini yerine getirebilmek için Allah gerçeğinin kavranması ve Allah’a teslimiyetin gereğinin ne olduğunun ve nedeninin iyi anlaşılması lazım ki, zanni bilgilerle **‘Ben islamım ve islamiyeti yaşıyorum’** iddiasından ve kuru bir laftan kurtulunsun. Buda, denildiği gibi **Hikmetli söze ulaşmak ve hikmet ehli olmak** suretiyle olur. Bir cümle cehlinden, yani gerçeklere karşı bilgisizliğinden mektebi irfaniyette hizmeti ve gayretiyle kurtulur. Bu kurtuluş onda şu idraki oluşturur; görür ki; âlemi cihan Allah’ın mülkü olup, O mülkünde dilediği gibi tasarruf eden, ef’aliyle, sıfatıyla ve dahi zatıyla her an bir tecelli ile zuhurda varlığını izhar edip la mevcude illa hu demektedir. Bu gerçeğe şahit olan idrak, cümle benliğini ve benliğinden hâsıl olan anlayışları terk etmiş, adeta yeniden doğmuş olarak nefisini **Nefs-i Küle**, aklını **Akl-ı Küle**, ruhunu **Ruhullah’a** terk etmiş olarak secde eder ve derki;

‘Hiçbir şey yok ancak sen varsın. Senden ayrı ve senin haricinde hiçbir güç ve kudret ve hiçbir mevcut yoktur.’

Lailaheillallah sırrına mahrem olur. Yani **Lailahe** derken, ilah yok bölümünde daha evvel nispeti benliğini fail, mefsuf, mevcut olarak görmek suretiyle kendini ilahlaştırmış, ben varım gayrısı yok demişti. Şimdi ise Lailahe **‘ben yokum ancak sen varsın ve ben hiç olmadım ama sen hep varsın’** idrakiyle yeniden doğar, mümin ve muvahhid olur ki, işte bu anlayışın tahakkuku ile İslam yani Allah’a teslim olur. Ef’alinden ef’ali Hakk’a, sıfatından sıfatı Hakk’a, vücudundan zatı Hakk’a uruç ile **İllallah** gerçeğine erer. İman ehli, tevhit eri, mümin kul olur. İçinde kendisinin olmadığı miraç namazı kılmaya, yaşamı yaşamaya başlar. Allah’a kendisinden vasıl olur. Allah’a kendisinden emin olarak eminlik makamına ulaşır. Noktadan başlayan daire aynı noktada devrini ikmal edince dairenin her

hattı noktadır vesselam. O nokta hem ezel hem ebed olur. Başlangıcı ile sonu iç içe geçer. Başlangıcı yoktur ki sonu olsun, sonu yoktur ki başlangıcı olsun. Dairenin muhiti **Zatı**, muhatabı da **Sıfatı** olur ki, ikisi de birbirine aynıdır. İçine bakan dışını, dışına bakan içini görür. Gören de kendisidir görünende hem an içinde. Zaman yok. Zaman toptan inkârdır.

Aynı anda cesedinle dünyada, nefsinle berzahta ve ruhunla da ahrettesin.

Bütün bunlar ne birbirine duhul etmiştir, ne de ayrıdır. Birinden diğerine geçiş yoktur ki mekân olsun, geçmek için zaman olsun. Seni ayıran zannındır. Cesedini, nefsini ve ruhunu birbirine aynı edersen görürsün ki her üç âlemde de aynı anda mevcutsun. An içinde her üç âlemi birden yaşarsın, zaman ortadan kalkar. Var zannettiğin senin mevcudiyetin de ortadan kalkmış olur. Vacib-ül Vüvud, nur olan vücudu hakikisi ile senden ayan olur ve seninle, sende, senden saltanatını icra eder. Artık sen yoksun. Burası Fenafillâh tabir edilen mahfiyyet makamıdır, karşılığı La İlahe İlle Allah kelamının zikren ve şuhuden tecellisidir. Yani, nispeti ef'alın, nispeti sıfatın, nispeti vücudun ifnası sonucu abdin '**Mutu kablel ente mutu**' gerçeğine ermesidir. İşte bu gerçek ölmezden evvel kendi ihtiyarınla mevt olmasıdır.

Kendine nispet ettiği ef'alın efalullah olduğunu zikreder. Bu zikri esnasında Lafaille İlle Allah müşaadesiyle yapan işleyen yani Faili hakikiye nazar ile Allah der.

Buradaki **La** dan murat Tevhidi Ef'aldeki kendi yokluğundur.

İla dan murat Tevhidi Sıfatta hayat, ilim, irade, semih, baser, kudret, kelam, tekvin bu sıfatların sıfatullah olduğunu ve bu sıfatlarla sıfatlanan yani,

*Hayat sıfatıyla diri olan
İlim sıfatıyla bilen olan*

*İrade sıfatıyla dileyen
İşitme sıfatıyla işiten
Görme sıfatıyla gören
Kudret sıfatıyla kadir olan
Kelam sıfatıyla konuşan
Tekvin sıfatıyla varlığını izhar eden*

La mefsufe ille Allah olduğunu zikren ve şuhuden müşahede ile Allah der.

He den murat ise Tevhidi Zattır. Yani vücudun vücudullah olduğunu bilip, La mevcude illa hu zikri şuhudu esnasında kendi vücudunun helakı ile Allah der. Bu üç meratipteki telkinat ile abdın nispeti varlığı yok olur geriye **İlle Allah** lafsı kalır ki, işte var olan ancak Allah'dır zevki bu tahkik ile oluşur. Kasas suresi 88. ayeti kerimede:

Ve Allah ile beraber başka bir İlâh'a dua etme. O'ndan başka İlâh yoktur. O'nun Zat'ı hariç, her şey helâk olucudur. Hüküm O'nundur. Ve O'na döndürüleceksiniz.

beyanı buraya işaretler. Her şey helak olur, yani Allah'tan gayrı gördüğün, var sandığın sen de dâhil helak olur ancak mevcut veçhiyle Allah kalır imanına ermeğdir. Bu manadaki iman has imandır. Şimdi sen, şuleyi Aşk ile kendini iştiyakle helake saldın, sana ruzu mahşer geldi, İsrafil suru üfürdü, kıyametin koptu. Böylece helak olduğun mertebedeki tecelliye ilahi senin cananın olarak can evinde belirdi. Talip, halktan Hakk'a uruç etti, **La ilahe illallah** demiş oldu. Şimdi kulluk olan nuzülü gerçekleştirir yani,

Muhammeden Abduhu Resuluğu

diyenlerden olur. Tevhit olan islam üzerine, inancını imana erdirmiş, insan diye anılardan olmuşsundur.

Yunus Emre Hz.

***Haktan gelen şerbeti içtik elhamdülillah
Şol kudret denizini geçtik elhamdülillah
Kuru idik yaş olduk ayak idik baş olduk
Kanatlandık kuş olduk uçtuk elhamdülillah***

beyanı burasını anlatır. Sende, yeniden doğdum dersin derya olur gidersin. Hamt olsun hamt ettiren Allah'a. O ki âlemlerde kendi Zatını tasvir ile Ehadiyetini, Vahidiyyet olarak izhar etti. Zatıyla da zahiriyle de bir olan yine O. Evvel ne idiyse şimdi de öyle. Âlim olan Allah'ın, makamı Abdiyyette, Kendi ilmini izhar ettiği nispette, kalemi elimize aldık. Hamil olduğumuz esmanın mazhariyetini izhar, O'nun tecellisinin sıfatıdır. Kalemimizle hakikat üzerine düşen damla, kendi özümüzdeki hakikatimizin üzerinden kaldırılan perdeler nispetindedir ve hizmetimiz halkı âlemin yaradılışlarındaki hikmete mebni olduğundan Hakk'a racidir. Salât, O Musavvir'in kendi Zatıyla tasvir ettiği Zat'ın İmamlığında selam camisinde olsun.

Aşk u niyazlarımla

Elhamdülillah Elhamdülillah Elhamdülillah Hamden kamiline
Essalatu vessalamu ala resulüne Muhammedin ve ala alihi ve
sahbihi ecmain.

Sırrı Hüdayı nuru Cemal, Aşk'ı Muhammed Mustafa
hürmetine.

Ali-el mürteza, Kerem Allah'u veçhe hürmetine.

Fatmatül Zehra, hayrün nisa hürmetine.

Hasan-ül Müçteba hürmetine.

Şehidi Kerbalayı İmam Hüseyin hürmetine.

Piranı azimi şan hürmetine. Kamilanı arifan hürmetine.

Aşıkanı dervişan hürmetine. Sadıkanı muhibban hürmetine.

Halil İbrahim Baki hürmetine.

İlahi Ya Rabbi. İlahi Ya Rabbi. İlahi Ya Rabbi.

Darül fenadan, darül bekaya intikal eden Halil İbrahim BAKİ
kuluna rahmet eyle. Yapmış olduğu hizmetleri kabulü karar
eyle.

Sevdikleriyle hem dem eyle. Rızı olduğun kullar zümresinden
eyle. Geride kalan bizlere sabır ihsan eyle. Göstermiş olduğun
Tevhit İmanı üzere, imanı Kemalata erenlerden eyle. Süluku
tevhitte vasılı illallah eyle. Gönül birliği, yol birliği, meydan
birliği eyledik her iki âlemde kabulü karar eyle.

Dualarımızın kabulü için, rızayı bahriye için,

Fatiha

DOSTTAN DOSTA ÖĞÜTLER

- ☞ Gerçekleri insanların ölçüleriyle değil, insanları gerçeklerin ölçüleriyle tanımlamalısın.
- ☞ İnsan, insan olmanın değerini ve anlamını bilmezse, mertebeyi hayvaniyette kalır.
- ☞ İnsanın, özündeki cevheri ve taşıdığı Hakikati keşfetmesi emrolunmaktadır. Çünkü insan, Allah sırrıyla yazılmış kitabullahtır.
- ☞ İnsanın kendi özüne yabancılıktan kurtulabilmesi için mektebi irfaniyette, tahsil-i edep erkân gerektir.
- ☞ Bilime talip ol çünkü bilimin ışığı olmadıkça kişi cehlinden asla kurtulamaz.
- ☞ Bilmediğini bilmek öğrenmenin temeli olup, insanı tekâmül ettirir.
- ☞ Gaflet ve delalet karanlığından kurtulmak için âşk-ı sadakat ile ilim irfan ve ihsan yolunda, ahde vefa eyle.
- ☞ Kendinle davalı isen âlemle barışık olamazsın. Eğer kendinle barışık isen de âlemle davalı olamazsın.
- ☞ Kâinat, esrar-ı Küntü kenz sırrı olup, Hakikatin idraklere sunulduğu, Âlemi temaşa Muhabbeti Hüda ve Seyri sefa mahallidir.
- ☞ Zan ve Vehim çölünden kurtulursan, hakikat bütün ihtişamıyla ve dahi bütün güzelliğiyle aşikâr olur.
- ☞ Bildiğinle amel edip, bilmediğine talip ol ki, kemalata yükselesin.

- ☞ Haset, buğuz, kin, kibir, riya, inat, tamah ve benzeri ahlak ve dahi alışkanlıklardan feragat-ı nefis eyle ki, Rabbinin katında değer ve anlamın olsun.
- ☞ Maksud-ı Canana ermek dilerse; hoşgörü, tevazu ve dahi tenezzül sahibi ol ki, Hak erenlerinin Himmeti ve nefesi sana tesir etsin.
- ☞ Özünü, sözünü ve yüzünü dost kıblesine çevir ki, Kalp hanesi mamur, beden mülkün imar olsun.
- ☞ Eksik, kusur, çirkin, noksan görmekten kurtul. Çünkü her zerrenin Hak katında yaradılış gayesi ve muradı ilahinin takdiri vardır.
- ☞ Kâinatı tanzim ve terkip eden Kudretullah, hiçbir nesneyi abes yere var etmemiş olup, varlık pılanında ona bir görev ve hizmet yüklemiştir. Eşya, onun gereğini icra etmektedir. Şaşma ve şaşırma.
- ☞ Yaratılmışı değerli ve dahi değersiz gösteren bil ki senin değer yargılarındır. Kullandığın değer ölçülerinin ne denli sağlıklı, ne denli dürüst, ne denli gerçeği temsil edip etmediğini kontrol et.
- ☞ Şöhrete, Şehvete ve Servete olan tamah ve düşkünlüğünden, hırs ve ihtirasından geçmedikçe, mertebeyi esfelden kurtulamazsın.
- ☞ Hiçliğini bil ki mağrur olmayasın, gururlu olmayasın, bencil olmayasın, bahil olmayasın.
- ☞ Rızay-ı Bahriye yolunda adalet, merhamet ve sehavet ile bulun ki, zikrin sefayap, zevkin arşı alada olsun.

- ☞ Sana ne isabet ederse cümlesine sabır, sebat ve kanaatle tahammül et ki, olgunluğa eresin.
- ☞ Zenginlik, fakirlik ve dahi hastalık, sağlık gibi bu arazlar hepsi izafi olup, bizim tekâmülümüz için lüzumlu ve elzem olup, sabretmemiz ve tahammül etmemiz kaçınılmazdır.
- ☞ Özünü perdeleyen cehlinden hâsıl olan nispeti benliğini mahvı fena eyle ki, Rabbin Nuru ve kalbin huzuru ve Aşkın mutluluğu gerçekleşsin.
- ☞ Bulunduğun ana rıza göstermedikçe Tevhit eri olamazsın.
- ☞ Anı daime ermek, cümle tecelliye Allah Eyvallah demek ile mümkün olur.
- ☞ İlim ve İrfandan murat bilmediğini bilmek, görmediğini görmek ve maksadı cemale ermek içindir.
- ☞ Şaşmadan ve de şaşırmadan, dahi haddini aşmadan, edep ve erkân ile tıfli mektep ol.
- ☞ Noksanlık görünende değil bil ki görendedir. Çünkü kişi görmek istediğine perdeli ise gayrısını görüyorum zannıyla oluşumdaki sırrı esrarı değerlendiremeyerek, eksik ve kusur aramaya başlar. Oysaki görmek istenilen görünende mevcut olup bu gerçeği, keşfi İllallah sırrı ve muhabbetiyle idrak etmek gerekmektedir.
- ☞ Sevgi Aşk ve de Muhabbetullah seyri sulukün gereği olup insanı aslına erdirecek yegâne ve de olmazsa olmazların başıdır.
- ☞ Hakkın dostluğunu kazanmak için Hak dostlarıyla dost olmalısın.

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

- ☞ Süluku Tevhitte, tahkiki hakikiye ermedikçe Şuhudu Hakka eremezsin. Şuhudu Hakka ermenin yolu gayıpta değil inan ki senden sanadır.
- ☞ Aşkını, şevkini ve meşkini ziyade etmek için gönül erleriyle hem dem ol ki mesti hayran olasın.
- ☞ En büyük günah, senin nispeti varlığın olup tövbeyi Nasuh ile pakin pak olmadıkça şirki riyadan kurtulamazsın.
- ☞ Hakikat ve Marifetullaha ermedik kişinin imanı İman-ı taklittedir.
- ☞ İmanı yeşerten ve de olgunlaştıran samimiyet siddikiyet dahi teslimiyet olup, Edeb-i Muhammediye ile talibi Hak olmaktır.
- ☞ İman-ı Tevhit, Mevcudi Hakiki olan Allah gerçeğinin yani, vasılı illallahın tahakkuku için elzem ve de lüzumludur.
- ☞ Aslını unutup gölgeyle ünsiyet etme. Gölgenin kıyamına da, rükûsuna da, sücuduna da itibar etme. Gölgenin kendine ayit mevcudiyeti yok ki kıyamı, rükûsu, sücudu olsun. Dön aslına.
- ☞ İnsanın var oluş gayesi, eşyanın hakikatine arif olmak içindir.
- ☞ Kâinatın tanzim ve terkibi Küntü Kenz sırrının tecellisi için olup, insan bunun gereğidir.
- ☞ Kalbini masivadan arındır ki, nazargahı İlahi olsun.
- ☞ Yol ona denir ki maksadı bildire. Meydan ona denir ki canana erdire.

- ☞ Kıbleni, secdeni, nefsini bil ki gerçekte Rabbini bilesin.
- ☞ Özündeki birliğe Zikri Muhabbeti olan kâinata göz, kulak, dil, dudak ve zevki mutlak olur.
- ☞ Nazarından âlemi cismaniyet kalkarsa, görünen mutlak olur.
- ☞ İlahi Aşkın aşığı olan, cihan içre mesti hayran gezer.
- ☞ Sevdayı hasret, Mevla'yı muhabbeti oluşturur.
- ☞ Ayrılığın acısını çekmeyen vuslatın zevkine eremez.
- ☞ Aşkın narına yanmadıkça, yolun bir Dosta varmadıkça, Hak nasibini almadıkça gerçekler demine giremezsin.
- ☞ Meydan ve erkânına layık ol. İkrarını iman, bildirilenleri ihsan bil ve de değerlerine sahip ol.
- ☞ Asık suratlı olma. Güler yüzlü, hoş sözlü ve de nezaketli ol.
- ☞ Hiçbir nesne hakkında gıybet etme, dedikodudan sakın, ibret ve hikmet nazarıyla bulun.
- ☞ Avam düşünmeden söyler sonra düşünür. Arif düşünmeden söylemez, söyledikten sonra düşünmez.
- ☞ Sözün özüne ünsiyet etmeden taklidi sözlerle ömrünü heba etme.
- ☞ Sözüne itibar edilmeyen yerlerde sukut et, söz söyleme.
- ☞ Hikmetle söyle, hikmeti söyle ki dostlar meclisinde yerin olsun.

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

- ❧ Kemalat-ı edepten, halisane niyetten, vücudu mahviyetten, erenler meclisinde hizmetten gafil olma.
- ❧ Rızayı teslimiyet, hizmet-i samimiyet, ihlâs-ı kurbiyetten ayrılma.
- ❧ Dışın içine perde, için dışına engel olmasın. İçini dış, dışını iç eyle ki maksadı hüda hâsıl olsun.
- ❧ Kalbin katılığı, şartlanmışlığın tuzağı, mutsuzluğun kaynağı zikrin ve fikrin zafiyetinden hâsıl olur.
- ❧ Zikrettiğini fikretmezsen, fikrettiğini zikretmeye başlarsın.
- ❧ İman ettiğin gibi yaşayamazsan, yaşadığın gibi iman etmeye başlarsın.
- ❧ Âlemi cihana muhabbet-i aşkullah, fikrullah ve zikrullah ile bak.
- ❧ Hiçbir zerreye kem nazarla bakma. Eşya masharı billâh olup tanzim ve terkiinde istidadı gereği her ne takdir olunmuşsa onun gereğini işler. Sen bu oluşumdan ibret al ki ibret olmayasın.
- ❧ Kalbindeki Aşk ve sevdâyı muhabbeti zevkullah ile yeşert ki, misali çöle benzemesin.
- ❧ Mahiler gibi deryada olup deryaya hasret yaşama. Bil ki sen, iki âleme cami, mazharı Hak ve mutlaksın.
- ❧ Sireti surette, sureti sirette müşahedeyi daimde bulun.
- ❧ Eşyadaki zıtlık ve tezat, olması gereken ve arkasına hikmetler gizlenen ilahi takdirin gereği olup, zikri temaşa ile zevki sefada marifetullah sahibi ol.

- ☞ Bir gül bin dikenle muhafaza edilmektedir. Güle âşık isen dikeninden rahatsızlık duymazsın. Duyarsan âşık değilsin.
- ☞ Gülün dikenini sineye batmadıkça, ta derinde yaralar açmadıkça derde derman, tabibi lokman, maşuku sultan bulunmaz.
- ☞ Hak cemaline varayım dersin, dilberi şaha ereyim dersin, sevenle sevileni göreyim dersin sende ara, sende iste, sende bul.
- ☞ Ummanlara dalmadan, canı feda kılmadan, aradığını bulmadan âşığa rahat huzur olmaz imiş.
- ☞ Şirki riyadan, dahi cümle davadan, gayrıya olan sevdadan ve de nefsi hevadan pakin pak olmadıkça bil ki gerçek âşık değilsin.
- ☞ Gözünden yaşlar akıyorsa, derdine dertler katmıyorsa, Yusuf gibi mezatta satmıyorsa, seni senden alıp yakmıyorsa sen âşık değilsin.
- ☞ Sevdiğinin rengine boyanmadıysan, muhabbeti Leyla ile uyanmadıysan, nur-u çerağı, aşk-ı burağı kullanmadıysan sen âşık değilsin.
- ☞ Bıkmadan usanmadan dinlemeyi bil ki bir gün seni de dinlesinler.
- ☞ Ayıp ve kusur arayan Didarı bulamaz. Didarı bulan ise ayıp ve kusur bulamaz. İki bir arada olamaz.
- ☞ Geçmişle veya gelecekle meşgul olan bulunduğu anı değerlendiremez. Bulduğu anı değerlendiremeyen gerçek mutluluğa eremez.

- ☞ Gerçek mutluluk, sevenin sevdiğiyle hem dem olmasıdır.
- ☞ Güzele muhabbeti olan kişi güzelleşir. Güzelleşemiyorsa muhabbetinde bir noksanlık mutlaka vardır.
- ☞ Seven sevdiğine benzememişse sevgi tahakkuk etmemiştir.
- ☞ Gül bahçesinde bulunanın üzeri mutlak gül kokar. Çöplükte bulunanın üzeri ise necaset kokar. Aksi mümkün mü? Geldiğin yeri söylemene gerek yok kokun söyler.
- ☞ Haktan hukuktan, adalet ve sehavetten ayrı olup nekes ve cimri olma.
- ☞ Kırma kırılma, incinme incitme, sabır, sebat ve kanaat sahibi ol.
- ☞ Aşına, işine ve eşine saygı, sevgi ve edebi Muhammediyle muamele et.
- ☞ Egoizmden kaynaklanan cümle davadan ve kuru sevdadan feragat-ı nefis eyle ki menzili maksuda eresin.
- ☞ Eyvallah demesini öğren ki İllallah gerçeğine eresin.
- ☞ Şehri Velayette Ahde vefa eyle, Aliyyel Mürteza Resulü kibriyaya dost ol.
- ☞ Sırrı bekaya ermenin yolu 'Ölmezden evvel ölmekten' geçer. Ölmezden evvel öl ki ebedi ölmeyesin.
- ☞ Hakikatte perde hicap olmaz. Bil ki perde hicap senin idraksızlığından kaynaklanan noksanlıktır. Bu idraksızlığını aşmadıkça gerçeğe arif ve de kâmil olamazsın.

- ☞ Mümin, yaşamını imani değerler üzerine inşa ile daimde Hak ile kayim olandır.
- ☞ İmani değerlerden mahrum ve mahcup olanlar, yaşamı, yalnız maddesel boyutta yemek, içmek, gülmek, eğlenmek ve dahi giyinip, süslenmek zannıyla, yaradılışlarının gayesini anlamadan ömürlerini tüketip gittiler.
- ☞ Yaşamın gerçek yüzüne arif olan ehl-i kemal terki dünya, terki ukba ve dahi terki terk ile Zatı Hakta sohbeti sultan oldu.
- ☞ Cennet tutkundan, cehennem korkundan talib-i Hak isen durma geç. Âşık maşukuyla halvet ister gayrı bir şey istemez.
- ☞ Cümleye güzelliğini bahşeden Âşık olup, hüsnünü seyreden Kerem gibi Aslına ulaşmak dileyen, neylesin dünya ve ukbayı.
- ☞ Huzur zuhurda olan Hak tecellisinde bulunmaktır. İbadetten maksat huzur olup zuhuru Hakk'a erişmektir.
- ☞ Nuraniyet zulmaniyete eş olamaz. Bir insan aynı zamanda hem nuraniyeti hem zulmaniyeti yaşayamaz. Kişi zulmaniyetten geçmediği müddetçe nuraniyete aşkı, sevdayı, muhabbeti oluşturamaz.
- ☞ Kişinin duyduğu yerlere talip olması için o alanda bir gönül oluşturması lazımdır.
- ☞ Dünyanın çekim alanından kendini, gönlünü, aşkını, sevdanı, zikrini, muhabbetini kurtarmadığın müddetçe; ruhun uruc etmesi, gerçeğe yücelmesi, sırlara ermesi mümkün değildir.

Aşk'tır Tevhid-i İnsan

- ☞ İnsanın zevk arayışından, zevklere talip oluşundan ne istediği, nerede olduğu belli olur. İçeride ne varsa dışarıda onu arar.
- ☞ İşin ruhunu, özünü kavramadan tevili kişiyi hiçbir yere götürmez.
- ☞ Ruhun koordinatları vardır. Ruha o koordinatları yüklersen hedefi, merkezi bulur.
- ☞ Yolculuk bir yere varmak içindir yollarda dolaşmak için değil.
- ☞ Zulmaniyeti kaldıran ancak irfaniyettir.
- ☞ Taşıdığı değerın farkında olan fırkayı naciyedendir.
- ☞ Mümin ölmezden evvel Hakk'a dönendir.
- ☞ Allah'ın zikrettiklerini zikretmeyen Allah'ın zikrettiklerinden olamaz.
- ☞ İman zafiyeti içerisinde olanlar beşeriyetteki aklın üzerinden söylenen sözleri anlamakta acze düşerler.
- ☞ Hakla değil ki Haklı olduğunu bilsin, Hakla olaydı Haklı olduğunu bilirdi.
- ☞ Gördüğünü bilmez ki bildiğini görsün.
- ☞ Allah'a tevekkül, teslimiyet ve güven iman yolunda olanların olmazsa olmazlarıdır.
- ☞ Temelde ilim yoksa karanlık ve cehalet vardır. Cehaletin üzerinde de iman yeşermez.

- ☞ Bir insanda tevazu ve tenezzül yoksa o insan iman zafiyeti içerisinde. İmanın alametlerindendir ki, kişide tenezzül ve tevazu oluşmaya başlar.
- ☞ Başkalarıyla uğraşmakla ömrü geçen bir insan kendisinden bir haber gelip geçer bu âlemden.
- ☞ İman ettim sözü mümine ait bir sözdür. Kişi görüşünü, işitişini, anlayışını, lisanını mümin eylemedikçe gerçekte iman etmiş olamaz.
- ☞ Amacın ne olduğunu bilmeyen, aracı istenildiği gibi götüremez.
- ☞ Keramet cemalin zevkine ermektir.
- ☞ Kesafet nispeti benliğinden hâsıl olan anlayışsızlıktır. Kesafetin bittiği yerde letafet başlar.
- ☞ Tariki Hüda, menzili hakikati buldurur.
- ☞ Âşık ve maşuk aşkın ispatı için vardır.
- ☞ Tevhidin ruhuyla ruhlananın gözü, kulağı, dili, dudağı Hakk'ı zikreder.
- ☞ Aşkın tecelli ettiği yere âşık denir.
- ☞ Bu güne kadar gördüğünü görmediğin zaman görmek istediğini görürsün.
- ☞ Aşk ateşine girmeyenin, gönlünün pası pak olmaz.
- ☞ Görmek isteyen aslında görülmek istenendir, görülmek istenen de aslında görmek isteyendir.

- ☞ Her şey bir şey için, bir şey her şey içindir.
- ☞ Bir şeyi bilene her şey, bir şey anlatır. Esmâ, müsemma, hepsi bir muamma.
- ☞ Arayan aynı zamanda aranandır, aranan da aynı zamanda arayandır.
- ☞ Muamma, meydanda olup da çözülemeyene denir.
- ☞ Bir yerden gören her yerden görür. Bir yerden duyan her yerden duyar. Bir yerden görendir her yerden görünen.
- ☞ İnsana verilebilecek en büyük nimet, ona düşünemediğini düşündürmektir.
- ☞ Sevgide sebep sonuç ilişkisi vardır. Aşk ise bunların olmadığı, kalktığı yerdir.
- ☞ Her şeyi bilen bir şeyi bilmediyse, bildiğinin hiçbir hükmü olmaz. Gönül eri olmadan gönül ehli olunmaz.
- ☞ Dost Gönül'e girdiyse, o dost, yolunu da yordamını da, meydanını da, erkânını da buldurur; dost dilde kaldıysa yol, yordam, edep, erkân da dilde kalır.
- ☞ Gül kokmaz rahmanın nefesi olmayınca. Kap dolmaz Kevser suyunu bulmayınca.
- ☞ Secde edilmez dost cemali bilinmeyince. Toprak yeşermez bağrına tohum düşmeyince. Ocak yanmaz Gönül'e ateş düşmeyince.
- ☞ Göz görmez kalp hanesi pak olmayınca. Dil söylemez mihmandarını bulmayınca.

- ❧ Âşık maşukunu bulamaz gözünden yaş dökmeyince. Bahar gelmez cemreler düşmeyince.
- ❧ Karanlık kalkmaz güneş doğmayınca. Bülbül susar gül olmayınca. Hicran bitmez vuslatı can olmayınca. Varidat bilinmez mekteb-i irfaniyet olmayınca. Nispeti benlik gitmez mesti hayran olmayınca.
- ❧ Nur, eşyanın hakikatine verilen isimdir. Nuru tevhitten garaz ise eşyanın hakikatindeki vahdeti sırrı keşfetmektir.
- ❧ Âşıkların meyhanesinde, badeyi sakiden içen, demi devranda mesti hayran olur.
- ❧ İlahi nur, Aşk yüzüyle Aşığa nazar etti de Âşık bu nazar ile kendinden geçti. Âşık, Aşkı dokudu gönül tezgâhında, zuhura çıkan kumaşla maşukunu giydirdi.
- ❧ Aşkın halini ne bilsin Âşık olmayan, ehli hal gereklidir Aşkın lisanından anlayan.
- ❧ Hüsnü güzelliği yansımış Aşığın mah cemaline, Bileni hayran, göreni mestan eylemiş.
- ❧ Aşığın derdi aşkını ziyade eder, derdine derman istemez. Derde derman isteyen âşıklığı dilemez, Âşıklığı dileyen gayrısını istemez. Yandıkça yanmalı pakin pak olmalı.
- ❧ Sevda bahçesinin arısı her çiçekten bal alır, varlık kovanında gönül peteğini gözyaşıyla doldurur.
- ❧ Dili Mecnun, sevdası Leyla olanın ateş-i aşkı hiç sönmez.
- ❧ Yandıkça pişmek, piştikçe yanmak olgunlaşmanın temel kaynağıdır.

- ☞ Dervişler sevda bahçesinin gonca gülüdür. Gül bülbül için, bülbül gül için, bahçe ve bahçıvan da sevda için yaratıldı. Sevda bahçesinin gülü bülbülü yoksa bahçe ve bahçıvan neye yarar.
- ☞ Sevda pınarında gusletmesini başaramayan, misali cünüp dolaşır.
- ☞ Siney-i Turda Len Terani duymak istemiyorsan; Hızır'a yoldaş, Gönül'e haldaş, derdine sırdaş ol.
- ☞ Kim bilir âşığın dilinden? Kim bilir âşığın ilinden? Kim yürür âşığın izinden? Bu dil Mecnun ile Leyla'nın dilidir. Bu il Aslı ile Kerem'in ilidir. Bu iz Muhammed Ali'nin izidir.
- ☞ Sevenle sevilenin, zikredenle zikredilenin birliği, şekilsel boyutta değil, ancak idrak cihetiyle gerçekleşir.
- ☞ Halil susmaz söylenenler bilinmeyince.
- ☞ Kimileri davete icabet etmedi, kimileri ahde vefa etmedi.
- ☞ Kimileri yabancısıdır özüne, kimileri cehalet perdesini çekmiş yüzüne.
- ☞ Kimileri derdine derman bulmadı, kimileri Kâmiline teslim olmadı.
- ☞ Kimileri hiçbir nesneyi beğenmez, kimilerinin ise akı bu sırta ermez.
- ☞ Kimileri yollarda kalmış, kimileri bahri ummana dalmış.
- ☞ Kimileri ibadeti tesbihatta, kimileri ispatı Hakta.

- ☞ Kimileri mahfu fenada, kimileri nefsi hevada.
- ☞ Kimileri dost bağının gülüdür, kimileri almaz koku ölüdür.
- ☞ Kimileri anlamaz zevki sefadan, kimileri ayrılmaz zevki bekadan.
- ☞ Kimileri cihana eylemiş secde, kimileri semah ile gelmiş vecde.
- ☞ Kimilerinin ömrü ziyanda, kimileriye vuslatı cananda.
- ☞ Kimileri kokar Rahman-ı Hüda, kimileri bulmuş muhabbeti deva.
- ☞ Kimileri huzurdan kovulmuş, kimileri Ateşi Aşkta kavrulmuş.
- ☞ Kimileri duyar da bir türlü işitmez, kimileriye işittiğini anlamaz.
- ☞ Kimileri bilmediğini bilmez, kimileri bildirileni anlamaz.
- ☞ Kimileri arar da bulamaz, kimileriye bulduğunu anlamaz.
- ☞ Kimileri gurbette kalmış, kimileriye Deryaya dalmış.
- ☞ Kimileri cevru cefada, kimileri zevki sefada.
- ☞ Kimileri şirki riyada, kimileri Maksudu Hüda'da.
- ☞ Kimileri ah ile zar eder, kimileriye zikriyle niyaz eder.
- ☞ Kiminin akli fikretmez, kimininse dili zikretmez.
- ☞ Kiminin bitmez hiç telaşı, kimininse sevdalıdır başı.

- ☞ Kiminin büküktür boynu ağlar, kimisi Bülbülü Şeyda gibi çağlar.
- ☞ Kimisi Mecnun misali Leylasın sorar, kimisi meydanda yeniden doğar.
- ☞ Kimi derdine derman bulur, kimisi de cümle cihana şifa olur.
- ☞ Kimileri düşmüş gayya kuyusuna, kimileri varmış Kevser ırmağına.
- ☞ Kimileri binmiş nefis atına, kimileri varmış Allah katına.
- ☞ Kimileri inler ah ile zar eder, kimileri Hak dost cemaline niyaz eder.
- ☞ Kimileri masivaya açmış gözünü, kimileri tanımadı kendi özünü.
- ☞ Kimilerinin dünya olmuş kıblesi, kimilerinin Tevhittir eğlencesi.
- ☞ Kiminin fasık olur sözü, kiminin gerçekleri görmez gözü.
- ☞ Kimi terk edemedi benliği, kimi Hak edemedi erliği.
- ☞ Kimileri cevriye cefada, kimileri maşukuyla sefada.
- ☞ Kimileri bire ikilik katar, kimileri akıl terazisinde mantık satar.

- ❧ Kimileri bilir yaşayamaz, kimileriye emaneti taşıyamaz. kiminin tafrası hiç bitmez, kimilerinin ömrü vefa etmez.
- ❧ Kimileri esfeli sicinde kalmış, kimileri Alay-ı menzile varmış.
- ❧ Kimileri nasihatten anlamaz, kimileriye zan ve vehimden kurtulamaz.
- ❧ Kimileri yaşarken ölüdür, kimileri ölüyken diridir.

RAHMAN KOKULARI

*

Aç gözünü nazar eyle insana
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş
Ulaşmak dilersen yüce sultana
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

Sırrına mazhar yarattı Âdemi
Bilinmekliğini murat eyledi
Âdem gerçeğiyle kendini bildi
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

Talip ol sende bu sırrı esrara
Ta ki ulaşasın hüsnü didara
Remz ile zahir olmuş Mustafa'da
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

Nerden gelir yolun senin bildiysen
Erenlerin devranına girdiysen
Dostun cemaline nazar ettiysen
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

Cevr-ü cefa çekmeyince bilinmez
Kemalatı veçhullaha erilmez
Kendini tanımayanlar dirilmez
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

İbrahim'em geldim dostun ilinden
Misk-i amber kokar idi gülünden
Nice güzellikler duydum dilinden
Hak nuru yüzünde Rahşan eylemiş

*

Aklım başımda değil deli gibiyim
Mecnun Ferhat Kerem gibiyim
Çöller sahralar geçipte geleyim
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Düşürdün derdine eyledin aşına
Şikâyetim yoktur bilesin hâşâ
Başım dumanlı bunun adı sevda
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Aşkımdan yarattım dedi cihanı
Güzelliğin sarıpta dü cihanı
Görmek isteyince canım cananı
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Veçhine hayran olursa insan
Sevdiğiyle olmak isterse her an
Kalkar aradan hem zaman hem mekân
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Güzelliğin karşısında takat gerek
Sabır sebat, ahde vefa gerek
Ulaşmayı gönülünden isteyerek
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Bülbülün figanı güle olurmuş
Seven sevdiğini böyle bulurmuş
Bahçeler bülbülsüz solar kururmuş
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Yanıp yanıp da ta kül olayım
Maksuda ne olur ben de ereyim
Can gözüyle cananımı göreyim
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Besteler hep senin için yapılmış
Kitaplar hep senin için yazılmış
Kâinat senin için yaratılmış
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Âşıklar muhtaçtır lütfu ihsana
Kible bildim nazar kıldım insana
Uğratma ne olur beni zarara
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Dem bu demdir vallah devran bu devran
Meydan bu meydandır seyran bu seyran
Oluptur sevgililer mesti hayran
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Ne söylesem senin methine azdır
Sensiz hayat yıkılıp yok olur
Sevgiden yoksun olan viran olur
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Bel bağlama sakın yalan dünyaya
Neler gelmiş neler göçmüş buraya
Şirki riya ile gitme sılaya
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Halil ömrünü sakın zayi etme
Dostun dostluğuna ihanet etme
Aşksız sevdasız bu diyardan gitme
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

*

Allah adın zikredem Tevhit demine girem
Vahdet sırrına erem Gelin Allah diyelim

Dil verelim dildara Hak yolunda settara
Yakin ile esrara Gelin Allah diyelim

Açılsın sırrı süphan Soyunup anasırdan
Feyiz alıp bu sırdan Gelin Allah diyelim

Dost şerbeti içelim Kendimizden geçelim
Bekasını seçelim Gelin Allah diyelim

Hakk'ı eyleyip şuhut Bilelim nedir vücut
Zahir olsun hem mevcut Gelin Allah diyelim

El bağlayıp imama Nazar eyle cihana
Tevhit ile seyrana Gelin Allah diyelim

Arif olup bu zevke Hani **İbrahim** nerede
Hak görünür her yerde Gelin Allah diyelim

*

Aşığın baharı gelse
Varlık dağını delse
Seven sevdiğine erse
Eğlencesi tevhit olurdu

Kible olsa dost yüzü
Muhabbetiyle yeşerse özü
Didarını görürse gözü
Eğlencesi tevhit olurdu

Kesrette vahdeti bulsa
Gören görülen Hak olsa
Aradığını sinesinde bulsa
Eğlencesi tevhit olurdu

Reşit iskelesini bulsa
Hızır'a yoldaş olsa
Sırrı Ledun açılsa
Eğlencesi tevhit olurdu

Mevla'yı hasret biterse
Hakkı Hakkel yakın ederse
Âşık maşukuna yeterse
Eğlencesi tevhit olurdu

Sevdayı hüda dilerse
Beri gel tanışalım derse
Halil'e ikram eylerse
Eğlencesi tevhit olurdu

*

Âşık isen Mevla'ya
Tevhide gel tevhide
Talip isen Hüda'ya
Tevhide gel tevhide

Gönül eri olmaya
Vahdet zevki bulmaya
İrfan ile dolmaya
Tevhide gel tevhide

Muradına ermeye
Varlık dağın delmeye
Diri iken ölmeye
Tevhide gel tevhide

Mana mülkü imarı
Zikrullahtır mimarı
Görmek için didarı
Tevhide gel tevhide

Derman budur bilelim
Dost demine erelim
Mahremine girelim
Tevhide gel tevhide

İbrahim nazar eyle
Ferman buyrulmuş böyle
Durma canlara söyle
Tevhide gel tevhide

*

Âşıkların kervanıyız Dertlilerin dermanıyız
Sadıkların mihmanıyız Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

İçenler Abı Kevser'i Delenler kisveyi teni
Yok edip nispeti beni Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Haktır zikri şuhudumuz İfna bulur vücudumuz
Yağmalandı mevcudumuz Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Girdik dostun halvetine Erdik yüce rahmetine
Kavuşturdu vahdetine Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Zikriyle sefada beyan Nice sırlar oldu ayan
Eyledi veçhini üryan Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Ferhat bizde Şirin bizde Kerem bizde Aslı bizde
Mecnun bizde Leyla bizde Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

İbrahim'e lütfeyledi Nuru zevki zikreyledi
Vuslat sırrın fikreyledi Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

*

Âşıkların köprüsünden
Geç geçebilir isen
Erenlerin şerbetinden
İç içebilir isen

Rızayı Hakk'a erdin ise
Aşka talip oldun ise
Hak cemalin gördün ise
Seç seçebilir isen

Ezel bezmin ikrarından
Hak nasibin aldın ise
Geçip cümle sivadan
Yan yanabilir isen

Esrarı küntü kenzden
Can haberin aldın ise
Badeyi nuş edip içtin ise
Kan kanabilir isen

Ölmeden öldün ise
Sırrullahı bildin ise
Bahr'ı ummanı gördün ise
Dal dalabilir isen

İbrahim ömrü heba etme
Emaneti zayi etme
Varlık dağını aşk ile
Del delebilir isen

*

Âşıkların meydanı
Dertlilerin dermanı
İki cihan seyranı
Lailaheillallah

Ölmeden önce öldürür
Yüzün Hakk’a döndürür
Ağlar iken güldürür
Lailaheillallah

Suret kaydından geçirir
Abı hayat içirir
Âlem içinde seçilir
Lailaheillallah

Özündeki sırrı bildirir
Maksudu yâre erdirir
Yokluk لباسını giydirir
Lailaheillallah

İbrahim’i talip eyledi
Kendine yol eyledi
Sırrı hikmetini söyledi
Lailaheillallah

*

Aşk narına yanmayan Ummanlara dalmayan
Cemaline varmayan Gerçek nedir bilir mi?

Her gün işleri isyan Düşünmezler hiçbir an
Görünse bile sultan Gerçek nedir bilir mi?

Dünyadaki şu sevda Kible olmuştur eşya
Derdine bu mu deva? Gerçek nedir bilir mi?

Demez ki nereden geldim, Orada ne söz verdim,
Burada neye erdim? Gerçek nedir bilir mi?

İkrarından döndüler Haktan gayrı gördüler
Bunlar hepsi öldüler Gerçek nedir bilir mi?

Toprak olup bedeni Bırakır hep seveni
Sonra başa geleni Gerçek nedir bilir mi?

Bilişmeyen burada Masivanın yolunda
Ah edermiş sonunda Gerçek nedir bilir mi?

Kalan gurbet elinde Teşviş olur dilinde
Zahir **İbrahim**'inde Gerçek nedir bilir mi?

*

Aşka gönül veren kişi
Hak'la olur onun işi
Gözünden akıtır yaşı
Döner mevlaya mevlaya

Sırrı ile devreleyip
Maşukunu zikreleyip
Her nefeste Allah deyip
Döner mevlaya mevlaya

Siret libasını giyip
Hakk'ın şerbetin içip
Yokluğa kanat açıp
Döner mevlaya mevlaya

Tazelenir dinle iman
Nuruna gark olur cihan
Yeniden doğunca insan
Döner mevlaya mevlaya

Gönülden mahremi sultan
Ariflere budur seyrân
Veçhullah zevkini duyan
Döner mevlaya mevlaya

İbrahim zikriyle zakir
Bunu söyler evvel ahir
Rahmetini bulan zahir
Döner mevlaya mevlaya

*

Aşka tutulanlar acı çekermiş
Cilveyi rabbani böyle istermiş
Âşık neylesin böyle yüz göstermiş
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Sızlasa da kalbim aşk elinden
Şikâyetler dökülse de dilimden
Ayrı düşsem bile gülümden
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Gözüm yaşı akıp dinmesin
Ne olur kimse gelip silmesin
Gönlüme yardan başkası girmesin
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Gülün kokusunu almasam da
Bülbül olup dalına konmasam da
Arayı ben cananımı bulmasam da
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Güzelliğin aklımı alsa da
Mecnun edip çöle salsa da
Cismi canı yakıp kavursa da
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Her ne kadar itirazım olsa da
Ömrüm her gün sararıp solsa da
Seven sevdiğinden ayrı kalsa da
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Hor görmeyin fakiri neylesin
Yanar içi nasıl söylesin
Özün sırlamış gayrı görmesin
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

Halil meydanlar insanı yakarmış
Alır seni halden hale sokarmış
Halden bilmeyenler de şaşarmış
Medet senden ya resulallah
Medet senden ya habiballah

*

Aşk muhabbet olmazdı
Sevdayı bülbül olmasaydı
Âlemi cihan yaratılmazdı
Habibi Kibriya olmasaydı

Misali cihan mülkü sırrı
Hüdayı zevk edenler için
Adına şehadet denildi
İman-ı kemalatı için

Benzetti âlemi kendine
Düşürdü âşıkları derdine
Pazarı velayet ilinde
Mecnun u Leylalar oluştu

Musa çıktı Tur-i Sinaya
Muhammed varınca huzura
Gark oldu cümlesi nuruna
Hüsnü güzelin karşısında

Yunus Mısır'a sultan oldu
Habib ile mahbubunu buldu
Aşk ateşiyle yanıp kavruldu
Aslıyla Kerem gibi savruldu

Yunus misali coştı çağladı
Halil bu dertle çok ağladı
Durdu divana el bağladı
Hüday-ı Mürteza dost gibi

*

Aşktır Hüda fermanı, aşktır dertler dermanı
Aşktır âlem seyranı, gel gör beni aşk netti

Aşktır canda cananım, aşktır dinim imanım
Aşktır delil mihmanım, gel gör beni aşk netti

Aşktır zuhur kâinat, aşktır ibadet taat
Aşktır habibe mirat, gel gör beni aşk netti

Aşktır Kâbe'yi Mekke, aşktır zikrile tekke
Aşktır kible-i secde, gel gör beni aşk netti

Aşktır toprağı hava, aşktır Merve'yi Safa
Aşk Muhammed Mustafa, gel gör beni aşk netti

Aşktır Kur'an'ı Furkan, aşktır sultan-ı rahman
Aşktır maksadı insan, gel gör beni aşk netti

Aşktır nizamı âlem, aşktır Havva'yı Âdem
Aşktır âşık erdiren, gel gör beni aşk netti

Aşk **İbrahim**'e cihan, aşktır gizli hem ayan
Aşktır tevhid-i insan, gel gör beni aşk netti

*

Ateş düştüğü yeri yakar
İnsanı halden hale atar
Mevlasıyla vuslata sokar
Aşk deryasına dalanları

Akıl kalelerini yıkar
Kalpteki gayrıları paklar
Kuşatarak sırrıyla kaplar
Aşk deryasına dalanları

Cümle benliklerini soyar
Mutlak gönül bağını kurar
Kendin pazarlarında satar
Aşk deryasına dalanları

Halil cemal namazı kılar
Karanlıklara ışık tutar
Hak ile Hakk'ın eri yapar
Aşk deryasına dalanları

*

Ayrılığın hasretini çekmeyen
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin
Dost elinden badesini içmeyen
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin

Karanlıklarına güneş doğmayanlar
Gül bahçesine girip kokmayanlar
Kendi varlığından soyunmayanlar
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin

Yârin cezbesine kapılmayanlar
İkrarında sadık kalmayanlar
Zikrullahı kalpten vurdurmayanlar
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin

Masivayı kalpten çıkartmayanlar
Akıl şişesini kırmayanlar
Zulmetini narda yakmayanlar
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin

Halil'in yolunda sabretmeyenler
Açılan gönüle giremeyenler
Hakta yok olmaya eremeyenler
Aşk nedir sevdalık nedir ne bilsin

*

Bahri ummanlara dalan Tevhid-i Hakla yoğrulan
Melamet neşesi bulan Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

İki cihan devranımız Allah ile meydanımız
Vuslatıdır seyranımız Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Zikri şuhut mevla ile Muhabbeti gelir dile
Nur Muhammed mesleğinde Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Zahir oldu veçhin nuru Giderdi zulmeti turu
Onunla bulduk huzuru Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Kesrettir vahdetin yeri Bilir bunu gönül eri
Âşık olup bulan seni Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

Arif bulur daim sefa Dert ehline olur deva
Meydandadır işte beka Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

İbrahim âşık biçare Gönlünü vermiş ol yâre
Gece gündüz hep mestane Melamiler derler bize
Fedailer derler bize

*

Bir güzelden güzel gördüm Bugün ben seyri turumda
El bağlayıp divan durdum Didar-ı Hak huzurunda

Hep erenler cem olmuşlar Dost yüzün kıble kılınışlar
Vahdet deryasın dalmışlar Didar-ı Hak huzurunda

Gizli sır beyan ettiler Vahdet kesret bir ettiler
Veçhi zatı zevk ettiler Didar-ı Hak huzurunda

Nuru hüda Mustafa'dır Velayeti Mürteza'dır
Âşık maksadı sefadır Didar-ı Hak huzurunda

Gönül kabesin vardılar Nice cevherler aldılar
Bahri ummana daldılar Didar-ı Hak huzurunda

Derdi dermanı bildiler Maksudu canana erdiler
Ölmezden evvel öldüler Didar-ı Hak huzurunda

İbrahim uyar özünü Cemale döndür yüzünü
Tevhitte söyle sözünü Didar-ı Hak huzurunda

*

Bülbül konmuş gül dalına
Varmış Kevser pınarına
Nazar kılın bir halına
Bülbülün çilesi acep niyedir

Sevdayı muhabbetini ister
Cemali yârini diler
Zarı zar edip inler
Bülbülün çilesi acep niyedir

Âşık olmuş gülüne
Sevdası gelmiş diline
Bülbülün halini kim bile
Bülbülün çilesi acep niyedir

Böyle emreylemiş Çalap
Aşkı eylemiş harap
Olursa deminde türap
Bülbülün çilesi acep niyedir

Bülbülün çilesi biter mi?
Gül olmayan yerde öter mi?
Gayrı bahçelere gider mi?
Bülbülün çilesi acep niyedir

Halil gibi ateşe girse
Yanıp yanıpta kül olsa
Sonunda maksuduna varsa
Bülbülün çilesi acep niyedir

*

Can ilinden canan iline göçmeden
Dost elinden aşk şarabını içmeden
Mesti hayran olup kendinden geçmeden
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

Sivayı masivayı kalpten silmeden
Zuhuru kâinatı nedir bilmeden
Erler demine devranına girmeden
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

İnsan olmanın aslını kavramadan
Nerden gelip gittiğini anlamadan
Seni bildirecek meydana bulmadan
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

Sırrul esrara talibi Hak değilsen
Ömrün abes yere boş geçirirsen
Zikri hüdayı talim eylemez isen
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

Sılayı kendine mesken eylersen
Birliğe ikilik katıpta söylersen
Zerrede tecelli edeni görmezsen
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

Bu sözleri duymaya kulak gerektir
Sadakatle ikrarı iman bilmektir
Cümle nispetin dost yolunda vermektir
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

Halil durma söyle sözünün özünü
Var mı acep didara açan gözünü
Görmez isen dost cemalin yüzünü
Sen derviş olup gerçeği bulamazsın

*

Cehlimizi terk edelim Demini dem eyleyelim
Cemalini isteyelim Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

Gecelerim gündüz olsa Gönlüm neşesiyle dolsa
Arayı ben dostu bulsa Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

Sıgınalım keremine Erenlerin himmetiyle
Erişelim mahremine Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

Sırrı sırrullah bilelim Şirki riyadan geçelim
Abı hayatı içelim Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

Bağı bahçesi gül olur Gönül maksudunu bulur
Seven sevdiğiyle olur Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

Halil uyandır özünü Yar ile söyle sözünü
Her nazarda gör yüzünü Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim Hak Muhammed Yardım eyle sen akıbet

*

Celalin şiddetinden Cemaline sığındım
Kahr ile azabından Keremine sığındım

Düşürme beni şirke Eriştiresin zevke
Vasıl eyle demine Keremine sığındım

Zulmet hicabını aç Fakire rahmetler saç
Dostlarla olam haldaş Keremine sığındım

Beni bende yok eyle Yandır beni kül eyle
Gördüğümü Hak eyle Keremine sığındım

İkrarı iman bilip Erler demine girip
Ahdi vefalar edip Kermine sığındım

Lütuf eyle **Halil**'e Düşürme hiç zevale
Vardır beni kemale Keremine sığındım

*

Cemal-i yârin özlemini
Duyan gelsin bu meydana
Âlem-i hüsnün gizemini
Soran gelsin bu meydana

Yanıp sevdâyı Hak uğruna
Varmak için hem huzuruna
Musa gibi nurun turuna
Talip gelsin bu meydana

Vahdet zevkini isteyen
Hem de ummanları dileyen
Hasreti ile inleyen
Âşık gelsin bu meydana

Kalbindeki zikrullahı
Fikrindeki fikrullahı
Hem özündeki sırrullahı
Bilen gelsin bu meydana

Dahi geçip şirki riyadan
Cümle halkı çıkartıp aradan
Haber alıp yüce mevladan
Duyan gelsin bu meydana

Hakk'ı hakkı yakın bilmeye
Cemalin güzelliğini görmeye
Hem de ölmezden evvel ölmeye
Uyan gelsin bu meydana

Halil demini dem eyledi
Erenlerin himmetini diledi
Daim tecellisini gözledi
Gören gelsin bu meydana.

*

Cemalin şevkine yandı âşıklar
Mest olup dem be dem kandı âşıklar
Deryayı vahdete daldı âşıklar
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Bülbülün feryadını duyan var mı?
Gül bahçesinde bulunanlar var mı?
Seven sevilenden nice bıkar mı?
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Aşksız sevgisiz cihan neye yarar
Aştan mahrum yaşar isen hep zarar
Meskeni can ilinde bulunur yar
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Mecnun gibi çölleri aşmadıysan
Ferhat gibi dağları delmediysen
Kerem olup Aslına ermediysen
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Göz görseydi görmek istediğini
Cihan sırrı ona zahir olurdu
Nereye baksa maşukun bulurdu
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Halil kalbin eyler isen pakın pak
Kalmaz arada gayrı olurdu Hak
Maksadı cemaldir gerisini bırak
Gelin canlar gelin niyaz edelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

*

Cuş etti gönlüm Rabbime döndüm
Ölmeden öldüm Hu diye diye

Vasfına kandım Nuruna yandım
Zatını andım Hu diye diye

Mümin oldum Tevhidi duydum
Veçhini buldum Hu diye diye

Bekaya erdim Kapına geldim
Güllerin derdim Hu diye diye

Eren kemale Düşmez hiç derde
Varalım ol yâre Hu diye diye

Kabeni gördüm Aşkınla döndüm
Kalbime gömdüm Hu diye diye

Ey **İbrahim** Ol sende kaim
Şهادeti daim Hu diye diye

*

Cümle cihan harap olurdu
Eğer senin tecellin olmasaydı
Ne yaz ne bahar ne kış olurdu
Eğer senin tecellin olmasaydı

Gül kokmazdı bülbül ötmezdi
Eğer senin tecellin olmasaydı
Mecnun Leyla'ya yanmazdı
Eğer senin tecellin olmasaydı

Ne seven olurdu ne de sevilen
Eğer senin tecellin olmasaydı
Ne gören olurdu ne de görülen
Eğer senin tecellin olmasaydı

İlahi güzelliğin sarmış cihanı
Lütfunla bezenmiş her anı
Bulabilir miydi **Halil** ulu divanı
Eğer senin tecellin olmasaydı

*

Cümle dertlere çare
La ilahe illallah
Gönüle zevki sefa
De la ilahe illallah

Talip isen cemale
Erişesin kemale
Sırrını keşfetmeye
De la ilahe illallah

Dilde zikri muhabbet
Gönülde esrar-ı halvet
Bilene ne büyük nimet
De la ilahe illallah

Nurdan yaratıldı insan
Hakikat bilene ihsan
Bu demde heman uyanan
De la ilahe illallah

Özün sözün bir eyle
Kalp haneni pak eyle
Dilde mihmandarın söyle
De la ilahe illallah

Kendine dön kendini bul
Senden sanadır bil ki yol
Halil bunda olunur kul
De la ilahe illallah

*

Daim zikir ede ede
Düşürdüler beni derde
Kalkarsa gözümden perde
Zevkler olur Cemalullah

Mecnun olur Hakk'ı seven
Her nefesle Allah diyen
Tevhit libasını giyen
Zevkler olur Cemalullah

Ümmet eyle Muhammed'e
Erişelim şهادete
Varan dostlar himmetiyle
Zevkler olur Cemalullah

Hak ehlinin canan yolu
İlmi irfan ile dolu
Bildirseler sağla solu
Zevkler olur Cemalullah

Muhabbet bal ile şeker
Âşıkları durmaz çeker
Gönüllere Hakk'ı diker
Zevkler olur Cemalullah

İbrahim derdine yanan
Bahri ummanına dalan
Kesrette vahdeti bulan
Zevkler olur Cemalullah

*

Derdimin dermanı bende imiş
Zikrimin seyranı bende imiş
Aradığım ne var bende imiş
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Uzak illerinde arar idim
Cemalin görsem diye inler idim
Kendi özüm nedir bilmez idim
Gelin görün dostlar aşk neyledi

İkilik sarmıştı her anımı
Gaflet kaplamıştı her yanımı
Yağmaladı din ile imanı
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Mecnun gibi sahralarda oldum
Çağlayanlar gibi gâhi coştum
Leylayı aşkı kendimde buldum
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Benim aslım nedir ben bilmezdim
Kendi hakikatime ermezdim
Ele avuca hiç sığmaz idim
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Kalkarsa perdeyi zulmaniyet
Zahir olur anla nuraniyet
İnsana Haktan büyük bir nimet
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Nereden gelip nereye gidersin
Sevdayı muhabbete erersin
Varlık dağını hem de delersin
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Dolaştım bilesin şarkı garbı
Belirdi enfüsü ve afakı
Hidayet oldu zevki sefası
Gelin görün dostlar aşk neyledi

İçimi alıp dış eylediler
Dışımı alıp kül eylediler
Sırrı Hakikati söylediler
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Arşı kürsüyü seyran eyledim
Erler katında neler dinledim
Velayetinden himmet diledim
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Benem Mansur ile dara giden
Benem miraçta zevki dileyen
Benem cihanı var eyleyen
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Ferhat'ı Şirin'e âşık kılan
Yunus'u deryalara salan
İbrahim'i ateşten kurtaran
Gelin görün dostlar aşk neyledi

Benim adım bilesinizki aşk
Muhammedi nura oldum haldaş
Halil sende bu kulluğa ulaş
Gelin görün dostlar aşk neyledi

*

Derman budur dertlere La ilahe illallah
Seyran budur zevklere La ilahe illallah

Cümle kapıyı açar Halka rahmetler saçar
Sıratı böyle geçer La ilahe illallah

Veçhi aşikâr olur Seven sevdiğini bulur
Âşık maşuk bir olur La ilahe illallah

Açılır sırrı suphan Görenler olur hayran
Yakin olmaya meydan La ilahe illallah

Mest olur zevkin bulan Huzuru hakta olan
Zikrullah ile yoğrulan La ilahe illallah

Kalmaz arada perde Nazar eder her yerde
Kesrette vahdetiyle La ilahe illallah

Hüda böyle diledi Bilinmeklik istedi
Halil'i mestan etti La ilahe illallah

*

Dert ehlinin olmaz nişanı
Hak ile kaim durur her anı
Cennet-i Firdevs'tir mekânı
Eriş bir kâmile bul anı

Gülü gülistan olur yeri
Bu uğurda verince seri
Erenler bilir bu değeri
Eriş bir kâmile bul anı

Sırat-ı müstakim eyledik
Bu uğurda çok şeyler söyledik
Anı daimini gözledik
Eriş bir kâmile bul anı

Halil sırrına yakın durdu
Maksudu cananını buldu
Cihan hüsnü cemalle doldu
Eriş bir kâmile bul anı

*

Dertli gönül bugün Ferhat oldu
Şirin için dağı delmeye gidiyor
Mah cemalin şemine ermek için
Pınarı saraya getirmeye gidiyor

Çekti besmeleyi vurdu kazmayı
Dağ yerinden oynadı gümbür gümbür
Kararlıdır çözmeye muammayı
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

Gönlündeki güzele söz geçirmez
Herkes zehir tasını içemez
Şirin'i uğruna dağları delemes
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

Musa turda cemalin istedi
Bilmez ki cemali kendisindeydi
Cümle dervişan bunu bilseydi
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

Muhammed miraçta kimi gördü?
Döndüğünde Mürteza'yı övdü
Men reani fakat rean Hakk'ı bildi
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

İbrahim girdi ateşe yakmadı
Haktan gayrısına hiç bakmadı
Araya hiç kimseyi sokmadı
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

Kerbela şah Hüseyin için ağladı
Durup divanına el bağladı
Asırlardır dervişan bu sırra çağladı
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

Ne acep sırdır bu cihan
Halden hale giriyor her an
Halil gafil olma hemen yan
Ya Allah Ya Muhammed Ya Ali diyerek

*

Derviş gömleğin giydik Aşkıyla devreyledik
Zata sefer eyledik Allah Allah dedikçe

Talkınımız verildi Ölü kalpler dirildi
Veçhullahı belirdi Allah Allah dedikçe

Talim olunca tevhit Bizler de olduk şehit
Zuhur eyledi vahit Allah Allah dedikçe

Mestane oldu ihvan Feyiz aldı bu sırdan
Soyunduk anasırdan Allah Allah dedikçe

Dinin bulduk ayanda İman ettik cihanda
Hicap gitti nihanda Allah Allah dedikçe

Gönül ehli bulanlar Müsemmaya dalanlar
Bayram eder hep canlar Allah Allah dedikçe

Aşıklar meyhanesi Kesret ile vahdeti
İçtik bade şerbeti Allah Allah dedikçe

Hayretteyiz hayrette Habibi muhabbette
Bulduk şahı halvette Allah Allah dedikçe

İbrahim'in mihmanı Dilinde tercümanı
Okunur Hak Kur'an'ı Allah Allah dedikçe

*

Destur alalım erlerden Amber kokalım güllerden
Haber soralım sırlardan açılsın Ledün cevheri

Çıkalım gaflet yerinden İçelim vuslat deminden
Nasip alalım kâminden açılsın ledün cevheri

Kalbi Hakk'ı zikreleyip Ef'alini fikreleyip
Tecellisin zevk eyleyip açılsın ledün cevheri

Tevhid-i sıfatı bilip Fenayı sıfatı silip
Tecelli sıfata erip açılsın ledün cevheri

Zatullah'a gelelim Vücudu Hakk'a verelim
Varlık dağını delelim açılsın ledün cevheri

Ölmezden önce ölelim Vahit Allah'tır diyelim
Kefeni burada giyelim açılsın ledün cevheri

Mümin libasın giyelim Cem şuhuduna erelim
Zuhuru Hakk'ı bilelim açılsın ledün cevheri

Vahit kaplasın cihanı Kalmasın hiç gizli yanı
Tanıyıp yüce sultanı açılsın ledün cevheri

Hazrette kulluğun bulup Muhammed sıfatın alıp
Men aref sırrına dalıp açılsın ledün cevheri

Hem evveldir hem ahir Hem batındır hem zahir
Cümle sırra olup mahir açılsın ledün cevheri

Varlığımız yağma olsun Âlemlere neşe dolsun
İbrahim nurunu bulsun açılsın ledün cevheri

*

Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim
İçip aşk şarabın kendimden geçeyim
Hızır ne Musa ne hepsini bileyim
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Derdimi bilen derdimle yoğrulandır
Aşkımı bilen aşkımla kavrulandır
Meydanımda harman gibi savrulandır
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Bezm-i elest sakisi Mürşid-i Kamil
Gayb âleminin dili Mürşid-i Kamil
Nefayı sur sahibi Mürşid-i Kamil
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Fail mefsuf mevcut neşesini bulan
Tecelli suphaniye zevkiyle yoğrulan
Dü cihanda maksudu cananın bulan
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Seni sevmektir hem dinim hem imanım
Senin sevginle yoğrulan insanım
Nazar kıldım kâinat senin divanın
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Ah edip feryadımı duyanım olsa
Derdin nedir deyip bir soranım olsa
Canını canan ilinde yağmalasa
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

Halil söyler sözün görünür özün
Dostlar deminde açılırsa gözün
Sırrı ayan edip görünürse yüzün
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim

*

Dost bağının bülbülleri
Hakk'ı söyler hem dilleri
Sevda bahçesin gülleri
Kokar Allah deyu deyu

Giren mest-i hayran olur
Zikri hüda zevkin alır
Maşuku maksudu bulur
Öter Allah deyu deyu

Neşe bulur kendi özü
Üryan olur mahbup yüzü
Mevlasını görür gözü
Bakar Allah deyu deyu

Canlar içinde hem canan
Gönüllere sevda olan
Katresin ummana salan
Dalar Allah deyu deyu

Bu hal aşığı mest eyler
Nice sırları kaşfeyleyler
Derdi dermanı fikreyler
Yanar Allah deyu deyu

Açılır mana âlemi
Yakın olur vuslat demi
Bilenler veçhi Âdemi
Kantar Allah deyu deyu

İbrahim yürü meydana
Erelim yüce sultana
Meyden içinde seyrana
Varır Allah deyu deyu

*

Dost bize mahrem oldu
Gönlüm zevkiyle doldu
Erenlerin hepsi
Zikri daimde buldu

Düştük bugün bu derde
Kaldırdılar seherde
Kevser şarabın içip
Kalktı aradan perde

Göründü mana yüzü
Neşe buldu hem sözü
İçi dışı bir edip
Zahir eyledi özü

İstemem gayrı devlet
Çün okudum hikmet
Efendimin deminde
Şifa buldum akıbet

Şeyhim benim hem pirdir
Misli yok zevki birdir
Himmet eyleyip bize
Tevhit libasın giydir

İbrahim mihmanı
Dilinde tercümanı
Zahir eyleyip anı
Gösterdi Hak Süphanı

*

Dost cemalin kiblesine
Yüzüm sürüp niyaz etsem
Erenlerin neşesine
Yüzüm sürüp niyaz etsem

Aşkın pınarından içip
İçip de kendimden geçip
Cemalin sırrına erip
Yüzüm sürüp niyaz etsem

Hasret vuslata dönünce
Habip mahbubun görünce
Ölmeden evvel ölünce
Yüzüm sürüp niyaz etsem

Gayrı yoktur bilince
Demini dem edince
Anı daime erince
Yüzüm sürüp niyaz etsem

Güzelliğin aklım alır
Seyri sülük buna varır
Kesret gider vahdet kalır
Yüzüm sürüp niyaz etsem

Ne hoştur firkatın narı
İnletince zarı zarı
Artar **Halil**'in efkârı
Yüzüm sürüp niyaz etsem

*

Dost cemalin yüzüne
Kible dedim yöneldim
İnsanlığın özüne
Kible dedim yöneldim

Arayı ben buldumsa
Hak nasibin aldımsa
Güzelliğe vardımsa
Kible dedim yöneldim

Kaldır yüzün peçesin
Gayrıları girmesin
Zevkim hiç eksilmesin
Kible dedim yöneldim

Hüsnün aklımı alır
Görenler hayran olur
Zuhurda seni bulur
Kible dedim yöneldim

Muradım maksudumsun
Dileğim umudumsun
Hem canım hem ruhumsun
Kible dedim yöneldim

Halil yandı kül oldu
Gönlü neşeyle doldu
Aradığını buldu
Kible dedim yöneldim

*

Dostun deminde hoş yanmaya geldim
İkrarımı verip imana geldim
Sohbeti irfaniyete erdim
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

Açılır gizli sırlar olur beyan
Var mıdır acep bu gerçeği duyan
Gaflet ile olma gerçeğe uyan
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

Güzelliğin nakşeylemiş cihana
Allar yeşiller morlar hep bahane
Yolun uğrar ise ulu divana
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

Bülbül ötüşünü almış yârinden
Kimler bilir acep bülbülün halinden
Anlayan var mı bülbülün dilinden
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

Güzelliği aşığın aklın alırsa
Tecelliyi süphana da varırsa
Hak cemalinin zevkini bulursa
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin Mevla'm diyelim

Sevdayı muhabbet ruha şifadır
Derman-ı can arayana devadır
Dervişana gönüllerde sefadır
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin Mevlam diyelim

Hazır ve nazurun olup her demde
İspatı vücut eyledi Âdem'de
Melekût secde eyledi emriyle
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

Yanıp yanıp da ta kül olur isem
Dosttan gayrısı yoktur bilir isem
Dost cemalini **Halil**'de görür isem
Gelin canlar gelin Allah diyelim
Gelin canlar gelin mevlam diyelim

*

Elif'in yüzünü görmeye
Sohbeti sultan gerektir
Yolunda canını vermeye
Sohbeti sultan gerektir

Veçhin gören kendini görmez
Mest olur kendini bilmez
Enfüs afak kaydına girmez
Sohbeti sultan gerektir

Güzelliği aklını alır
Cemalullah zevkine varır
Şirki gider nispetsiz kalır
Sohbeti sultan gerektir

Âşık yar için düştü yola
Maksudu cananını bula
Seven sevilen hep bir ola
Sohbeti sultan gerektir

Hakikat şehri velayettir
Haktan insana hidayettir
Erenler deminde himmettir
Sohbeti sultan gerektir

Halil ahde vefa eylersen
Vücudun sırrını bilersen
Mahviyet demine girersen
Sohbeti sultan gerektir

*

Erenler Hakk'ı şuhuda
Girenler zevki vücuda
Nazar eyleyip mevcuda
Görür Allah diye diye

Açılır sırlar kapısı
İmar olur hem yapısı
Kalmaz hüdayla arası
Görür Allah diye diye

Geçip dünya ve ukbadan
Dahi cümle masivadan
Kaldırıp cümlesin aradan
Görür Allah diye diye

Hasretlik gider aradan
Kokar maşukun gülünden
Feyiz alır bülbülünden
Öter Allah diye diye

Özünü mürşide bağlar
Vuslatın deminde çağlar
Yeşerir ovalar bağlar
Görür Allah diye diye

İbrahim söyler sözünü
Nuruyla açtı gözünü
Aşikâr bulup yüzünü
Görür Allah diye diye

*

Erenlerin halveti Kaldırıyor kesreti
Haktan alıp daveti Ayan oldu veçhullah

Feyiz alıp bu sırdan Soyunup anasırdan
Zaman ve hem mekândan Ayan oldu veçhullah

Vahdetidir bu âlem Zikredelim dem be dem
Budur dertlere merhem Ayan oldu veçhullah

Görünür mana yüzü Duyanlar kâmil sözü
Zahir olunca özü Ayan oldu veçhullah

Zuhur eder müsemma Çözülürse muamma
Buna delildir esma Ayan oldu veçhullah

Zatıdır hüviyeti Yoktur onun ciheti
Varlık onun diyeti Ayan olur veçhullah

Çün gelindi diz dize Mahrem oldu dost bize
İşte vasvettik size Ayan oldu veçhullah

İbrahim bahre daldı Varlığın Hakk’a saldı
Nice cevherler aldı Ayan oldu veçhullah

*

Gel gel yanalım, dosta varalım
Zikre dalalım, Allah hu Allah

Düşelim derde, olalım bende
Bürüsün cezbe, ateşi aşta

Âşıklar hali, isterler yâri
İnlerler zari, ateşi aşta

Varın verenler, dosta gidenler
Yandı erenler, ateşi aşta

Terkeden arı, gider kararı
Bulur baharı, ateşi aşta

Gönüller zevkle, ederler secde
Kalkınca perde, ateşi aşta

Açılır meydan, görünür sultan
Daimi seyran, ateşi aşta

Kalpte mekânı, dini imanı
Sarmış cihanı, ateşi aşta

İbrahim yandı, ummana daldı
Cihetsiz kaldı, ateşi aşta

*

Geldi vuslat zamanı Hakk'ı daim anmalı
Şu ummana dalmalı La ilahe illallah

Gayrı sanma sen seni Aldıysan Hak nefesi
Feth olunca Mekke'si La ilahe illallah

Kıyamda fail Allah Rükûda mefsuf Allah
Secdede mevcut Allah La ilahe illallah

Mümin söyler bu dilde Tecellisi gönülde
Hakikatin evinde La ilahe illallah

Beka bulur tevhitte Salikler hep zevkinde
Bu Melâmet deminde La ilahe illallah

Medine'nin şehrinde Ariflerin ilminde
Mahbubunun seyrinde La ilahe illallah

İbrahim aciz kuldur Fakr-ı fahriyi duydu
Zatını hu da buldu La ilahe illallah

*

Gelin canlar gelin Allah diyelim
Masiva tozunu kalpten silelim
Her şey fani Hak bakidir bilelim
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Tevhide gir aslını bul bu demde
Varlığa arif ol durma zulümde
Fırsat elde iken kalma gurbette
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Gönüle mahremdir sultanı canan
Enfüs afak zikreyle durma her an
Araya girmesin zaman ve mekân
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Şirkinden geç âşık eyle özünü
Her nazarda Hakk’a döndür yüzünü
Cemalullah zevkine aç gözünü
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Küntü kenz sırrına er ko gafleti
Kesret içinde bulunur halveti
Cümle mevcudattır onun vahdeti
Gelin canlar gelin Allah diyelim

Mananın yüzüyle üfürüldü suru
Gören de görünen de veçhin nuru
Bu zevk ile daim bulun huzuru
Gelin canlar gelin Allah diyelim

İbrahim gel sende buna dâhil ol
Bu tevhitte başka asla yoktur yol
Evvel ahir maşuk zevkiyle dol
Gelin canlar gelin Allah diyelim

*

Gelin zikreyleyilim Seyri sülük görelim
Aslımıza dönelim La ilahe illallah

Ef'al efalullahtır Fiil fiilullahtır
Fail olan Allah'tır La ilahe illallah

Sıfatları bilelim Mefsuf Allah diyelim
Göreni zevk edelim La ilahe illallah

Vücudu terk edelim Vücut Vücudullah bilelim
Mevcul Allah diyelim La ilahe illallah

Cemle hazır olalım Hakk'ı zahir bulalım
Hak ile Hak olalım La ilahe illallah

Nevafile erelim Kesreti Hakla görelim
Cümle cihanı sevelim La ilahe illallah

Cem'ül cem tarifinde Evvel ahir bir olur
Bunda Âdem var olur La ilahe illallah

Kesreti vahdet ile Vahdeti kesret ile
Zahir batın Hak ile La ilahe illallah

Söz sükûta erince Anda kelam bitince
Ahad demine erince La ilahe illallah

Bundan öte yol biter Âşık olanlar gider
İbrahim gayrıyı nider La ilahe illallah

*

Gönlümde aşk-ı sevda
Gilimde zikr-i mevla
Her dem niyazım sana
Medet Ya Resulallah

Nazar kılıp demine
Düşsem canan derdine
Varsam daim zevkine
Medet Ya Resulallah

Uyansam seherlerde
Kalksa aradan perde
Görebilsem her yerde
Medet Ya Resulallah

Vuslatına ereyim
Mevcut Allah diyeyim
Burada iken güleyim
Medet Ya Resulallah

Mazhar olup lütfuna
Varayım huzuruna
Vasıl eyle sırrına
Medet Ya Resulallah

Neylesin bu **İbrahim**
Sana bildirdim halim
Kalmadı hiç mecalim
Medet Ya Resulallah

*

Gönül bağın oluşturun
Özün Hakla buluşturun
Demin yâre kavuşturun
Tevhide gel tevhide

Haber eyle sılardan
Halkı mevcut kılandan
Hikmetin gör bulandan
Tevhide gel tevhide

Yardan uzak kaldıysan
Masivaya daldıysan
Nefsine de uyduysan
Tevhide gel tevhide

Derdine derman ara
Ulaşmak için yâre
Olma sakın avare
Tevhide gel tevhide

Nar-ı aşka yanmaya
Cemaline varmaya
Uyurken uyanmaya
Tevhide gel tevhide

Halil kalma yabanda
Allah durur o anda
Her ne varsa Hak anda
Tevhide gel tevhide

*

Gönül çarşısın erleri Hakk'ı söyler hem dilleri
Açılır gonca gülleri Kokar Allah deyu deyu

Sevday-ı muhabbet olursa Seven sevdiğini bulursa
Eylenip yanında kalırsa Kokar Allah deyu deyu

Geçip dünya ve ukbadan Dahi cümle masivadan
Nasip alırsa sevdadan Kokar Allah deyu deyu

Ateşi aşkıyla yanar Her dem maşukunu sorar
Cemaline nazar kılar Kokar Allah deyu deyu

Yârin özlemin duyanlar Uyur iken uyananlar
Vuslatın şevkin bulanlar Kokar Allah deyu deyu

Yakin olunca görmesi Kalkarsa özünün perdesi
Eksilmez artar neşesi Kokar Allah deyu deyu

Yanıp yanıp kül olunca **Halil** maşukun bulunca
Gönlü sevdayla dolunca Kokar Allah deyu deyu

*

Gönül derdin bilenlere Dost demine erenlere
Hak cemalin görenlere Bizden size selam olsun

Zevki hüda bulanlara Huzuruna duranlara
Meskeni can olanlara Bizden size selam olsun

Mahremi irfanı duyan Zatı hakkı mevcut bulan
Deryayı vahdete dalan Bizden size selam olsun

Âşık ol özünü anla Hakikati uzak sanma
Gayrı sanıp da aldanma Bizden size selam olsun

Vücut vücudullah diyen Kışını bahar eyleyen
Halvetin zevkini dileyen Bizden size selam olsun

Arif ol sırrı cemale Erişmek için kemale
Sakın düşmeyin zevale Bizden size selam olsun

Halil nazar eyle her an Aşikâr eyledi sultan
Sırrullah'ı üryan bulan Bizden size selam olsun

*

Gönül gel seninle seyran edelim
Hakikat bahrine bizde girelim
Tevhit yüzü ile Hakk'ı bilelim
Tazelensin anda din ile iman

Sır ile süphandan açılsın meydan
Ol demin içinde olalım hayran
Zevk ile vuslatta bulalım devran
Tazelensin anda din ile iman

Muhabbet marifet bal ile şeker
Bu demde arifler kendinden geçer
İdris nebi gibi hülleler biçer
Tazelensin anda din ile iman

Kesretin hicabı gitti özünden
Mefsup Şuhut etti kendi gözünden
Sır ile bilindi mana yüzünden
Tazelensin anda din ile iman

Zuhurda veçhullah belirsin daim
Vahdet nazarında duralım daim
Geceye gündüze olalım saim
Tazelensin anda din ile iman

Erenlerin hepsi bu zikre mahir
Maşuk meclisinde evvel ve ahir
İbrahim de burda zevk etti zahir
Tazelensin anda din ile iman

*

Gönül kirin yağmaya
Uyurken uyanmaya
Divanına durmaya
Sana geldim sultanım

Nispetlerim vermeye
Diri iken ölmeye
Varlık dağın delmeye
Sana geldim sultanım

Dost ile dost olmaya
Sırra mahrem olmaya
Arayı ben bulmaya
Sana geldim sultanım

Derde derman almaya
Derviş olup yanmaya
Hak bahrine dalmaya
Sana geldim sultanım

Ağlar iken gülmeye
Bilmez iken bilmeye
Cemaline ermeye
Sana geldim sultanım

Nazar kıl **İbrahim**'e
Ermek için kendine
Şahit olsun zevkine
Sana geldim sultanım

*

Gönül kitabından okur isen
Her satırında bil sırrullah var
Özündeki cevheri tanır isen
Katrenin içinde ummanı var

Gizli aşikâr ne varsa sendedir
Deryayı vahdet bu bedendedir
Yere göğe sığmayan sendedir
Cism içinde taht-ı sultanı var

Müminin kalbi çün beytullahtır
Arşı alada kıbletullahtır
Zikri ile taatı aşkullahtır
Tecelliyi nurun cemali var

Güzelliğin sarınca cihanı
Cenneti alada kılar insanı
Mesti hayran olursa her anı
Esrarı hüdanın keşfullahı var

Kalkınca aradan hicap perdesi
Erişirse hakikatin neşesi
Kalmaz arada Haktan gayrısı
Nereye dönsen semme veçhullahı var

Arif ol bu sırra er demine
Âdemi mazhar kıldı kendine
İbrahim erişirsen zevkine
On sekiz bin âlemi sende var

*

Gönül sırrını bilen gayrı neylesin
Hak nurunu anda zahir eylesin
Dört kitabın manasını söylesin
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Perde hicap olmaz yârin yüzüne
Nazar eyleyip bakınca özüne
Zahir olur âşıkların gözüne
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Evvel ahir zahir batın Hak imiş
Birliğine canlar ikrar eylemiş
Maksadı cihanı delil eylemiş
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Bülbülün niyazı güle yanmaktır
Kesret içinde vahdeti bulmaktır
Arayı ben Hak cemale varmaktır
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Âdem olup demi devran eyledim
İbrahim'em çok hikmetler söyledim
Çün seni bulalı kendim görmedim
Allah bir Muhammed Ali diyerek

*

Görenler gördüm demez Bilenler bildim demez
Sırrını ele vermez Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

Zevkiyle bulup sefa Derdine olup deva
Kalmasın hiç masiva Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

Kaldır kesret perdesin Gözün gayrı görmesin
Hakk'ı Şuhut eylesin Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

İlm-i irfan deminde Bilsen her şey yerinde
Zuhuru bak seninle Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

Yakın ol bu esrara Aldanma sen ağyara
Gönül verip dildara Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

Erişenler vahdete Vahdetteki lezzete
Dolaşır hep cennette Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

İbrahim'in sözleri Açık eder gözleri
Aydınlatır özleri Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana

*

Gül cemalin şevki yakıp kavursa
Halden hallere sokup da savursa
Çağlayan gönül pınarım durulsa
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

Güller sümbüller yeşerdi deminde
Mecnunlar dolaştı aşkın çölünde
Ferhat Şirin Aslı Kerem ilinde
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

Sevdayı muhabbet ile nihayet
Hak erenlerinden olursa himmet
Kendi özün bilene budur devlet
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

Nuş edince şeminin badesini
Artırır âşıkların neşesini
Pakin pak olur gönül viranesi
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

Ayrılık vuslatın zevkin sununca
Seven sevdiğiyle birlik bulunca
Maksudu canan gönüle dolunca
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

Halil gözle anı sırra mahir ol
Niyaz eyle hüdaya kemalat bul
Aşk ilinde yanıp yanıp da kül ol
Medet senden Ya Muhammed Ya Ali

*

Hak kendin gösterdi mürşit yüzünden
Sırrullahı duyduk kâmil sözünden
Bil ki cümle zuhur kendi özünden
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Mecnun ile Leyla bil ki sendedir
Sana senden yakın olan bu bedendedir
Gizli ayan her ne var bu tendedir
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Dünya ve ukbanın kaydında kalma
Boş sözlerle kanıp sakın aldanma
Nice mürşitlerde bulunur sanma
Arif ol bu sırra ırakta kalma

İlim irfan ile gönül oluşturun
Hak Muhammed Ali demin buluşturun
Demini dem eyle zikrin kavuşturun
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Nuru tevhit gönüllere sefadır
Dert ehline bu sözlerim devadır
Bu tevhit 'ten gayrı şirki riyaadır
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Kible-i dostun bildin ise
Mescidül hareme erdin ise
Gönül paslarını da sildin ise
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Melamet gömleğin giyme yakar dediler
Yanmayınca mevla bulunur sanma
Keşf-i illallah'tan sakın ayrılma
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Halil nazar eyle cümle cihana
Allar ve yeşiller hapsi bahane
Mest ol desinler ki deli divane
Arif ol bu sırra ırakta kalma

*

Hak nasibini alınca
Katre ummana varınca
İnsan yeniden doğunca
Ayan olur Hakk'ın nuru

Uzak iller yakın olur
Aradığın anda bulur
Kalp hanesi pür nur olur
Ayan olur Hakk'ın nuru

Kur'an'dan feyzini alır
Aradan gayrı kaldırır
Dostun cemaline varır
Ayan olur Hakk'ın nuru

Halkı batın Hakk'ı zahir
Oluptur evvel ve ahir
Bu sırra olursa mahir
Ayan olur Hakk'ın nuru

Âşık maşukuna bakar
Aşk ateşi ciğer yakar
Gözlerinden yaşlar akar
Ayan olur hakkın nuru

İbrahim yürü meydana
Erelim yüce sultana
İçelim hep kana kana
Ayan olur hakkın nuru

*

Hem halik hem de maliksin
Hem evvel hem de ahirsin
Hem batın hem de zahirsin
Sensin şu cismi cana şifa veren

Hem kadir hem de muktedirsin
Hem her filin faili hakikisisin
Cümle oluşumu takdir eyleyensin
Sensin şu cismi cana şifa veren

Bilinmekliğin murat etmişsin
Zatından zatına tecelli eylemişsin
Sen sana da ne güzel yetmişsin
Sensin şu cismi cana şifa veren

Takdirindir âlemi nizam
Sensiz helak olurdu dü cihan
Olmazdı ne zaman ne de mekân
Sensin şu cismi cana şifa veren

Mefsuf olup gören hem görülensin
Mevcut olup güzelliğin sergileyensin
Âlemi cihanı mamur edensin
Sensin şu cismi cana şifa veren

Hamd sana mahsusmuş bildim
Halil'im lütfu ihsanına erdim
Fakirim aczimle huzuruna geldim
Sensin şu cismi cana şifa veren

*

Hüsn-ü güzelliğini gören âşıklar
Başka güzel görmez imiş
Uğrunda başı canı veren âşıklar
Başka canı istemez imiş

Cümle nispetini terk eder isen
Hak ve hakikatin gerçeğini bilir isen
Ol cemalin seyrine de varır isen
Başka mülkü cihanı neylesin

Buram buram dostun kokusu tüter
Âşıkları mesti hayran eder
Seven sevdiğinin cemalin ister
Başka sevgililer netsin neylesin

Gül koklandıkça koku saçar
Ol kokuyu duyanlara rahmet saçar
Sevda başta sevda çiçeği açar
Başka sevdayı muhabbeti neylesin

Gönül kuşu kafeste uçmak ister
Ol dostun iline varmak ister
Hasretin narına bin kez yanmak ister
Başka cehennem ateşini neylesin

Halil yârini yanında bulursa
Gönlünü yâri doldurursa
Enfüs afak gördüğü yar olursa
Başka göreni görüleni neylesin

*

İçip badeyi olursa mestan
Gece ve gündüzü olurdu bayram
Ol maşukunun zevkiyle her an
Gece ve gündüzü olurdu bayram

Mahrem-i sultan eder insanı
Şems-i nur aydınlatır cihanı
Zulmet gider Hak kaplar her yanı
Gece ve gündüzü olurdu bayram

Nuş ederse âşıklık demini
Mamur ederdi gönül evini
Vuslatı yâre varırsa zevki
Gece ve gündüzü olurdu bayram

Zatı zatına tevhit edersen
Hem sıfatı sıfat-ı Hak dersen
Cümlesinde ef'ali bilersen
Gece ve gündüzü olurdu bayram

Halil zikri zikrullah eylerse
Men arefe sırrına ererse
Dü cihanda bu zevki isterse
Gece ve gündüzü olurdu bayram

*

İlahi nurla aydınlanayım dersin
Muhabbet pınarından içeyim dersin
İçip de kendimden geçeyim dersin
Tevhide gel tevhide

Sevdayı hasret çekersen
Vuslat-ı cananı istersen
Maksudullah'a ereyim dersin
Tevhide gel tevhide

Sevdasıyla mest olayım dersin
Cümle cihanı terk edersen
Dostun deminde Hak dersin
Tevhide gel tevhide

Gönül kuşu kafesinde öter
Kokusu mis gibi canlarda tüter
Cemali yarın zevkine gider
Tevhide gel tevhide

İçip aşkın şarabın mest olmaya
Menecern bahreyn sırrına dalmaya
Ol cevheri hakikati almaya
Tevhide gel tevhide

Nereden gelip nereye gittiğini bilmeye
Kendi özünde olana ermeye
Fikrullah ile sırra girmeye
Tevhide gel tevhide

Halil üryan gir meydana
Layık ol sırrı esrara
Cemalini her yüzde seyrana
Tevhide gel tevhide

*

İlmi Ledun’u bilen Ölmezden evvel ölen
Cemalin veçhin gören Melami derler bize
Fedai derler bize

Har gidip bahar olur Cihan aşka boyanır
Gönül maksudun bulur Melam’i derler bize
Fedai derler bize

Bilinmeyi istedi Habibini halk etti
Hak sırra mahrem etti Melami derler bize
Fedai derler bize

Aslına döndü gözü Tevhidi gördü özü
Melamet oldu sözü Melami derler bize
Fedai derler bize

Yedi meratip bildi Dostlar demine girdi
Hüdayı zevke erdi Melami derler bize
Fedai derler bize

Meratipçe yetiştirdi Yedi sırra erişti
Dost yüzüyle biliştirdi Melami derler bize
Fedai derler bize

Zikir zakir bir oldu Âlem nuruyla doldu
İbrahim de mahvoldu Melami derler bize
Fedai derler bize

*

İstersen derde deva Zikreyle gel bul sefa
Kalksın aradan siva Zikreyle gel bul sefa

Açılsın sırrı suphan Soyunup anasırdan
Nazar edip her yandan Zikreyle gel bul sefa

Geçelim hem fenadan Halkı çıkar aradan
Zuhur etsin yaradan Zikreyle gel bul sefa

Sefer eyle bekaya Ulaşırsın sevdaya
Âşık isen mevlaya Zikreyle gel bul sefa

Birlik olsun sözünüz Hakk'ı görsün gözünüz
Sefa bulsun özünüz Zikreyle gel bul sefa

Göresin nedir cihan Veçhi zahirdir her an
Feyiz alıp bu sırdan Zikreyle gel bul sefa

Fikredesin **İbrahim** Gece gündüz her daim
Her şey Hak ile kaim Zikreyle gel bul sefa

*

Kim aldı daveti O etti icabeti
Halis ola niyeti La ilahe illallah

Sarıldı zikrullahı Döndü yüce Allah’a
Varıp farzullahı La ilahe illallah

Tevhid-i Şuhut’tur Vahdet-i vücuttur
Zatı ile mevcuttur La ilahe illallah

Salat-ı daimdir Bunda mevla kaimdir
Gece gündüze saimdir La ilahe illallah

Açılır arşı rahman Görünür sırrı suphan
Müminlere emrolan La ilahe illallah

Âşıkların bayramı Hüda olur seyranı
İki cihan devranı La ilahe illallah

İbrahim âşık oldu Mevlasını bunda buldu
Tecellisi ile doldu La ilahe illallah

*

Kolayı herkes sever
Zoru başarmaktır hüner
Takdiri hûda böyle ister
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Aşkın çoktur cevri cefası
Aşktır yine derdin devası
Ne hoştur zevki sefası
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Aydınlansın cismi canan
Vuslat yakın olurdu heman
Didara kavuşulurdu tamam
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Ayrılıkta söz olmaz
Yoksa birlik bulunmaz
Sabretmeyen kul olmaz
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Âşık maşukunu özler
Durmaz yolunu gözler
Birlik bulunca sözler
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Sen benimle ben seninleyiz
Ayrı değil bir bedeniz
Hem seven hem sevileniz
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Şakırsa bülbül sevdadan
Haber verirse aladan
Perde hicap kalkar aradan
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Siret-i manayı bildiysen
Cism-i sureti de sildiysen
Manay-ı esrara erdiysen
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Can yoldaşı olmak istersen
Bundan gayrıyı nider
Dost kalayım yeter dersen
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Bilirim ten cansız olmaz
Can tensiz bulunmaz
Canın gülü hiç solmaz
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Ya rab kapında olayım
Kulun kölen olayım
Seyri cemalinle yanayım
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Kaldır perdeyi aç özünü
Halil'e ne olur göster yüzünü
Koma perde uyandır gözünü
Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

*

Lütfeyle sultanım kapına geldim
Şeksiz şüphesiz ikrarım verdim
Senin izin sürmeye iman ettim
Medet senden himmet senden sultanım

Açıver perdeyi göreyim seni
Yanıp kül olsun fakirin bedeni
İmar edersen bu seni seveni
Medet senden himmet senden sultanım

Gönül kapısını açıversen
Badeyi aşk şarabını içiversem
İçip içip kendimden geçiversem
Medet senden himmet senden sultanım

Cemalin turunda pervane olsam
Kendimi kendimde arayıp bulsam
İlminle irfaniyetinle dolsam
Medet senden himmet senden sultanım

Yüzün cümle dertlere olmuş deva
Özünü dervişler eylemiş sefa
Muhabbetin âşıklar için şifa
Medet senden himmet senden sultanım

Güneş gibi bağrımı aydınlatsan
Muhabbeti aşkın ile kandırsan
Mahremin açıp ummana daldırsan
Medet senden himmet senden sultanım

Ya Rab **Halil**'in niyazın kabul et
Eğer olur ise senden inayet
Maksadı hüda aşikâr olur elbet
Medet senden himmet senden sultanım

*

Lütfet cemalin göreyim
Doya doya seveyim
Ölmezden evvel öleyim
Canım gülüm dost efendim

Kaldır veçhin perdesini
Arttır gönlüm neşesini
Daim eyle muhabbetin
Canım gülüm dost efendim

Zulmetin perdesin kaldır
Beni ummanlara daldır
Ateşi aşkınla yandır
Canım gülüm dost efendim

Kavrulsun cismi canım
Yağma olsun cümle varım
Surette kalmasın pazarım
Canım gülüm dost efendim

Kâbe diye vardım sana
Şefaate eyle bana
Varayım dilberi cana
Canım gülüm dost efendim

Nefa-i sırrı üfürüver
Beni benden gideriver
Mahremi irfana erdiriver
Canım gülüm dost efendim

Derdimin dermanı sensin
Gönlümün sultanı sensin
Hem dinim imanım sensin
Canım gülüm dost efendim

Esrarı hüdayı açsan
Fakire rahmetler saçsan
Zevkime zevkullah katsan
Canım gülüm dost efendim

Esfelden alaya giden
Maddeden manayı bilen
Cümle gayrısını silen
Canım gülüm dost efendim

Ne olur firkatte bırakma
Ayrılık ateşiyle yakma
Eksik kusuruma bakma
Canım gülüm dost efendim

Kapına pişmeye geldim
Şüphesiz ikrarım verdim
Maksudu maksadım bildim
Canım gülüm dost efendim

Kime arz edeyim halim
Kim bilir benim ahvalım
Surette oldu **İbrahim**
Canım gülüm dost efendim

*

Mahremi canana ereyim dersin
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz
Hakk'ın Cemalinin göreyim dersin
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

Niceleri bu sırra eremediler
Gaflet ile ömrü zayi ettiler
Cevheri Hakikati bilemediler
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

Cehlin perdesini terk eylemeye
Her nefeste Hakkı zikretmeye
Geçip masivadan fikreylemeye
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

Özün pakin pak eylemek istersen
Muradı maksuda ermek dilersen
Her nazarda yar göreyim dersin
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

Gafletin terk et eriş marifete
Yaratılış esrarını bilmeye
Manaya ölü iken dirilmeye
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

Halil'im talip isen sırrullaha
Ko gafleti eriş nuru Hüda'ya
Gerçeği kulu olmaktır Mevla'ya
Mürşid-i Kamil'e ermezsen olmaz

*

Masiva tozunu sildim gönülden
Gerçek aşkı duydum dostun dilinden
Bülbül ayrılır mı yârin gülünden
Şimdi vuslat zamanıdır bilelim
Şimdi vuslat zamanıdır erelim

Kaldır yüzün peçesini görelim
Sevdayı muhabbetine erelim
Her şey fani hak bakidir bilelim
Şimdi vuslat zamanıdır bilelim
Şimdi vuslat zamanıdır erelim

Narın da hoş nurun da hoş diyelim
Sohbeti arifaneye girelim
Didarını cümle yüzde görelim
Şimdi vuslat zamanıdır bilelim
Şimdi vuslat zamanıdır erelim

Halil nefsindeki sırrı bildiysen
Can ilinden cananına erdiysen
Özündeki güzelliği gördüysen
Şimdi vuslat zamanıdır bilelim
Şimdi vuslat zamanıdır erelim

*

Mecnun olup sahraları geçersen
Badesini dost elinden içersen
İçip içip kendimden de geçersen
Bayram olur Âşıklara dü cihan

Hasret bitip vuslat yakın olunca
Sevgililer maşukunu bulunca
Perde ve hicap aradan kalkınca
Bayram olur Âşıklara dü cihan

Aşk-ı muhabbete yolun uğrarsa
Can içinde cananın bulursa
Hakk'ın didarına arif olursa
Bayram olur Âşıklara dü cihan

İki kalmaz birlik kaplar cihanı
Hüsnüne şahit eyler insanı
Halil yanmaktır derdin dermanı
Bayram olur Âşıklara dü cihan

*

Melami'nin zikrine Doyulur mu zevkine
Hakikatin demine Varan canlar Hu deyin

Onlardadır Kemali Hüda'yı Hak cemali
Vasvı gülzar kelamı Duyan canlar Hu deyin

Varan aşkın demine Giren dostun evine
Cümlede ol birliğe Uyan canlar Hu deyin

Melami'yun şerbeti İçenler hep neşeli
Olup daim vahdeti Dalan canlar Hu deyin

Varlığının mahremi Veçhindeki dilberi
Vahdet ile kesreti Gören canlar Hu deyin

Bahçenizin gülünde Ötüşen bülbülünde
Şu tevhidin dilinde Bulan canlar Hu deyin

İman ile dildare Varidatta esrare
İbrahim gibi şol yâre Gelen canlar Hu deyin

*

Murad-ı ilahi nedir bildinse
Hak ve hakikat yoluna girdinse
Gönülden de bir yâri sevdinse
Açılırdı sana cemalin nuru

Ko gafleti badeyi nuş eylersen
Kesreti vahdeti bil zevk eylersen
Zuhuru kâinatı zikreylersen
Açılırdı sana cemalin nuru

Aradığını sanma ki uzakta
Şahdamarından da yakın durmakta
Her nefesinde seninle olmakta
Açılırdı sana cemalin nuru

Çün bilinmekliğin murat eyledi
Âdemi zatına mazhar eyledi
Kendi ruhundan nefahte hu dedi
Açılırdı sana cemalin nuru

Uyandır özün arif ol bu sırra
Nispetin terk edip eriş huzura
Halil vasıl olursa vuslatına
Açılırdı sana cemalin nuru

*

Muradın maksudun bildin mi?
Mekteb-i irfana erdin mi?
Canını canana verdin mi?
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Derdin dermanını ararsan
Ateşi aşk ilinde yanarsan
Dem be dem cemalin sorarsan
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Marifet gerektir varmaya
Er gerektir sırra dalmaya
Bahri ummanlara varmaya
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Söz verildi elest bezminde
Yürü erenlerin izinde
Aşk ve sevgi olsun sözünde
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Nefahte hu gerçeğini bil
Ko boş bilgilerin hepsini sil
İnsanın aslın gösterir dil
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Talip isen nuru hüdaya
Bel bağlama sakın sivaya
Nefsin deyip düşme hevaya
Tanı kendini bul özünü
Hakk'a döndür sen yüzünü

Eşyanın aslını bilirsen
Her yüzde birliğin görürsen
Ölmezden evvel de ölürsen
Tanı kendini bul özünü
Hakk’a döndür sen yüzünü

Gönül kabesine girseydin
Sen seni de bilseydin
Mürşid-i kâmilî hak deseydin
Tanı kendini bul özünü
Hakk’a döndür sen yüzünü

Halil sözünü çok uzatma
Seher vakti uyandın yatma
Dost mahremî ucuza satma
Tanı kendini bul özünü
Hakk’a döndür sen yüzünü

*

Mürşid-i kâmile varalım
Gerçekler demini bulalım
Aşkın ateşiyle yanalım
Perde hicap açılsın sana

Talip isen sırrı esrara
Ariflerin deminde ara
Uzak kalmayalım dildara
Perde hicap açılsın sana

Durma sen zulmeti terk eyle
Tevhit ile Hakk'ı zikreyle
Nazar et cihana fikreyle
Perde hicap açılsın sana

Yakın ile hasretlik bitsin
Sevenler sevdiğine yetsin
Halil'in didarına gitsin
Perde hicap açılsın sana

*

Nar-ı muhabbetle yanıp kül olsam
Arayı ben dost cemalini bulsam
Kabrimi nurun ile aydınlatsam
Vahdetin kaplardı can ile teni

Zat-ı Hakta mahremi irfan bulsam
Sırrı alada dost deminde olsam
Lütfu ihsan ile aşkına varsam
Vahdetin kaplardı can ile teni

Pervaneler gibi şemine dönsem
Ne olur bir kez mah cemalin görsem
Ne gam çekerdim hemen anda ölsem
Vahdetin kaplardı can ile teni

Kesretin hicabını geçiversem
Güzelliğin sırrını açıversen
Yar elinden badeyi içiversem
Vahdetin kaplardı can ile teni

Özümdeki sırrını açıversen
Ağyar kaydından anda geçiversem
Hüsünü cümle cihanda seçiversem
Vahdetin kaplardı can ile teni

Hasretlik bitip dilim bülbül olsa
Gönlüm sevdayı muhabbetle dolsa
Âşık maşukun bu demde bulursa
Vahdetin kaplardı can ile teni

Ne ilmim var nede irfaniyetim
Kul olmaktır halisane niyetim
Rahmetinle bildim ki acziyetim
Vahdetin kaplardı can ile teni

Halil derde düştü kendinde derman
Erenler deminde açıldı meydan
Hak dost can içinde olursa mihman
Vahdetin kaplardı can ile teni

*

Nazar kıldı Hak bize
Nasıl vasfedeyim size
Perde hicap kalmadı söze
Bu demde elhamdülillah

Yeniden doğdun dediler
Haneyi mamur ettiler
Beratı sağ elden verdiler
Bu demde elhamdülillah

Mecnun olup çöller aştım
Çok dereler çaylar geçtim
Dost elinden abı hayat içtim
Bu demde elhamdülillah

Erenler deminde yer bulduk
Edep erkân ile yoğrulduk
Buğday misali harmanda savrulduk
Bu demde elhamdülillah

Mamur oldu dil hanesi
Aydınlandı hem viranesi
Neşe buldu meyhanesi
Bu demde elhamdülillah

Hem evveldir hem ahir
Hem batındır hem zahir
İbrahim bu sırra oldu mahir
Bu demde elhamdülillah

*

Ne evvelim ne ahirim Ne zahirim ne batın
Zamanlara sığmayan zamanım
Mekânlara sığmayan mekânım
Cennet nurumun ziyası
Cehennem narımın belası
Âşıklar bilinmekliğimin sevdası
Maksadı cihan görünmenin mevlası

Ne dünyaya sığdım ne ukbaya
Ne ilme sığdım ne de marifete
Ne dinim var ne de imanım
Ne mutlağım ne de fani
Ne gecem var ne de gündüzüm
Ne ismim var ne cismim
Ne çokum ne de birim
Ne akilem ne de deliyim
Ne esmayım ne de müsemma
Halil'e belirdi muamma

Aşkın dili oldum Aşkın kulağı oldum
Aşkın gözü oldum Aşkın eli oldum
Aşkın ayağı oldum Aşk ile doğdum
Aşk ile yoğruldu Aşk ile savruldu
Bilmem ki ben ne oldum?
İşte bunun adı aşk!
Ne sevenim ne sevilen Ne görenim ne görülen
Ne doğanım ne de ölen
Allah'ı ben var ettim
Kendimi onunla seyrettim
Habibine bunu söylettim
İşte benim adım Aşk!

*

Nur cemaline bakmaya doyamam
Seni üzerim diye hiç kıyamam
Senden özge yâri arasam da bulamam
İsyanımla ne olur affet beni sultanım

Seni çok aradım izini sordum
Girip içeri seni özde buldum
Ne ben kaldım ne de fırkatım kaldı
İsyanımla ne olur affet beni sultanım

Nice diyarları geçipte geldim
Senin mah cemaline anca erdim
Gerçek dostu senin sevginle bildim
İsyanımla ne olur affet beni sultanım

Cümle değerlerin değeri oldun
Gönül evimin merkezine kondun
Cismi cihan güneşi olup doğdun
İsyanımla ne olur affet beni sultanım

Sen olmasan **Halil** helak olurdu
Gördüğü bildiği tamu olurdu
Sinine kargalar yuva kurardı
İsyanımla ne olur affet beni sultanım

*

Nuru hüdayı sırrı cemal
Gösterdi veçhinden bir kemal
Kalmadı varlıkta hiç zeval
Ayan oldu zevki Kibriya

Hüsnüne şahit oldu cihan
Perde hicap yoktur hiç bir an
Eylemiş kendini hem üryan
Ayan oldu zevki Kibriya

Gören görünen dahi bilen
Zatından zatına dileyen
Aradan gayrısını silen
Ayan oldu zevki Kibriya

Hem isteyensin hem istenen
Hem dileyensin hem dilenen
Hem üryansın hem gizlenen
Ayan oldu zevki Kibriya

Nice gönüle taht kurmuşsun
Beytullah edip oturmuşsun
Varlığına delil bulmuşsun
Ayan oldu zevki Kibriya

Gerçeğe mazhar oldu Âdem
Cem etti kendinde dem be dem
Bundan gayrı zevkleri nidem
Ayan oldu zevki Kibriya

Lütfeyledi gösterdi kendin
Dermanı canan oldu derdim
İbrahim'em cihana geldim
Ayan oldu zevki Kibriya

*

Nuru ilahinin şevkine yanıp tutuşsa âşıklar
Didar-ı Hak olurdu gördüğü cümle cihan
Kalmazdı örtüsü hiç gizli ayan
Nazargahı ilahi olurdu zevki süphan

Ne bilsin nadan bu zevkin dilinden
Ömürleri geçer zulmaniyetle tamam
Hicabı ref edip bulunursa sultan
Gönülleri üryan dilleri olurdu püryan

Zikri muhabbetin zevkinde
Mest olur dervişan ı muhibban
İçip badeyi olursa sekran
Sırrı hüda açılır gizli ve ayan

Ah edip demine devranına heman
Fena ender fena olurdu bulan
Nutku bekada yeniden doğrulan
Gülzarı bülbül olurdu o insan

Arif olan esrara hicabı neyler
Kalbi beytullah dilinde mihmanı söyler
Halil bu sırların muhabbetini ister
Bundan gayrı ne ilim ne de irfaniyet diler

*

Olgunlaşır içte özler
Nuru belli eder yüzler
Yaş akıtır dertli gözler
Akar Allah diye diye

Yağmur yüklü bulutlar
Yağar Allah diye diye
Vadilerde sular çağlar
Akar Allah diye diye

Ağaç yaprak çiçek açar
Çevresine neşe saçar
Gökyüzünde kuşlar uçar
Uçar Allah diye diye

Bülbül daldan dala konar
Çeşit çeşit name sunar
Âşıkların bağı yanar
Yanar Allah diye diye

Çevresinde rüzgâr sürür
Gönülleri cezbe bürür
Arzı sema durmaz yürür
Yürür Allah diye diye

Cemali yar geldi dile
Erince tevhit zevkine
Göründü Hak **İbrahim**'de
Zikri Allah diye diye

*

Perde hicap olmaz Hakk'ı sevenin
Bahçesinin güllerini derenin
Masiva tozunu kalpten silen
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Dost deminde veçhi zahir görenin
Can ile cananı bir eyleyenin
Sırrı hüda nuru cemal bilen
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Erişmek için menzili maksada
Ruhul Kudüs hem de Mescidül Aksa
Nazar eyleyip cihana bakarsa
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Gerçeğe açılır gönül kapısı
Mahf-u fenada yapılır yapısı
Her çiçekten bal alırsa arısı
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Dört kitabın bu sırrını bilene
Talip olup gerçeğine erene
Abu hayat çeşmesinden içene
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Halil nazar eyle kendine
Erenlerden himmet iste derdine
Ulaşsın cemalinin zevkine
Allah bir Muhammed Ali diyerek

*

Seher vakti uyanan Gönül kirin yıkayan
Esmâ varlığın yakan La ilahe illallah

Diz çöktüm pir önüne Girdim gönül evine
Vasfetti kalbime La ilahe illallah

Gezdirdi dost ilinde İllerde gönüllerde
Âşıkların dilinde La ilahe illallah

Âşıkların sevdası Dervişlerin cefası
Ariflerin sefası La ilahe illallah

Canım içinde canan Gönlüm içinde iman
Ruhuma neşe salan La ilahe illallah

Zulmetleri nur eden Gönülleri mest eden
Dilleri bülbul eden La ilahe illallah

Âşıkların dermanı Mahbubunun fermanı
İki cihan devranı La ilahe illallah

Sultanların sultanı Cümle âşıklar canı
İbrahim'in beyanı La ilahe illallah

*

Sevdayı muhabbet eriyiz
Aşk bahçesi gülleriyyiz
Vuslat-ı canan dilleriyyiz
Çünkü bize Melamiler derler

Dünya zevklerinin sarhoşu değiliz
İçtik badeyi hem de mestaneyiz
Cemali yârin ariflerindeniz
Çünkü bize Melamiler derler

Masiva kadehini kırıp elinden
Kıyl-i kal sözlerini silip dilinden
Ayrılmayıp mürşidin deminden
Çünkü bize Melamiler derler

Canı dilde sevdayı muhabbet
Kereminden eyleyip hidayet
Eriştirdi kemalata akıbet
Çünkü bize Melamiler derler

Elest bezminde söz verdik hüdaya
Ahte vefa edip düşmedik hevaya
Talip olduk sırrullah-ı hüdaya
Çünkü bize Melamiler derler

Er olan durmaz engeli aşıp gider
Yar hasreti her dem içinde tüter
Muhabbetullah salikleri kâmil eder
Çünkü bize Melamiler derler

Halil-i Rahman ruhunun sefasını istedi
Mustafa Nuri kapısında bunu diledi
Hak erenlerin demini dem eyledi
Çünkü bize Melamiler derler

*

Sevdayı muhabbet olmazsa
Bu aşk bu sevda neye yarar
Âşık maşukunu bulmazsa
Bu aşk bu sevda neye yarar

Talip olduk Hak cemaline
Erişmek için kemaline
Nazar kılmazsa her halime
Bu aşk bu sevda neye yarar

Arayı ben dostu bulmazsam
Dostun mahremine varmazsam
Yanıp yanıpta kül olmazsam
Bu aşk bu sevda neye yarar

Takatim yok ayrı kalamam
Gurbet illerinde duramam
Yardan gayrısıyla olursam
Bu aşk bu sevda neye yarar

Ne gam çekersin be **İbrahim**
Değil midir Rahman ve Rahim
Bilinmezse eğer ahvalim
Bu aşk bu sevda neye yarar

*

Sevdayı muhabbete erebilsen
Gönlümdeki yerin bir bilebilsen
Açık durur kapı bir girebilsen
İnan güzelim sen seni bulurdun

Hicran ateşiyle yanıp kül olsan
Cemaline nazar edip kavrulsan
Dünya kaydından geçipte yoğrulsan
İnan güzelim sen seni bulurdun

Sırrı alada dermanın bulursan
Zevki bekada huzura durursan
Erenler deminde âşık olursan
İnan güzelim sen seni bulurdun

Hasret çekersen vuslatın bulursun
Hakikat deminde arif olursun
Bülbül gibi durmaz güle şakırsın
İnan güzelim sen seni bulurdun

Akıtıp gözün yaşın hiç kurumasın
Bahçendeki çiçeklerin solmasın
Şevkini uyandır Mecnun olursun
İnan güzelim sen seni bulurdun

Dört kitaptan mana sırrı bilmekse
Mahbubu canın gönlüne girmekse
Halil'im Haktan gayrısın silmekse
İnan güzelim sen seni bulurdun

*

Sevmekse eğer maksadı cihan
Örtüsü kalmasın hiçbir an
Cemalini seyretmektir iman
Gelin canlar HU diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

Bülbül gülün serhoşu olmuş
Gönlü muhabbetin şevkiyle dolmuş
Aradığını şaş cihette bulmuş
Gelin canlar HU diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

Ne güzeldir dostun gülünü dermek
Ne güzeldir sefalar sürmek
Ne güzeldir dostun demine girmek
Gelin canlar HU diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

Hakk'ın demine sabır ile sebat ister
Âşık maşukun halvetinde biter
İnan ki vuslatın zevki yeter
Gelin canlar HU diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

Halil'e lütf ile sırrın bildirdi
Layık buldu kendine erdirdi
Her yüzde didarın sevdirdi
Gelin canlar HU diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

*

Sineyi aşkımı sorma
Tabibi lokman istemem
Kanayan yareme neşter vurma
Ol cemalinden başka şey dilemem

Gül yüzünü görmeye can feda olsa
Değil bir can yüz bin can feda olsun
Ateşi aşkta yanıp yanıpta kavrulsa
İltifatı suphaniye olur âşıkların demine

Cihan mülküne nazar eyleyip
Bülbül-ü şeyda olsam mı acep
Gören ve görülenin seyrinde
Mesti hayran olsam mı acep

Zatına mahrem kılsa **Halil**'i
Âşık gerektir anlayacak bu dili
Zuhuru kâinatta seven sevileni
Nuş edip badeyi demini dem etse mi gerektir

*

Sırrı hüdayı nuru cemal
Aşkı muhabbette belirdi
Hüsnüne mazhar olan sadıklar
Gördü rabbın izzetini aşikâr

Kuruldu sofra açıldı meydan
Demi devranı buldu seyran
Yandı yürekler oldu hayran
Gördü rabbın izzetini aşikâr

Açıldı rahmanın perdesi
Yakın oldu vuslat neşesi
Hak etti Kevser'in çeşmesi
Gördü rabbın izzetini aşikâr

Bu zevk **İbrahim**'i mest etti
Aldı varlığını mahf etti
Zatı Hak kendine mahrem etti
Gördü rabbın izzetini aşikâr

*

Sırrı sırrım olursa
Gönlüm neşe bulursa
Tecelliye varırsa
Neşesi Tevhit olur

Gayrı gider aradan
Geçer aktan karadan
Zuhur eder yaradan
Neşesi Tevhit olur

Gönül derdine düşer
Hüdasın daim diler
Meydan-ı aşta pişer
Neşesi Tevhit olur

Fırkat acısın çeker
Vuslat demini diler
Cemali yâri ister
Neşesi Tevhit olur

Seni sana bildirir
Sırrullah'a döndürür
Arar iken buldurur
Neşesi Tevhit olur

İşit mürşit sözünü
Uyar **Halil** özünü
Dosta dönüp yüzünü
Neşesi Tevhit olur

*

Sırrıyla devreyeler cihan
Tecellide zahir olan
Yoktur hem zaman ve mekân
Gönlüm sultanıma döndü

Aşığî güzelliği yakar
Alır halden hale sokar
Daim dilinde dost kokar
Gönlüm sultanıma döndü

Sevdası gülü bulunca
Gülün kokusun duyunca
Mest olup hayran olunca
Gönlüm sultanıma döndü

Neyler dünya ve ukbayı
Arzu kılanlar mevlayı
Kalkar hem nispeti varı
Gönlüm sultanıma döndü

Talim-i Tevhit edince
Huzuru Hakk’a erince
Cemal-i yârî görünce
Gönlüm sultanıma döndü

Sevilen kendi olunca
Her şey Bir’i anlatınca
Halil yârini bulunca
Gönlüm sultanıma döndü

*

Sıtk ile sefa, her derde deva
Görünüp mevla, der Allah Allah

Kalma ırakta, bekle ocakta
Gözde kulakta, der Allah Allah

Hasretlik çeken, dermanın bilen
Bir gönle giren, der Allah Allah

Özün bir eyler, sözün bir eyler
Hakikat söyler, der Allah Allah

Vuslat-ı canan, bulursa üryan
Gafletten uyan, der Allah Allah

Gören veçhini, bulur zevkini
Tanır kendini, der Allah Allah

Giren meydana, mest olur cana
Her daim yanar, der Allah Allah

Halil durma yan, açıldı meydan
Olunca hayran, der Allah Allah

*

Şehri hakikate girmek dilersen
Hakk'ın cemalini görmek istersen
Haneni pakın pak kılayım dersen
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Erenlerin sırrıyla yoğrulmaya
İçip badeyi aşkı kavrulmaya
Halden hale giripte sivrulmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Özündeki cevheri bulmaya
Yaradılış gerçeğine varmaya
On sekiz bin âlemlere dalmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Abu Kevser şarabını içmeye
Ölümsüzlük diyarına geçmeye
Kaf-ı dil Anka'sı gibi uçmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Eşya nedir esma nedir bilmeye
Dost bahçesinin güllerin dermeye
Cihan mülkünü Hak deyip sevmeye
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Kaldırmak için gözündeki perdeyi
Arttırmak için zikrindeki neşeyi
Hu deyip sevmeyi hem de sevmeyi
Eriş bir kâmile er sen bu deme

İbrahim sevdalandın bu gün yine
Mustafa Nuri'yi getirdin dile
Kendine nispet etme böyle bile
Eriş bir kâmile er sen bu deme

*

Talip isen aşka yanmak gerektir
Mürşid-i Kamile ikrar vermektir
Can dağını hemen delmek gerektir
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Erenler deminin halveti ne hoş
Sırrullah insanı ediyor serhoş
Nutku hüda söyler olursun bir hoş
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Venahnu akrebu dedi sultanım
Kanayan yareme oldu dermanım
Kiblemde cananı gördü seyranım
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Meydan-ı Muhammed Ali dediler
Kırkların demine gönül verdiler
Velayet şehrinde iman bildiler
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Gaflet uykusundan uyan seherde
Dışarıya bakma Hak bu bedende
Gizli ayan hepsi zahirdir sende
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Varır ise yolun Tur-i Sinaya
Bizden selam söyle yüce mevlaya
Bir fakir düşmüş ise sevdaya
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Maşuk aşıkına len terani demez
Huzura geleni geri çevirmez
Aşık maşukunun sırrını demez
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Bir ile ol birin demine giren
Sevda çiçeklerin gülünü deren
Sülük-ü tevhitte miracın bilen
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Habib mahbup için var oldu cihan
Örtüsü açıldı kalmadı nihan
Âdem safiyullah zatına mihman
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Tanır isen durma kendi özünü
Arif ol bu sırra söyle sözünü
Kemal-i edeple görülür yüzü
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

Halil'e lütfedip açıldı kapı
Mamur oldu anda virane yapı
Bilinmekliğini istedi zatı
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali

*

Talip oldum birliğine
İkrar iman dirliğine
Meydandaki erliğine
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Ben aşığım gül yüzüne
O tatlı şirin sözüne
Kible dedim pak özüne
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Küçük yaşta buldum seni
Kapından ayırma beni
Erenlerin vuslat demi
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Dert ehlinin dermanısın
Zikrimdeki seyranımsın
Gönüllerin sultanısın
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Senin ile açar güller
Seninle öter bülbüller
Seninle kokar sümbüller
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam hak efendim

Aşkı senin ile bildim
Vuslata seninle erdim
Cihanı seninle sevdim
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Muhammed Ali yolumuz
İlim irfandır dolumuz
On iki imam kolumuz
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam hak efendim

Kevser ırmağına vardım
Yanıp yanıpta savruldum
Esra oluben kavruldum
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Kalbimizde zikri hüda
Zikredenler bulur sefa
Böyle emreylemiş hüda
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Mihrabımdır senin yüzün
Kiblem durur senin özün
Fatiha'dır senin yüzün
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Dil dudak oldun zakire
Göz kulak oldun fakire
Nazar kıldın halime
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Ferhat olup dağlar delem
Cananı yârime erem
Göster yüzün bunda erem
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Güzelliğın dile destan
Seni gören olur mestan
İki cihanda gülistan
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Erenler meyinden içir
Beni benliğimden geçir
Yüzümü cemale çevir
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

Aşkına ihsan ettin
Lütfedip gönlüme yettin
İbrahim olup seyrettin
Canım gülüm dost efendim
Ben ayrılmam Hak efendim

*

Terk etmez suret kaydından geçemez

Abu hayatı sunsaydın içemez
Özünü tanımaz nedir bilemez
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Canın feda kılmaz canan ilinde
Kıyl-i kal durur daima dilinde
Anlayışdır durur iblisin yerinde
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Bildiğin kendine perde eylemiş
İnadını kibrini vermemiş
Yolu Hak katına hiç ermemiş
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Dikenini görse gülünden kaçar
Etrafına zebanilikler saçar
Mutlakın bilmez gayba sücut kılar
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Ömrü geçer sevap günah sözüyle
Âlemlere bakar mahlûk gözüyle
Hiç ilgilenmez kendisin özüyle
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Zannı ve vehmini ilah edinmiş
Dervişlik sırrına hiç erememiş
Boş amellerle ömrün zayi etmiş
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

Kalbi mühürlüye sözler kar etmez
Çalı dikenine hiç bülbül ötmez
Halil sırrını açma taşta bitmez
Ömrünü tüketir ah ile vah ile

*

Terki fena olalım
Zevki beka bulalım
Deryalara dalalım
La ilahe illallah

Geçelim cismi candan
Taklit olan imandan
Feyiz alıp bu sırdan
La ilahe illallah

Terk et gayrı sevdayı
İçip badeyi curayı
Kendinde bul hüdayı
La ilahe illallah

İste dostun cemalin
Artsın daim kemalin
Kalksın cümle zevalin
La ilahe illallah

Sohbeti sultanı bul
İlmi irfan ile dol
Gerçekte olasın kul
La ilahe illallah

Halil özün uyarsa
Hakk'a daim yalvarsa
Sevdasıyla kavrulsa
La ilahe illallah

*

Teslim oldum kâmile, zikrullahı talime
Nazar kıldı halime, la ilahe illallah

Gönül nasibin aldı, nice sırlara daldı
Dilim tutuldu kaldı, la ilahe illallah

Aşk oldu seyri cihan, feyiz alıp bu sırdan
Kalmadı gizli bir yan, la ilahe illallah

Melami zevk eridir, kalbi daim diridir
Meskeni dost yeridir, la ilahe illallah

İbrahim'em yanarım, kalmadı hiç kararım
Gece gündüz efkârım, la ilahe illallah

*

Tevhid-i hakikiyi zikretmeye
Men arefe sırrını fikretmeye
Zuhuru kâinatı zevk etmeye
Mürşid-i kâmile bende ol

Meydan-ı Resulüne ereyim dersin
İlmi velayeti bileyim dersin
Muhammed Ali'yi de göreyim dersin
Mürşid-i kâmile bende ol

Dost bahçesine gireyim dersin
Cemali Hakk'ı göreyim dersin
Ölmezden evvel öleyim dersin
Mürşid-i kâmile bende ol

Derdinin dermanını bileyim dersin
Kalpten masivayı sileyim dersin
Can ilinde canana varmak istersen
Mürşid-i kâmile bende ol

Sözün özüne ermek için
Gülistanlıkta gülleri dermek için
Ferhat gibi dağları delmek için
Mürşid-i kâmile bende ol

İbrahim söyler sözün özünü
Cananına çevirdiler yüzünü
Sen de uyandırmak istersen özünü
Mürşid-i kâmile bende ol

*

Tevhid'i tahsil edelim Gayrı yokturu bilelim
Her nazarda Hak diyelim Ayan olur Cemalullah

Dost yüzüne nazar eyle Bilesin ki o'dur kıble
Derman budur cümle derde Ayan olur Cemalullah

Şirki riyadan geçince Vuslat meyini içince
Aşk-ı daim erince Ayan olur Cemalullah

Hüsnü güzele varırsan Erler deminde olursan
Aradığını bulursan Ayan olur Cemalullah

Kendi özüne varırsan Didar zevkini bulursan
Ol bir ile bir olursan Ayan olur Cemalullah

Yârin haberin alırsan Yar ile halvet olursan
Gönülde nazar kılırsan Ayan olur Cemalullah

Halil'e rahmet eylersen Kendine yakın dilersen
Gayrıyı kalpten silersen Ayan olur Cemalullah

*

Tevhid'i zikre sarılan Uyur iken uyanan
Rahmetine gark olan Kanar mevlaya mevlaya

Beyti şerifine giren Hakikat demine eren
Mevcut Allah'tır diyen Gider mevlaya mevlaya

Perde kalkarsa yüzünden Hak zahir olur özünden
Şuhut eyleyip gözünden Bakar mevlaya mevlaya

Mümin müminin miratı Geçirir insana sıratı
Yerinden alırsa beratı Varır mevlaya mevlaya

Okunur ismi azam Görünür arşı muazzam
Âşık maşukla her zaman Döner mevlaya mevlaya

Gönüle mahremdir sultan Buna delildir Kur'an
Tur-i Sinada bulunan Yanar mevlaya mevlaya

Har kalmaz gülşende Bülbüller bu bahçede
Melamet yüzüyle neşede Öter mevlaya mevlaya

İbrahim canda şahit olup Hem bu sırra vahit olup
Müsemmasına gark olup Dalar mevlaya mevlaya

*

Toprağı alındı dünyadan
Arındı hem nefsi hevadan
Fena buldu cümle sivadan
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Üfürdü nefay-ı surunu
Tamamladı rahman nurunu
Bununla buldu huzurunu
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Âdemdir sırra Mazhar olan
Âdemdir hak cemalini bulan
Âdemdir cihanda maksut olunan
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Âdem'e kâinatı okuttu
Ona nice sırlar dokuttu
Gülü laleyi sümbülü kokuttu
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Bilinmekliğini istedi
İki cihana nazar kıl dedi
Bu idraki Âdem'e verdi
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Halifetül rahmansın dedi
Habibimsin diyerek sevdi
Yer ve gök ehline hem övdü
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Gök ehline kible eyledi
Secde edilmesini emreyledi
Hikmeti hüda böyle diledi
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

Güzelliği aşikâr oldu
Gönüllere sevdası doldu
Halil de maksudunu duldu
Âdem'e gel sen de Âdem'e
Ademliğini bilmek için er bu deme

*

Tutarız Muharrem'in yasını
Silmek için kalplerden pasını
Zikrederiz her dem illasını
Lanet olsun kâfir Yezidine

Resulün torunlarına kıydı
Sevenleri sevdiğinden ayırdı
Saltanatın hırsıyla yoğruldu
Lanet olsun kâfir Yezidine

Düştü mevki makam hırsına
Bakmadı kimsenin hatırına
Dâhil oldu haydut katarına
Lanet olsun kâfir Yezidine

Ne ayıp bildi ne günah bildi
Zehra'nın kuzularına kıydı
Çünkü gözü dönmüş caniydi
Lanet olsun kâfir Yezidine

Yer ve gök ehli buna ağladı
Şehidi Kerbela için çağladı
Yüreklerini ateş dağladı
Lanet olsun kâfir Yezidine

İnsan olan böyle zulüm görmedi
Hakk'ı bırakıp batıla gider mi?
Cümle değerleri yok eder mi?
Lanet olsun kâfir Yezidine

Halil'i matem hüzünü kaplar
Ta yüreğine okları saplar
Dünya durdukça bitmez bu hesaplar
Lanet olsun kâfir yezidine

*

Uyduk aşkın imanına Girdik ulu divanına
Zikrimdeki seyrânına Devran ettim gönüllerde

Gönül seccadesin serdim Namaz-ı daime erdim
Birliğine ikrar verdim Devran ettim gönüllerde

Kıyam rükû sücuduyla Dervişlerdeki nuruyla
Melamiyyun sülukuyla Devran ettim gönüllerde

Haneye sen yerleşeli Dost ile hem bilişeli
Şuhut ile görüşeli Devran ettim gönüllerde

Haşr ı neşri burda görüp Sırat köprüsünden geçip
Kabir sualini verip Devran ettim gönüllerde

Selam verdim sağa sola Muhammed'ül Mustafa'ya
Batin okunan kuranla Devran ettim gönüllerde

Meratip makam zevkiyle Muhabbetullah demiyle
Ariflerin mahremiyle Devran ettim gönüllerde

Hüviyeti cihetiyle Görünen benim her yerde
İbrahim oldum bu tende Devran ettim gönüllerde

*

Üç ifna bir ispat Melami zikri
Vahdet müşahedesi olmuştur fikri
Muhabbet marifet meşrebin zevki
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırıyla devreyler Melami zevki

Maşuka nazarda eyleyip Şuhut
Görünür manada zatıdır mevcut
Çoklukta beliren yine bir vücut
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırıyla devreyler Melami zevki

Hüdayı vasfeyler onların dili
Hak bahçesi olmuştur daimi yeri
Açılır veçhullah belirir demi
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırıyla devreyler Melami zevki

Melamiler yedi bahre daldılar
Her birinden nice cevher aldılar
Cümle ihvan zevkle nura vardılar
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırıyla devreyler Melami zevki

Mahrem olan bulur bunda irfanı
Fesemme veçhullah olur her yanı
Neşeyi Melamet sarar cihanı
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırıyla devreyler Melami zevki

Küntü kenz sırrıdır gizli ve ayan
Erenler katında söylenir her an
Vasılı illalah arife seyran
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırrıyla devreyler Melami zevki

İbrahim dilinden söyler mihmanı
Şeş cihette belli eder süphanı
Velayet şehrinin budur meydanı
Aşkıyla devreyler Melami zikri
Sırrıyla devreyler Melami zevki

*

Vahdetin ilinde bulunmak
Tevhit ile yoğrulmak
Cümle nispetlerden arınmak
Ne güzeldir ah ne güzel

Meydanı erkânına bağlanmak
Akıtip gözyaşını da ağlamak
Hasretin ateşiyle çağlamak
Ne güzeldir ah ne güzel

Sevenler sevdiğine kavuşsa
Zuhuru kâinatta buluşsa
Âşık maşuk bir olursa
Ne güzeldir ah ne güzel

Kalbe hidayet gelirse
Gerçeklerin demini bilirse
Yana yana ta erirse
Ne güzeldir ah ne güzel

Bu sözler lütfu ihsandır
Muhatabı ancak bil ki insandır
Hakk'ın tecellisi her andır
Ne güzeldir ah ne güzel

Halil maksuduna ererse
Maksadını hâsıl ederse
Cümle cihanı da severse
Ne güzeldir ah ne güzel

*

Varlığını fana eden Ölmezden önce ölen
Aşkın mihrabına dönen Melamiler derler bize

Senlik benlik yoktur bizde İkilik olmaz tevhitte
Nur Muhammed mesleğinde Melamiler derler bize

Varlığımızı yağma etmişiz Esmâ kaydından geçmişiz
Aşk şerbetinden içmişiz Melamiler derler bize

Biz Hakk'ın gülleriyiz Cihan içre seferdeyiz
Cennet bağının Kevseriyiz Melamiler derler bize

Zikrullahın demindeyiz Hakikatin evindeyiz
Cemalullah zevkindeyiz Melamiler derler bize

Tevhit oldu sermayemiz Neşhe buldu meyhanemiz
Cemalullah zevkindeyiz Melamiler derler bize

Katremizi ummana attık Vuslatını derman ettik
Gönülleri seyran ettik Melamiler derler bize

Altıncı vakti görüp geçtik Makam'ı Mahbuba erdik
Zikrimizde mirat ettik Melamiler derler bize

Yoldaş olan **İbrahim**'e Ulaştırır Melamete
Mahzun olmaz hiçbir yerde Melamiler derler bize

*

Varlık ayinesini pak edersen
Açılır sana sırlar perdesi
Cemaline yakın olmak istersen
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

Ateşi aşta yanıp pişersen
Kudretin nurunu dilersen
Seher vakti zikredersen
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

Yar için akarsa gözyaşın
Zehir dahi olsa senin aşın
Nefsini tanımaksa maksadın
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

Nasibi mevlaya dönse yüzün
Şirki riyadan kurtulursa özün
İlahi güzelliği görünce gözün
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

Sevmek ve sevilmeğe maksat
Şirin için dağları deldi Ferhat
Dost elinden alınırsa berat
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

Halil ibret al evliya'yı kiramdan
Sakın uzak kalma zatı ikramdan
Tecelli edince Hak insandan
Açılır sana sırlar perdesi
Açılır sana ehlullah neşesi

*

Vuslat bahçesine girmek
Açılmış güllerin dermek
Murada maksuda ermek
Ne güzelmiş ah ne güzel

Küntü kenz sırrına ermek
Bahri ummanlara dalmak
Dostun deminde dost olmak
Ne güzelmiş ah ne güzel

İnsan kendini tanımak
Cümle nispetten arınmak
Müstakim üzre bulunmak
Ne güzelmiş ah ne güzel

Sırrı hüdaya erişmek
Vahidi Hakta bilişmek
Cemali yarla sevişmek
Ne güzelmiş ah ne güzel

İbrahim bu zevke ermek
Anka kuşunu dinlemek
Hüsnü cemalin birlemek
Ne güzelmiş ah ne güzel

*

Yakup gibi ağlayı ben kör olsam
Yusuf gibi mezatlarda satılsam
Dostum Bünyamin'den ayrı kalırsam
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Zarı zar eyleyip düştüm dertlere
Talib-i Hak oldum erler demine
Yoğrulup pişersem Mısır ilinde
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Haset buğuz kin kibir kuyuya attı
Kenan illerinde yalnız bıraktı
Köle edip bir kervana sattı
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Kanlı gömleğimi babam gördü
Ah edip gözlerinden yaşlar döktü
İnleyi ben bülbül gibi öttü
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Kimsesiz kaldım gurbet illerinde
Yarenlerin bu hikmet dillerinde
Yazılmış nüsha nüsha ellerinde
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Takdiri hüda böyle emreyledi
Hikmeti hüda sırrını söyledi
Yusuf'u Mısır sultan eyledi
Medet ey mürşidim medet ey pirim

Halil bu sözler yolu eyler beyan
Arif olanlar anladı heman
Sanma uzakta oluptur her an
Medet ey mürşidim medet ey pirim

*

Yar ile pazar kuralım
Daim huzurda duralım
Can içre canan bulalım
Zahir olur Hakk'ın nuru

Aydınlansın içte özler
Seven sevdiğini gözler
Cemali olursa sözler
Zahir olur Hakk'ın nuru

Âşık olan didarına
Sadık olan mihmanına
Vasıl olur seyranına
Zahir olur Hakk'ın nuru

Kalkar aradan perdesi
Daim olur hem neşesi
Tevhit olur eğlencesi
Zahir olur Hakk'ın nuru

Rızayı teslim olunca
Hüsnüne mirat bulunca
Kalbi Beytullah olunca
Zahir olur Hakk'ın nuru

Halil'e sundu badeyi
Mamur eyledi viraneyi
Sırrıyla açtı haneyi
Zahir olur Hakk'ın nuru

*

Yârım düşürdü derde
Dermanım olur mu acep
Nispetim oluptur perde
Dermanım olur mu acep

Mahfu fena eyle beni
Yakıp kül eyle bedeni
Her nazar göreyim seni
Dermanım olur mu acep

Zordur gurbetin çilesi
Bitmez gönlün inlemesi
Cana ermekse niyeti
Dermanım olur mu acep

Yolları aşıpta gelsem
Maksadıma erebilsem
Dü cihanda görebilsem
Dermanım olur mu acep

Kalkarsa aradan perde
Bülbül ötermiş seherde
Görünürmüş Hak her yerde
Dermanım olur mu acep

Halil'in çoktur cefası
Böyle istemiş mevlası
Olursa bir gün sefası
Dermanım olur mu acep

*

Yârin demi sohbeti ne hoş olur
Bağı bahçesi gülü ne hoş olur
Badesin nuş edenler ne hoş olur
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

Âşıklar çağlar aşk ateşin bulur
Meydanı Resulullah'da kavrulur
Yanıp yanıp kül olupta savrulur
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

Hak sohbeti irfanına erince
Sırrullahın devranına varınca
Mesti hayran olur zevki bilince
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

Doldur saki nuş edelim badeyi
Mamur kılalım her dem viraneyi
Cemaline götürelim divaneyi
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

Ey dost lütfeyle hüsnünü göreyim
Yolunda ölmezden evvel öleyim
Çok ağlattın nolur bende güleyim
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

Halil olma bu sırdan sakın gafil
Surunu üfürdü işte İsrail
Kemaline ulaş evvel ve ahir
Cümle derde devadır Hakk'ın yüzü

*

Zahit bizi nice bilsin Sırrımıza nice ersin
Hak nurunu nasıl görsün İçi şirki riya durur

Gurur kibrinden geçmez Curayı safiye içmez
Hakikatten yana gitmez İçi şirki riya durur

Bühtan eder dervişlere Zulmü bitmez ermişlere
Niyeti yok vaz geçmeye İçi şirki riya durur

Gülü görse koku almaz Deryayı vahdete dalmaz
Nispetinden hiç utanmaz İçi şirki riya durur

Alır abdest olmaz temiz İbadet taatı yersiz
Kıblesini bilmez densiz İçi şirki riya durur

Sanır kendini ulema Dolaşır cihanda ama
Zayi olur ömrü heva İçi şirki riya durur

Halil'im şükret rabbine Vasil eyledi kendine
Görmez misin zahit nerde İçi şirki riya durur

*

Zikri zikrimde, fikri fikrimde
Her dem zevkimde, Allah hu Allah

Vahdeti vücut, göründü mevcut
Eyleyip Şuhut, Allah hu Allah

Eüzu billâh, hem fenafillâh
Budur faz Allah, Allah hu Allah

Mümin menzili, şehadet ili
Sır edip yeri, Allah hu Allah

Yok edip varın, cümle cihanın
Dinde imanın, Allah hu Allah

Giren mest olur, maşukun bulur
Nazarda durur, Allah hu Allah

Namazı daim, gündüze saim
Hak ile kaim, Allah hu Allah

Cananı tende, sırrı bedende
Zuhur edende, Allah hu Allah

Gönlüm senindir, vuslat yerindir
Varlık demindir, Allah hu Allah

Dilimde mihman, virdim her zaman
Söyledi sultan, Allah hu Allah

Bahçeler bağlar, dereleler çaylar
Tevhide bağlar, Allah hu Allah

Her nefes zikri, Melami zevki
Şuhudu fikri, Allah hu Allah

Gören görülen, seven sevilen
Manaya eren, Allah hu Allah

Cismi cihanda, zuhuru anda
Kulu bulanda, Allah hu Allah

Muhabbet demi, âlemdir yeri
Gören Âdem'i, Allah hu Allah

Budur mekânı, sarmış cihanı
İbrahim canı, Allah hu Allah

*

Zikrimde sultan, virdim her zaman
Ayrılmam bir an, elhamdülillah

Oldum pervane, geldim divane
Eyle mestane, elhamdülillah

Yanar yüreğim, aşta öleyim
Seni göreyim, elhamdülillah

Sevgili yârim, yağma et varım
Gelsin baharım, elhamdülillah

Zatını zevkte, olur mu perde
Gece gündüzde, elhamdülillah

Dinim imanım, kalpte mekânım
Sensin sultanım, elhamdülillah

İlerim zarın, yok mu kararın
Cennette narın, elhamdülillah

Derdime deva, böyle mi reva
Lütfeyle sefa, elhamdülillah

Rahman ve Rahim, budur ahvalim
Kulun İbrahim, elhamdülillah

Zikrimde zikrin Fikrimde zevkin
Seninle mestim Elhamdülillah

Gönlümde mirat Aldığım berat
Geçtiğim sırat Elhamdülillah

Canıma cansın Tende mekânsın
Kalbe nihansın Elhamdülillah

Vahdet-i vücüt Eyledik Şuhut
Bulunca mevcut Elhamdülillah

Halkta hem Hakk'ı Zatıdır saklı
El fakrı farkı Elhamdülillah

Veçhine hayran Gece gün ayan
Zahirsın her an Elhamdülillah

İbrahim demi Tevhit'tir yeri
Hak söyler dili Elhamdülillah

İÇİNDEKİLER

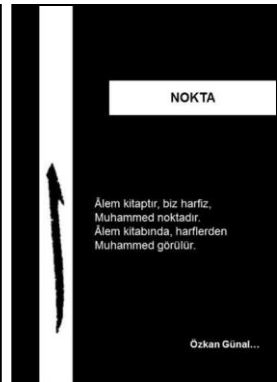
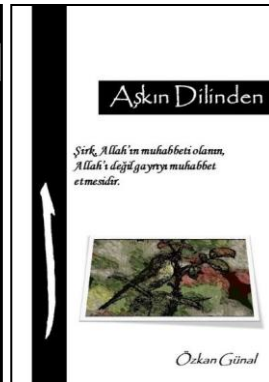
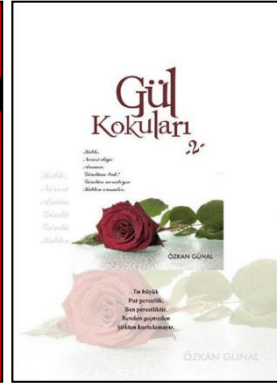
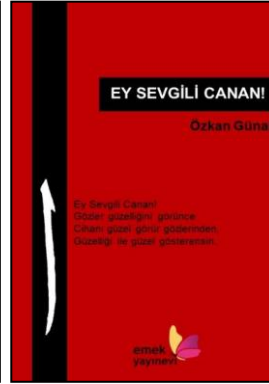
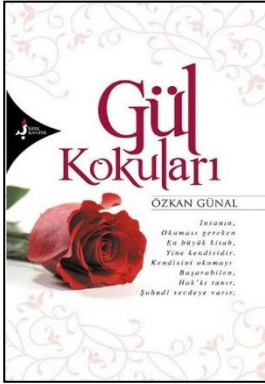
Tanıtım	6
Giriş	9
Melamet Risalesi	14
Allah'a Vasıl Olmak	22
Dosttan Dosta Öğütler	42
Rahman Kokuları	60
Aç Gözünü Nazar Eyle İnsana	61
Aklım Başımda Değil	62
Allah Adın Zikredem	64
Aşığın Baharı Gelse	65
Âşık İsen Mevla'ya	66
Âşıkların Kervanıyız	67
Âşıkların Köprüsünden	68
Âşıkların Meydanı	69
Aşk Narına Yanmayan	70
Aşka Gönül Veren Kişi	71
Aşka Tutulanlar	72
Aşkı Muhabbet Olmazdı	74
Aşktır Hüda Fermanı	75
Ateş Düştüğü Yeri Yakar	76
Ayrılığın Hasretini Çekmeyen	77
Bahri Ummanlara Dalan	78
Bir Güzelden Güzel Gördüm	79
Bülbül Konmuş Gül Dalına	80
Can İlinden	81
Cehlimizi Terk edelim	82
Celalin Şiddetinden	83
Cemali Yârin Özlemi	84
Cemalin Şevkine	85
Cuş Etti Gönülüm	86
Cümle Cihan	87
Cümle Dertlere Çare	88
Daim Zikir Ede Ede	89

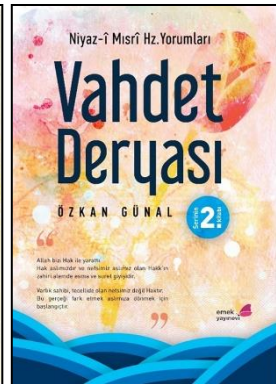
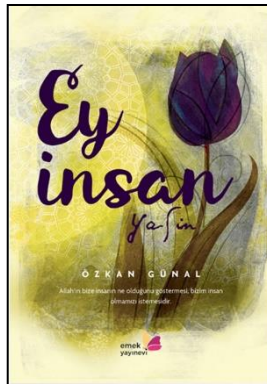
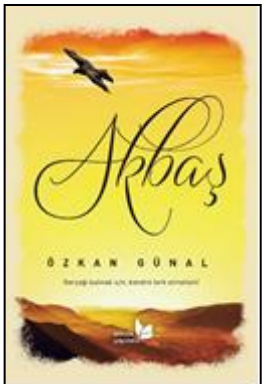
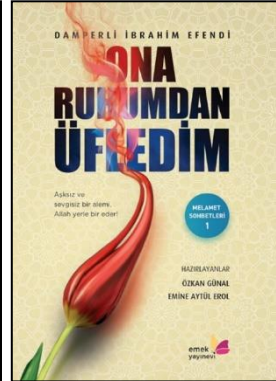
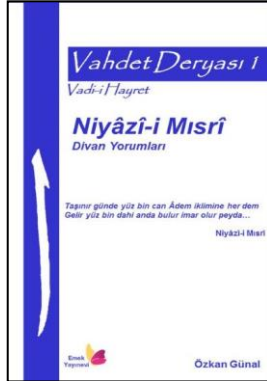
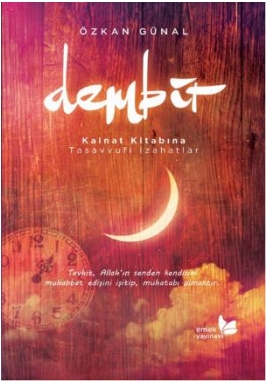
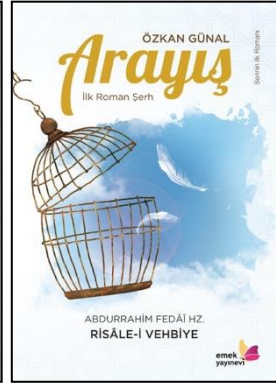
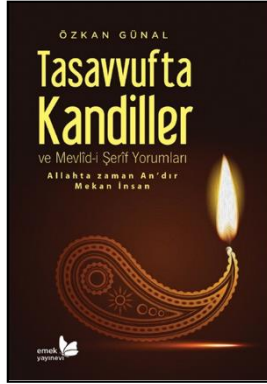
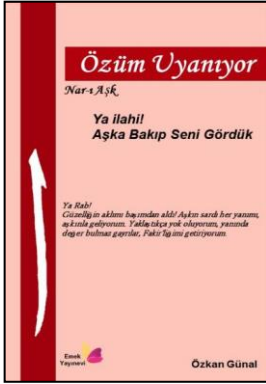
Derdimin dermanı bende imiş_____	90
Dolaştım bilesin şarkı_____	91
Derman budur dertlere_____	92
Dert ehlinin olmaz nişanı_____	93
Dertli gönül bugün_____	94
Derviş gömleğin giydik_____	96
Destur alalım erlerden_____	97
Doldurun Kevser'i_____	98
Dost bağının bülbülleri_____	99
Dost bize mahrem oldu_____	100
Dost cemalin kıblesine_____	101
Dost cemalin yüzüne_____	102
Dostun deminde_____	103
Elif'in yüzünü görmeye_____	105
Erenler Hakk'ı şuhuda_____	106
Erenlerin halveti_____	107
Gel gel yanalım_____	108
Geldi vuslat zamanı_____	109
Gelin canlar gelin_____	110
Gelin zikreyleyelim_____	111
Gönlümde aş-ı sevda_____	112
Gönül bağın oluşturun_____	113
Gönül çarşısının erleri_____	114
Gönül derdin bilenlere_____	115
Gönül gel seninle_____	116
Gönül kirin yağmaya_____	117
Gönül kitabından okur isen_____	118
Gönül sırrını bilen_____	119
Görenler gördüm demez_____	120
Gül cemalin şevki_____	121
Hak kendin gösterdi_____	122
Hak nasibini alınca_____	123
Hem halik hem de maliksin_____	124
Hüsnü güzelliğini gören_____	125
İçip badeyi olursa mestan_____	126

İlahi nurla_____	127
İlmi Ledûnu bilen_____	128
İstersen derde deva_____	129
Kim aldı daveti_____	130
Kolayı herkes sever_____	131
Lütfeyle sultanım_____	133
Lütfet cemalin göreyim_____	134
Mahremi canana ereyim_____	136
Masiva tozunu sildim_____	137
Mecnun olup_____	138
Melami'nin zikrine_____	139
Murad-ı ilahi_____	140
Muradın maksudun_____	141
Mürşid-i kâmile varalım_____	143
Nar-ı muhabbetle_____	144
Nazar kıldı Hak bize_____	145
Ne evvelim ne ahirim_____	146
Nur cemaline bakmaya_____	147
Nuru Hûda'yı sırrı cemal_____	148
Nuru ilahinin şevkine_____	149
Olgunlaşır içte özler_____	150
Perde hicap olmaz_____	151
Seher vakti uyanan_____	152
Sevdayı muhabbet eriyiz_____	153
Sevdayı muhabbet olmazsa_____	154
Sevdayı muhabbete erebilsen_____	155
Sevmekse eğer maksadı cihan_____	156
Sineyi aşkımı sorma_____	157
Sırrı Hûda'yı nuru cemal_____	158
Sırrı sırrım olursa_____	159
Sırrıyla devreyeler cihan_____	160
Sıtk ile sefa, her derde deva_____	161
Şehri hakikate girmek_____	162
Talip isen aşka_____	163
Talip oldum birliğine_____	165

Terk etmez _____	168
Terki fena olalım _____	169
Teslim oldum kâmile _____	170
Tevhid-i hakikiyi zikretmeye _____	171
Tevhidi tahsil edelim _____	172
Tevhidi zikre sarılan _____	173
Toprağı alındı dünyadan _____	174
Tutarız Muharrem'in yasını _____	176
Uyduk aşkın imanına _____	177
Üç ifna bir ispat _____	178
Vahdetin ilinde bulunmak _____	180
Varlığını fana eden _____	181
Varlık ayinesini pak edersen _____	182
Vuslat bahçesine girmek _____	183
Yakup gibi ağlayı _____	184
Yâr ile pazar kuralım _____	185
Yârim düşürdü derde _____	186
Yârin demi sohbeti _____	187
Zahit bizi nice bilsin _____	188
Zikri zikrimde _____	189
Zikrimde sultan _____	191

*Yazarın
Diğer
Kitapları*

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

Hamd olsun hamd ettiren Allah'a. O ki âlemlerde kendi Zatını tasvir ile Ehadiyetini, Vahidiyet olarak izhar etti. Zatiyla da zahiriyle de bir olan yine O. Evvel ne idiye şimdi de öyle.

Kalemimizle Hakikat üzerine düşen damla kendi özümüzdeki hakikatimizin üzerinden kaldınlan perdeler nispetindedir ve hizmetimiz halkı âlemin yaratılışlarındaki hikmete mebni olduğundan Hakk'a racidir.

Salat, O Musavvir'in kendi Zatiyla tasvir ettiği Zat'ın İmamlığında selam camisinde olsun.

**Gönlümüz, gönüller sultanı namı Damperli
Melami Mürşid-i Kâmil'i
Halil İbrahim Baki Hz ile beraberdir.**